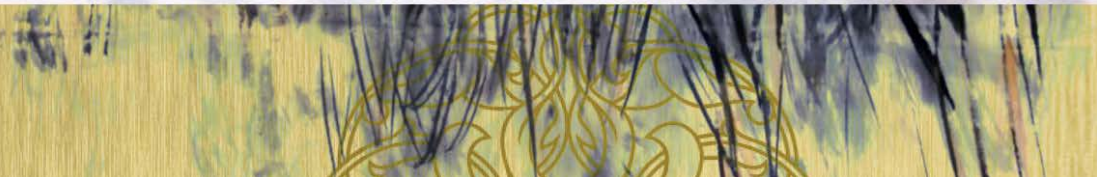

NHẬN THỨC LẠI THỦ DÂM

Tác hại và quả báo của thủ dâm -
phụ thêm những điều bạn trẻ cần nên biết

THỌ KHANG BẢO GIÁM CONFESSIONS
www.facebook.com/tkbghoanghoaxa
Nhóm nghĩa công.

NHẬN THỨC LẠI THỦ DÂM

*Tác hại và quả báo của thủ dâm – phụ thêm
những điều bạn trẻ cần nên biết*

*Tài liệu tham khảo từ trang
<https://phapmonniemphat.wordpress.com>*

Nhận thức lại
thủ đ̣âm

--- -⊙- ---

ĐỜI HAI MƯƠI MỐT

Sinh vào cuối kỷ hai mươi
Lớn lên hai mốt nụ cười nhạt phai
Cõi đời lắm gái lẫn trai
Đam mê tình dục đắm say tình trường
Đại học là chốn học đường
Hay là nơi chốn luân thường đảo điên?
Rượu chè gái gú liên miên
Học cho có lệ nào liên quan mình
Quê nhà cha mẹ đình ninh
Rằng con năng học hiển vinh xóm làng
Nào ngờ nó lại mơ màng
Thủ dâm xem s-é-c lở làng công danh
Ấy là cái chuyện quẩn quanh
Quanh đi quẩn lại cũng đành lệ tuôn
Máu đào đà chảy sóng cuồn
Mưa trời đà đổ muôn phương rửa trần
Thế mà dân chẳng bần thần
Trong vòng nam nữ chẳng ngần ngại chi!
Thoái đời nhiều thứ mê-li
Ăn cơm trước kẻng vậy thì thú hoang
Về sau duyên phận lỡ làng

Trăm điều họa hại giáng phan xuống mình
 Ấy là cảnh hưởng điều linh
Ước mong nam nữ thức tình tỉnh thân
 "Khờ" đây cũng chẳng ngại ngần
Khuyên hàng nam nữ vạn phần khắc ghi
 Nghe xong chớ có khinh khi
Thủ dâm trăm hại khác gì sát thân
 Khiến cho linh tánh ngu đần
Một luồng tà khí xoay vần bủa quanh
 Con đường đạo đức chẳng thành
Mà trăm mối khổ để dành riêng ta
 Thân làm quyến thuộc của ma
Thiện thân hộ pháp cũng là xa xôi
 Thân tàn, trí ám suy đồi
Vận đen, thọ đoản làm mối quỷ minh
 Bởi vì tùy tiện xuất tình
Nào đâu "tinh" ấy là sinh mạng này
 Nhất thời khoái lạc gió bay
Về sau hoạn bệnh có hay ho gì
 Vậy mà có kẻ cười hi
Rủ cùng chúng bạn thẳng đi ngục đài
 Một tuần chỉ có bảy ngày

Mà hết sáu ngày chúng nó vãng lai
Phim đen w-é-b nóng lai rai
Bàn tay nghiệp chướng đọa đầy tẩm thân
Tay này tạo nghiệp một lần
Thân này chịu khổ muôn phần tội hơn
Xét suy cho rõ nguồn cơn
Bởi lòng hiếu sắc bôi trơn thói lầy
"Khờ" mong nam nữ chí dày
Lập thân, lập đức buông ngay ác tà
Ấy thì mới thật nhận ra
Con người đáng vẽ con ta con người

(18/06/2017, TTK)

MỤC LỤC

A – NHẬN THỨC THỦ DÂM	5
I – KHÁI NIỆM VÀ NGUYÊN NHÂN THỦ DÂM	5
1 – Khái niệm	5
2 – Nguyên nhân thủ dâm.....	5
II – VẤN ĐỀ ĐẠO ĐỨC VÀ ẢNH HƯỞNG TỚI GIA ĐÌNH, XÃ HỘI	8
1 – Thủ dâm là hành vi sai trái	8
2 – Thủ dâm là tự hủy hoại cuộc đời	9
3 – Thủ dâm trái ngược với quy luật tự nhiên	13
4 – Thủ dâm là hành vi hủy hoại xã hội	14
5 – Thủ dâm là hành vi diệt vong	16
III – TÁC HẠI CỦA THỦ DÂM THEO TÂY Y & KHOA HỌC HIỆN ĐẠI	21
1 – Thủ dâm hại não	21
2 – Thủ dâm gây hại tới hệ thống thần kinh trung ương	22
3 – Thủ dâm làm giảm năng lực trí tuệ.....	22
4 – Thủ dâm gây hại tới tâm lý.....	23
5 – Thủ dâm gây ra bệnh phụ khoa, tổn thương sinh dục.....	24
6 – Thủ dâm làm cơ thể suy nhược, suy thận, tăng khả năng vô sinh	24
7 – Thủ dâm tăng khả năng ung thư tiền liệt tuyến	25
IV – TÁC HẠI CỦA THỦ DÂM THEO ĐÔNG Y & DƯỠNG SINH	27

1 – Danh ngôn của Y sư	27
2 – Ba báu vật của sinh mệnh	30
3 – Thủ dâm, mơ tưởng bậy bạ làm tiêu hao dương khí.....	32
4 – Thủ dâm làm giảm tủy não	34
5 – Tình dục không điều độ, cơ thể không kịp phục hồi sẽ nguy hại khôn lường.....	35
6 – Thủ dâm khiến đau lưng mỗi gối.....	39
7 – Thủ dâm ảnh hưởng đến hệ xương	39
8 – Mắc phải thủ dâm thì học tập không thể thành tài.....	40
9 – Thủ dâm dễ vô sinh hoặc sinh con yếu đuối.....	40
10 – Thái âm bổ dương để trường sinh?.....	41
11 – Dụng tâm khác nhau	44
V – QUẢ BÁO CỦA THỦ DÂM	46
1 – Kinh Phật nói về tội tà dâm	46
2 – Kinh Thánh nói về tội thủ dâm, tà dâm	67
3 – Công đức của không dâm	71
4 – Không thể dâm dục.....	73
4.1 – Chính ta tạo ra số phận mình	73
4.2 – Thủ dâm, tà dâm phá hỏng phúc tướng	75
4.3 – Thủ dâm phá diệt công đức, căn lành đã có	77
4.4 – Thủ dâm, tà dâm thu hút tà ma ác quỷ, chiêu cảm tai ương ...	78
4.5 – Thủ dâm là tội bất hiếu.....	78
4.6 – Thủ dâm, tà dâm phá hoại thiên luân.....	80
4.7 – Thủ dâm, tà dâm trái nghịch thiện pháp	81
4.8 – Mơ tưởng tà dâm hại thân thể.....	82
4.9 – Thủ dâm, tà dâm là nhân chiêu cảm quả báo đồng tính luyến ái, ái nam ái nữ	83

4.10 – Thủ dâm, tà dâm khiến bị động kinh	83
4.11 – Thủ dâm là nhân của quả báo gia quyến bất tịnh	85
4.12 – Thủ dâm, tà dâm bị trừng phạt.....	85
4.13 – Tội ác của kẻ đề xướng thủ dâm, tuyên truyền dục vọng	86
VI – CÁCH TRỪ BỎ THỦ DÂM.....	88
1 – Kiên trì bền chí	89
2 – Hành quán bất tịnh.....	89
3 – Niệm A Di Đà Phật.....	91
4 – Hãy sống lành mạnh	92
5 – Bảo dưỡng thân thể.....	92
6 – Tập cách ăn chay	93
7 – Hộ sanh giới dâm.....	93
8 – Trao đổi phẩm hạnh.....	93
9 – Hành thiện tích đức.....	94
10 – Lập chí thánh hiền	95
11 – Phát tâm thiện lành	95
12 – Kết giao bạn tốt.....	96
VII – SÁCH NÊN ĐỌC ĐỂ GIỚI TÀ DÂM, TÍCH PHÚC, CẢI MỆNH	97
B. NHẬN THỨC THAI GIÁO	99
I – CỐT LÕI CỦA THAI GIÁO	100
II – BA ĐIỀU TRỌNG YẾU CỦA THAI GIÁO.....	107
1 – Thứ nhất, giữ gìn thân thể, tiết chế sắc dục để vun bồi Tiên Thiên.....	109
2 – Thứ hai, giữ vẹn luân thường, tích đức để lập nền phước	110
3 – Thứ ba, khéo dạy từ khi còn trong thai để bồi dưỡng nên khí chất thuần chính cho con trẻ.....	114

III. NHỮNG ĐIỀU CẢM KỶ ĐỂ TRÁNH HẬU QUẢ XẤU	119
IV – TỔNG KẾT	125
V – TÀI LIỆU THAM KHẢO	126
C – NHẬN THỨC "ĐỒNG TÍNH" VÀ "ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI"	127
I – “ĐỒNG TÍNH” KHÁC VỚI “ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI”	128
II – “ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI” CÓ ĐI NGƯỢC LẠI VỚI QUY LUẬT TỰ NHIÊN?.....	134
III – “ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI” CÓ THUỘC VỀ TÀ DÂM?....	137
IV – BIỆN PHÁP THAY ĐỔI TRẠNG THÁI ĐỒNG TÍNH	139
V – BÀI CHIA SẼ CỦA MỘT BẠN ĐỌC ĐẾN TỪ TRUNG QUỐC.....	142
VI – LỜI KHUYÊN	145

A – NHẬN THỨC THỦ DÂM

(Tác hại và quả báo của thủ dâm, bài viết được đăng tải chính thức trên trang: <https://phapmonniemphat.wordpress.com>)

I – KHÁI NIỆM VÀ NGUYÊN NHÂN THỦ DÂM

1 – Khái niệm

Thủ dâm là hành động tự kích thích lên cơ thể của chính mình kết hợp với quá trình liên tưởng đến những đối tượng khiêu dâm nhằm tạo khoái cảm cho bản thân.

2 – Nguyên nhân thủ dâm

Khi một người bị kích thích bởi các yếu tố kêu gọi từ ngoại cảnh (*nhìn, nghe, ngửi hương, xúc chạm với đối tượng khả ái*) hoặc từ trong nội tâm (*hồi tưởng, suy tưởng, thói quen, v.v...*) thì ham muốn dục tình trỗi dậy. Nếu tiếp tục thuận theo ham muốn làm nó thêm mạnh nó sẽ thôi thúc người đó thực hiện hành vi tính dục, nếu hoàn cảnh không khả thi để đạt được mục đích thì họ thường thủ dâm.

Một số nguyên nhân khiến thủ dâm trở nên phổ biến:

- Do phớt bỏ nền giáo dục truyền thống coi trọng các giá trị cao đẹp về tinh thần, chạy theo lối sống vật chất thuần túy khiến con người dần sa ngã, nhận thức sai lệch về hành vi và tác hại của tà dâm, thủ dâm;

- Do văn hóa phẩm đồi trụy, trào lưu sa ngã lan tràn không quan tâm trừ dẹp triệt để khiến nhiều người tiếp xúc bị trụy lạc chìm đắm trong thủ dâm, tà dâm.

- Nền kinh tế thị trường chạy theo lợi nhuận bất chấp đạo đức, lạm dụng yếu tố khiêu dâm trong thời trang, nghệ thuật, truyền hình, quảng cáo, vv... để thu hút sự chú ý khiến con người bị chi phối bởi sắc dục, tâm trí nhiễu loạn, khó làm chủ được hành vi.

- Do nhiều kẻ đê xướng khuyến khích, người làm truyền thông cũng thiếu lương tâm dấn đi tải lại khiến nhiều người lầm tin theo không kiêng dè tật xấu này, đâu biết rằng đó là hành vi rất tai hại, phá hủy phẩm hạnh xã hội, làm suy yếu giống nòi.

- Người đời nay nhiều mong muốn sai trái, nhất là với dục tình, khi không thể chiếm đoạt được thì thủ dâm; quá trình thủ dâm lâu ngày thành thói quen gây nghiện, dần dà cơ thể quen với các tác động của thủ dâm nên không đạt được khoái cảm khi quan hệ thật mà chỉ đạt được bằng cách thủ dâm, vì thế càng lún sâu dần.

- Một số người đã kết hôn nhưng gặp hoàn cảnh xa cách lứa đôi không kiểm chế được nhu cầu sinh lý nên thủ dâm; một số khác gặp bế tắc muốn tránh né thực tại liền thực hiện hành vi này như một cách giải tỏa ức chế tâm lý vì khi thủ

dâm não giải phóng ra chất dopamine tạo ra sự dễ chịu tạm thời.

II – VẤN ĐỀ ĐẠO ĐỨC VÀ ẢNH HƯỞNG TỚI GIA ĐÌNH, XÃ HỘI

1 – Thủ dâm là hành vi sai trái

Thủ dâm không thể tách rời khỏi mối liên hệ tâm nghĩ, mắt nhìn, tai nghe, xúc chạm với những đối tượng khiêu dâm, đồi trụy hoặc với những đối tượng mà người thủ dâm ham muốn nhưng lại không được phép có hành vi tình dục trong đời sống thật. Vì cách thức và đối tượng để thủ dâm đều phi tự nhiên, phi đạo đức nên đó là hành vi sai trái.

Tìm khoái cảm bằng thủ dâm giống như uống nước muối, càng uống càng khát, không thể tìm được sự thỏa mãn thật sự. Người nghiện thủ dâm nhanh chóng cảm thấy nhàm chán với cuộc sống tình dục hiện tại nên ngày càng gia tăng cường độ thủ dâm và mức độ lệch lạc trong tư tưởng để tìm khoái cảm. Sự ám ảnh trong tâm trí và nhu cầu tình dục tăng cao khiến họ không còn thấy rung động bởi tình yêu trong sáng ở người yêu hay người bạn đời nữa. Những người này thường phát khởi ý nghĩ đen tối với bất kỳ người khác phái nào họ thấy, ham muốn mù quáng thôi thúc họ vượt qua những ranh giới đạo đức nhân luân nhân luân; trước tiên là vượt qua trong tư tưởng, việc phạm tội trong thực tế chỉ là vấn đề thời gian và cơ hội.

Hậu quả là như bản phẩm hạnh, gây nghiệp tạo tội, đánh mất gia đình mình và phá vỡ gia đình người khác. Đây là tội lỗi rất lớn.

2 – Thủ dâm là tự hủy hoại cuộc đời

Sách Tam Tục Kinh dạy trẻ thời xưa mở đầu rằng “Nhân chi sơ, tính bản thiện, tính tương cận, tập tương viễn, cầu bất giáo, tính nãi thiên” nghĩa là: bản chất người ta ban đầu vốn lương thiện, mọi người rất giống nhau, do bị tập nhiễm bởi hoàn cảnh mà khác dần, nếu không giáo dục, tính thiện sẽ đổi thay. Lời ấy thật đúng vậy!

Thủa bé thơ tâm hồn mỗi người như giấy trắng, trong sạch tinh khiết. Cha mẹ chăm chút nâng niu, thầy cô dìu dắt gửi gắm bao hy vọng. Mong rằng con trai lớn lên thành nam nhi quân tử, con gái lớn khôn thành thực nữ đoan trang. Đâu ngờ tiếp xúc bạn xấu, xem thứ dâm bôn, bị tiêm nhiễm thói tà đến nỗi thành kẻ đê tiện dâm ô, vấy bản phẩm hạnh hồng mất tương lai. Bao kẻ thanh niên vì dục vọng mà phạm tội tày trời thiên lý khó dung, nam hiếp dâm sát nhân diệt khẩu, nữ chơi bời mấy lần giết con (*phá thai*) để dấu vết nhơ. Công ơn sinh thành chưa báo đáp đã phạm tội đại ác khiến gia môn ô nhục, song thân tan nát cõi lòng, hình hài tiêu tụy. Bao tội ác đó đều khởi đầu từ một niệm dâm và những thói xấu tương như vô hại mà người đời cổ xúy.

Tuổi thanh niên là giai đoạn rất quý trong đời, như mùa xuân trong bốn mùa, tràn đầy sinh khí, cần phải tu dưỡng phẩm hạnh thanh cao, gắng công đèn sách mới mong có ngày nhẹ bước thang mây. Người nghiện thủ dâm chìm đắm trong dâm dục đê tiện, tinh thần không thể tập trung, mụ mị hay quên, thân thể suy nhược, ý chí hèn kém. Làm sao có thể hưng gia lập nghiệp, nói gì đến làm trụ cột gia đình, nuôi dạy thế hệ sau? Ngũ phúc cao quý ở đời, trời xanh há ban cho kẻ không đức hạnh?

Thanh thiếu niên mắc vào thủ dâm giống như chồi non thui chột, may mắn mọc lên cây cũng khó đơm hoa kết trái, không thể làm rường cột. Tuổi xuân trôi qua trong thú vui bệnh hoạn, đến già vẫn chẳng thành tựu được chút đức hạnh nào, sự nghiệp tiêu tan, thân thể tật bệnh, hối tiếc thì đã muộn!

Còn niên thiếu chơi bời sái nát

Lời khuyên răn bỏ gác ngoài tai

Bình sinh trụy lạc đêm ngày

Dầu hao tìm lụn nào ai kể gì

Khi wong yếu tứ chi rũ rệ

Có đau rồi mới biết sức mình

Đa dâm, đa dục, đa tình

Hao thần, hao khí, hao tinh, sức mòn.

Khi già yếu lưng còng gối lỏng

Tai lưng bùng mắt rĩ ghèn to

*Hai tay ôm ngực mà ho
Giận mình lúc trẻ không lo tuổi già*

*Áy chẳng kể sương sa bão táp
Mãi ham vui vướng đạp bùn nhơ
Phong tình nọc độc bất ngờ
Về mình mang lấy báo cô cả đời*

*Vương bịnh nặng, hại nòi hại giống
Gặp nó rồi, đời sống còn chi
Thương thay, những bậc tu mi
Ăn chơi hư hỏng làm gì nên thân?*

*Người ba bấu: Tinh, Thân với Khí
Thường ăn chơi xài phí vô chừng
Làm cho bấu ấy tiêu dần
Đời người như sợi chỉ mảnh treo chuông.*

(Thơ răn sắc dục, tác giả: khuyết danh)

Ngày nay, nhắc đến ma túy mọi người đều cho rằng rất nguy hiểm, không thể thử dù chỉ một lần vì sẽ nghiện, đã nghiện thì sinh lực và tài sản sẽ hao mòn, kẻ buôn bán ma túy có thể bị tử hình. Nhưng xét về tai hại thì thủ dâm còn nguy hiểm hơn, chẳng những giết được thể xác mà còn có thể giết được linh hồn, làm cho gia đình tan nát, đời người thành bỏ đi. Trăm kẻ thủ dâm chẳng có kẻ nào không nghiện, nghìn kẻ nghiện có mấy người từ bỏ được? Những người không từ bỏ

được, chẳng quá vài năm liền tinh kiệt thậm hư, đau trên môi dưới, sức khỏe và sự nghiệp đều xuống dốc, thậm chí mất đi chức năng sinh sản thành kẻ tuyệt tự. Những người đang tuổi thanh xuân nên xem đó làm gương, đừng ngu si dốc sinh mạng vào dâm dục.

Những người làm lương y, bác sĩ phải biết trừ bệnh quý ở chỗ trừ từ mầm móng ban đầu, xã hội tin tưởng ở mình nên khuyên một lời đúng đắn tạo phúc vô cùng, chỉ dẫn đường lối sai lầm tổn phước không thể kể. Đối với người làm truyền thông, có sao thấy kẻ sát nhân mới giết một mạng người thì đua nhau viết bài mỗ xê tội lỗi, vậy mà việc đề xướng dâm dục, giết người không dao, làm hại đến sinh mạng và thể tính của muôn vạn người thì lại cùng tuyên truyền phát tán?

Trong Kinh Thủ Lăng Nghiêm, đức Phật huyền ký rằng: “Dầu có nhiều trí thiên định hiện tiền, nếu không đoạn lòng dâm, cũng chắc lạc vào ma đạo, hạng trên thành ma vương, hạng giữa thành ma dân, hạng dưới thành ma nữ; các bọn ma kia cũng có đồ chúng, mỗi mỗi tự xưng là thành đạo vô thượng. Sau khi ta diệt độ rồi, trong đời mạt pháp, có nhiều bọn ma này sôi nổi trong thế gian, gây nhiều việc tham dâm, lại giả làm người thiện tri thức (*tuyên truyền, khuyên bảo*) khiến cho các chúng sinh sa vào hầm ái kiến; bỏ mất con đường Bồ đề.”

Các các chuyên gia, các bút giả, các nhà truyền thông, xin hãy thận trọng. Có nhiều điều tốt đẹp đáng để tuyên truyền mà sao lại dùng năng lực của mình để tuyên truyền dâm dục? Đừng để mình thành hạng “đồ chúng của ma” mà đức Phật đã thấy từ hơn 2500 năm trước!

3 – Thủ dâm trái ngược với quy luật tự nhiên

Tạo hóa sinh ra vạn vật có âm có dương, bộ phận sinh dục của giống đực và cái có cấu tạo để phối hợp với nhau chứ không phải để độc lập thực hiện hành vi tính dục, tự dâm với chính thân thể mình là hành vi hoàn toàn trái ngược với tự nhiên.

Kinh Dịch nói “cô âm bất sinh, cô dương bất trưởng” (*chỉ có âm thì không thể sinh, chỉ có dương thì không thể lớn*) cho thấy thủ dâm là hành vi tính dục trái nghịch quy luật âm dương. Nếu trái nghịch âm dương, ở thế thời sẽ loạn, ở tự nhiên sẽ thiên tai, ở người sẽ bệnh hoạn.

“Thủ dâm là tội nặng bởi vi phạm luật Thiên Chúa và Luật tự nhiên” (*Đức Giáo hoàng Lêô IX – DS 687*).

“Dù mục đích của thủ dâm có tốt đi chăng nữa, chẳng hạn làm thần kinh bớt căng thẳng hay để khám nghiệm, thì cũng không biện minh được cho sự lạm dụng cơ năng truyền sinh, vì hoàn toàn ngoài mục đích tự nhiên của nó. Đó là phản Luật tự nhiên và Luân lý” (*Đức Giáo hoàng Piô XII – 8/10/1953*).

Ôi! Nếu đúng thật như những kẻ tà kiến vẫn nói, rằng “thủ dâm là hành vi tự nhiên của con người”, vậy thế giới tự nhiên làm gì phải sinh ra hai giống âm dương, đực cái cho phiền phức? Sự mâu thuẫn thật quá rõ ràng vậy mà bao nhiêu người lại tin theo!

Từ xưa, cổ nhân lo nghĩ sâu xa cho hậu thế nên mới cực lực răn dạy, ngăn ngừa hành vi thủ dâm. Người ngày nay chỉ nói qua loa vài chữ về cái hại của thủ dâm cho có, nhan nhản trên các kênh thông tin là bài viết của các chuyên gia đề xướng thủ dâm, những người viết báo vô lương tâm lại đua nhau đăng tải lại. Bọn họ vốn bị lòng dục làm thiên lệch nhận thức, lại khiến cho vô số thanh thiếu niên vì tin họ nên sa hầm hố dâm dục không thể thoát ra, hỏng mắt phẩm hạnh, suy yếu giống nòi, đến nỗi đang tuổi thanh xuân mà thành kẻ vô dụng trong đời.

4 – Thủ dâm là hành vi hủy hoại xã hội

Con người thường sa ngã trước cám dỗ, dễ thỏa hiệp với việc bất thiện để truy tầm khoái lạc, đặc biệt đối với dục tình. Nếu tất cả mọi người đều buông thả theo dục vọng thì thế giới sẽ hỗn loạn thế nào? Do vậy người xưa mới đặt ra lễ giáo và luật pháp để giới hạn hành vi, khiến mọi người có thể hưởng thụ khoái lạc một cách chính đáng, khiến xã hội được ổn định lâu dài.

Trong các dục lạc, tình ái là mạnh nhất, có thể khiến con người mê mất nhân tâm nên cổ nhân mới nói “Vạn ác thâm đứng đầu”. Nam nữ mười mấy tuổi đã bắt đầu bị dục vọng quấy nhiễu tâm tư, chi phối lý trí. Sinh lực đang thừa thãi, nhân cách chưa vững vàng, nếu không ràng buộc có thể vì dục vọng mà làm việc của cảm thú, đại ác cũng không từ. Vì vậy, để ngăn ngừa mối họa hoạn sao có thể tuyên truyền dục vọng, phế bỏ lễ giáo? Đặt ra hôn nhân và đạo cương thường chính là để ngăn ngừa việc ác, phá bỏ cương thường chính là phá đề đập ngăn hồng thủy, sao tránh khỏi nạn diệt vong?

Sách Sắc Dục Châm viết “Đạo vợ chồng phối hợp,... thành ở có lễ nghĩa”. Trong hôn nhân, người nam và nữ được gắn kết với nhau trên cơ sở tình yêu chung thủy, trong nghĩa có tình, hoàn toàn khác với hai con vật đến với nhau chốc lát do bản năng. Đó là sự gắn bó chặt chẽ giữa thể chất và tâm hồn giúp nhau cùng tiến hóa. Là một mối quan hệ thiêng liêng mà hai người cùng nương tựa giúp nhau thành tựu được nhiều phẩm chất tâm linh, hưởng thụ hạnh phúc trong cõi nhân sinh một cách đúng đắn.

Theo đạo Phật, vợ chồng là duyên kiếp ba sinh không phải tầm thường, thành vợ thành chồng do duyên kiếp rất sâu dày. Còn đối với đạo Thiên Chúa, hôn nhân là sự gắn kết do Thiên Chúa tác hợp. Kinh Thi của Nho giáo cũng mở đầu bằng bài Quan Thu, mượn hình ảnh chim cuu đi đâu cũng có

đôi có cặp nhưng trọn đời không đôi bạn thay tình để nói về nghĩa vợ chồng. Có thể thấy rằng bất luận truyền thống phương Đông hay Tây đều rất coi trọng hôn nhân chung thủy, xem hôn nhân không chỉ là tình ái mà còn là sự giao kết tâm linh không thể phản bội. Kinh Thánh dạy “Anh em từng nghe lời truyền dạy rằng: ‘Người không được phạm tội ngoại tình’. Nhưng tôi cho anh em / chị em biết, hễ ai cứ nhìn một phụ nữ / đàn ông và sinh lòng ham muốn thì trong lòng đã phạm tội ngoại tình với người ấy” (*Ma – thi – o / Tin mừng: 27 – 30*). Kẻ thù dâm thường mơ tưởng bậy bạ với nhiều đối tượng không phải vợ / chồng mình, vậy đó cũng là tội ngoại tình.

Kinh Thư nói “Duy nhân, vạn vật chi linh”, nghĩa là “chỉ con người là linh nhất đứng trên muôn vật” trong Tam Tài được sánh cùng Trời Đất, nhưng đó là nói bậc hiền trí; còn như sống phóng dăng, vô luân là từ bỏ địa vị chí linh mà làm vật chí ngu, chí ác, đứng dưới muôn loài. Kẻ tà dâm phóng dăng còn thua cả con chim câu, chim cu. Đó chẳng phải là tuy đang tạm mang hình người mà phẩm hạnh còn thấp dưới cả cầm thú còn gì? Hình thể còn sống đó mà hồn đã sớm có tên trong sổ đầu thai vào đường địa ngục, súc sinh rồi.

5 – Thủ dâm là hành vi diệt vong

Tế bào của xã hội là mỗi gia đình, tế bào của gia đình là mỗi cá nhân. Xã hội không thể thịnh vượng khi thể chất và tinh thần của các công dân đều yếu kém vì bị tha hóa bởi tà

dâm, khi các truyền thống tốt đẹp và lễ giáo dần mất đi trong lòng mỗi người thay vào đó là sự dâm ô, đê tiện, lừa lọc, mánh khõe. Không có gì đáng buồn và đáng lo hơn khi lớp trẻ bề ngoài là con ngoan trò giỏi, người lớn đàng hoàng đạo mạo nhưng trong tâm chứa chấp toàn những điều hèn hạ.

Thời đại chúng ta chạy theo vật chất và dục vọng, mãi mê tranh đấu danh lợi mặc cho ngoại cảnh và tâm hồn ngày càng ô nhiễm. Những đứa trẻ ngây thơ và các thanh thiếu niên ngày ngày chứng kiến những hình ảnh hở hang trên quảng cáo, phim ảnh, ca nhạc, trong cách ăn mặc khêu gợi lố lăng của xã hội, nhà nghỉ mọc lên đầy phố, báo chí cũng đua nhau giật tít về những nội dung bại hoại, tuy hình thức là cảnh báo nhưng thực chất lại góp phần tuyên truyền làm tăng trưởng dục vọng. Mỗi một ngày có bao nhiêu hình ảnh, thông tin lộn xộn xâm nhập vào những tâm hồn non nớt không định hướng tinh thần, làm sao chúng không sớm bị tiêm nhiễm?

Internet phát triển đem lại nhiều lợi ích cho con người, tuy nhiên nó cũng tạo ra môi nguy hại vô cùng lớn khi chúng ta không thể quản lý và ngăn chặn được tốc độ phát triển của các website đen, diễn đàn sex, chợ tình ảo. Trên những diễn đàn đó có đủ các thành phần xã hội: già trẻ lớn bé, sang hèn quý tiện cùng nhau thỏa sức thể hiện sự đàng điếm dâm bôn, họ dạy nhau mánh khõe lừa gạt, chỉ bảo nhau cách phá hoại gia đình người, thấy kẻ đứng đắn thì tìm cách làm cho nhớ nhớp, chẳng kể huyết thống thân sơ đều ôm tâm dâm loạn,

bọn họ nhớ hơn cảm thú, vui làm những ác nghiệp sâu nặng nhưng lại cho đó là hay. Họ đâu biết rằng tà dâm đang thu hút hết tinh thần, tinh lực, thọ mạng của họ, nô dịch họ trong lối sống của cảm thú đội lốt người, một ngày kia phước báo cạn kiệt, nghiệp ác chất chồng sẽ phải chịu tai ương mà chẳng thánh thần nào muốn cứu.

Bill Gates và Steve Jobs là hai đại gia công nghệ nhưng họ lại nghiêm cấm con cái mình sử dụng các sản phẩm do chính họ tạo ra, vì hơn ai hết họ hiểu được mối nguy hiểm từ những thứ đó. Ngày nay, các bậc cha mẹ cho con trẻ tự do dùng internet, đây chính là đẩy chúng vào con đường sa ngã từ khi còn bé. Vài thế kỷ trước, một nữ tiên tri mù đã tiên đoán về sự sa đọa của xã hội tương lai “Vợ thì mèo chuột ôm chơi, Chồng thì heo chó sống đời súc sinh”. Thật đau xót khi nhận ra rằng bà đang nói về thời kỳ đương đại của chúng ta!

Trên đời này không có kẻ dâm dục nào lập nên sự nghiệp, không có gia đình nào dâm dục mà thịnh vượng, không có triều đại nào dâm loạn mà đứng vững. Xem khắp sử sách Đông – Tây chỉ thấy toàn những sự bại vong do dâm dục. Những tội ác kinh tởm nhất của loài người đều bắt nguồn từ dâm dục. Dâm dục là đầu mối của tai họa. Nhạc sư Sư Khoáng (*thời Chiến Quốc*) nghe khúc nhạc lả lơi của quân vương liền biết là khúc nhạc mất nước. Sách Lễ Ký nói “Trong ngoài dâm loạn, tức là làm chuyện cảm thú, nước ấy

sẽ bị tiêu diệt!” Chính sự dâm ô của xã hội là dấu hiệu diệt vong đang đến gần nhân loại.

Trong Kinh Thánh chép việc hai đô thành thời cổ là **Sodom** và **Gomorrah** bị tiêu diệt do tội tà dâm. Dân chúng ở hai thành này rất tà ác, thường cưỡng đoạt những người lạ. Chỉ có một người đức hạnh là ông Lót, ông thường đợi ở cổng thành mời những người lạ về nhà mình ở, tránh cho họ khỏi bị hại. Cuối cùng, tiếng ác về hai thành đến tai Thiên Chúa và Ngài quyết định trừng phạt họ. Hai thiên sứ vâng mệnh Chúa đến đưa ông Lót và gia đình đi, vào lúc tảng sáng “*Ngọn Lửa Trời*” từ không trung giáng xuống thiêu cháy cả hai đô thành. Những phát hiện khảo cổ tại Tall el-Hammam, Jordan xác minh thảm họa diệt vong của đô thành Sodom và Gomorrah là sự thật. Các nhà khảo cổ đã tìm thấy dấu tích của lưu huỳnh phủ kín di tích hai thành phố này, một trận mưa lưu huỳnh bốc cháy hoàn toàn có thể biến thành “*Ngọn Lửa Trời*” của Chúa.

Khi nhân loại đạt đến đỉnh cao của văn minh vật chất thì phẩm chất tinh thần cũng tụt dốc vì tham dục là động lực chính thúc đẩy phát triển văn minh vật chất. Các quốc gia phát triển khoa học, chạy đua quân sự đều do tham vọng. Với tâm chất chứa đầy tham dục và thù hận, họ dùng các tiến bộ khoa học vào mục đích tà vạy nhân danh chính nghĩa, do đó thế giới không thể hạnh phúc hơn nhờ vào khoa học vật chất. Khi ý thức rằng mình đang làm chủ những quyền năng mạnh

mẽ họ lại sinh kiêu ngạo, bác bỏ đạo đức và những lời dạy bảo của Thánh nhân, kết cục chuốc lấy diệt vong do tương tàn, hoặc do Quy Luật Tự Nhiên trừng phạt để đảm bảo sự cân bằng tất yếu trong vũ trụ. Trên khắp thế giới còn rất nhiều dấu tích của những nền văn minh từng một thời rực rỡ nhưng đã lụi tàn. Trước tự nhiên, sức mạnh của con người chỉ là cát bụi. Chỉ có sự sống thuận theo quy luật thiên liêng mà những Bậc Đại Giác đã chỉ ra mới có thể cứu được loài người.

III – TÁC HẠI CỦA THỦ DÂM THEO TÂY Y & KHOA HỌC HIỆN ĐẠI

Một số tác hại của thủ dâm theo các nghiên cứu y khoa:

1 – Thủ dâm hại não

Thủ dâm gây hại trực tiếp đến não do việc sản xuất hormone tình dục quá mức gây nghiện cho não, khiến cơ thể mệt mỏi, đau lưng, đau vùng chậu, đau tinh hoàn, rụng tóc, lãnh cảm, v.v...

Phần vỏ não ở vùng trán và ổ mắt có tên “*Orbitofrontal cortex*” gần như bị ngưng hoạt động hoàn toàn trong quá trình thủ dâm khiến người thủ dâm không được tỉnh táo và mất phương hướng, bị đờ đẫn trong một khoảng thời gian;

Theo nghiên cứu của các nhà khoa học thuộc Viện Max Planck (*Berlin*), vùng não có tên “*Striatum*” ở nhóm người hay xem phim khiêu dâm bị teo nhỏ hơn so với nhóm đối chứng, thủ dâm và xem phim khiêu dâm luôn đi kèm với nhau nên thủ dâm không thể tránh khỏi tác hại này.

-Vùng não phản xạ với những kích thích tình dục ở nhóm có tật xấu xem phim khiêu dâm, thủ dâm hoạt động kém hơn nhóm bình thường đồng nghĩa với việc họ ít cảm thấy hạnh phúc hơn trong quan hệ thật.

2 – Thủ dâm gây hại tới hệ thống thần kinh trung ương

Thủ dâm nhiều gây ra các bệnh liên hoàn do cơ thể suy nhược như: suy nhược thần kinh, mất ngủ, hay mơ, chóng mặt, đánh trống ngực cùng nhiều tác hại thần kinh khác.

Thần kinh của con người vốn bị căng thẳng do phải hoạt động liên tục trong suốt một ngày, nó không thể luôn luôn ở trong tình trạng hưng phấn. Thủ dâm gây ra sự hưng phấn thần kinh cao độ và những người nghiện thủ dâm thường khiến thần kinh bị kích thích liên tục không có đủ thời gian để nghỉ ngơi, phục hồi do vậy hệ thần kinh dễ bị suy nhược gây ra các tác động liên hoàn khác đến nhiều chức năng của cơ thể.

3 – Thủ dâm làm giảm năng lực trí tuệ

Thủ dâm khiến suy giảm trí nhớ mạnh, giảm năng lực tập trung, giảm khả năng tư duy, do đó trí lực và thành tích học tập, làm việc bị giảm sút nghiêm trọng.

Thủ dâm làm giảm định lực, tâm lý bị ám ảnh vì tình dục nên khó tập trung học tập và làm việc, sau mỗi lần xuất tinh thường buồn ngủ, tiêu tốn rất nhiều thời gian, giảm hiệu quả của bản thân, ảnh hưởng đến cuộc sống và sự nghiệp.

4 – Thủ dâm gây hại tới tâm lý

Trong quá trình thủ dâm, chất dopamine được não giải phóng ra tạo nên khoái cảm nhất thời tuy vậy sau khi kết thúc vài phút “hưng phấn giả tạo” bằng hóa chất này, lượng dopamine giảm xuống khiến người thủ dâm có xu hướng cảm thấy tâm lý tiêu cực hơn.

Thủ dâm khiến đàn ông giảm bớt nam tính, đàn bà xuống nhan sắc, già nhanh. Tinh thần, thể chất suy nhược nên khó thích ứng được với cuộc sống.

Thủ dâm là hành vi không tốt nên người thủ dâm thường bất an, đặc biệt rất xấu hổ khi bị phát hiện, ảnh hưởng đến danh dự bản thân.

Khi thủ dâm phải nhìn, sờ, cảm nhận hoặc ít nhất là suy nghĩ về cơ quan tình dục của mình nên người thủ dâm bị ám ảnh, khó xóa nhòa trong tâm trí những hình ảnh đó do vậy họ dễ bị mắc chứng bệnh tâm lý Narcissus (*bệnh yêu chính mình*) hoặc đồng tính luyến ái.

Thủ dâm là một trong những nguyên nhân gây ra các bệnh như: trầm cảm, lo lắng và các rối loạn khác. Nhật Bản là một trong những quốc gia sản xuất văn hóa phẩm đồi trụy hàng đầu thế giới hiện nay nhưng đây cũng là quốc gia có tỷ lệ thanh thiếu niên, người trưởng thành bị trầm cảm, lãnh cảm rất cao. Việc cho phép công khai lưu hành văn hóa phẩm đồi trụy là một trong những nguyên nhân căn bản tàn phá tâm

hôn giới trẻ nước này. Khác với trên phim ảnh và báo chí, các diễn viên trong ngành công nghiệp tình dục thường phải sử dụng thuốc kích thích để diễn xuất, cuộc sống ngoài đời của họ mất cân bằng, có những người bế tắc đã tự vẫn.

5 – Thủ dâm gây ra bệnh phụ khoa, tổn thương sinh dục

Thủ dâm gây ra bệnh viêm tuyến tiền liệt dẫn đến đi tiểu thường xuyên, tiểu dắt, nước tiểu có màu trắng đục, vùng bụng dưới và âm hộ khó chịu, đau lưng, mất ham muốn tình dục, xuất tinh sớm, không xuất tinh, mệt mỏi, đau đầu, đau bụng, rối loạn kinh nguyệt, các bệnh về đường tiết niệu...

Thủ dâm gây rối loạn chức năng cương dương, liệt dương, giảm chất lượng tinh trùng và vô sinh, có thể gây tổn thương hoặc viêm nhiễm bộ phận sinh dục;

6 – Thủ dâm làm cơ thể suy nhược, suy thận, tăng khả năng vô sinh

Trong tinh dịch chứa rất nhiều chất quan trọng như: kẽm, selen, protein, vitamin A, C, E, đường và kháng sinh plasminogen, vv... hàm lượng cao. Các nhà nghiên cứu cho biết trong mỗi ml tinh dịch có khoảng 150mg kẽm. Mỗi lần quan hệ tình dục người đàn ông tiết ra 2-6ml tinh dịch, tương đương với sự tiêu hao 300 – 900 mg kẽm. Trong khi đó, lượng kẽm trong cơ thể một người đàn ông nặng 60kg chỉ có 1,5 gr. Như vậy có thể thấy mỗi lần xuất tinh người đàn ông

mất rất nhiều chất và năng lượng, kháng sinh. Nếu thường xuyên thủ dâm cơ thể sẽ suy nhược nặng và giảm khả năng miễn dịch tạo điều kiện cho nhiều bệnh tật phát sinh.

Nếu so sánh giữa một người đàn ông và một người phụ nữ tình trạng sức khỏe và chất lượng sống như nhau thì tuổi thọ người đàn ông thấp hơn người phụ nữ khoảng 6 năm do việc tổn hao sinh lực của xuất tinh. Do vậy thực sự nên tiết chế tình dục nếu muốn trường thọ khỏe mạnh.

Sau mỗi lần xuất tinh cơ thể cần vài ngày sau để phục hồi lại số tinh dịch đã mất tuy nhiên những người đã thủ dâm thường có xu hướng tăng dần tần suất thủ dâm từ vài ngày một lần cho đến vài lần một ngày liên tục, khó dừng lại được. Lâu dần cơ thể mất cân bằng và suy kiệt, lượng tinh trùng giảm dần thậm chí có thể dẫn đến dịch xuất ra trong suốt, lượng tinh trùng quá thấp không đủ để thụ thai.

Thủ dâm nhiều gây ra bệnh xuất tinh sớm, liệt dương và mất hứng thú trong quan hệ tình dục với bạn đời, do vậy khó đạt được trạng thái hạnh phúc trong quan hệ vợ chồng từ đó nảy sinh nhiều mâu thuẫn gia đình. Thủ dâm khiến người ta có xu hướng ngoại tình, đánh mất mái ấm.

7 – Thủ dâm tăng khả năng ung thư tiền liệt tuyến

Theo các nhà nghiên cứu Australia, những người thường xuyên thủ dâm có nguy cơ ung thư tiền liệt tuyến cao hơn hẳn những người khác. Đặc biệt, tỷ lệ thanh niên có thói

quen thủ dâm bị bệnh ung thư tuyến tiền liệt cao hơn cả những người lớn tuổi.

IV – TÁC HẠI CỦA THỦ DÂM THEO ĐÔNG Y & DƯỠNG SINH

Y học cổ truyền Đông phương có bề dày lịch sử hàng nghìn năm, liên hệ mật thiết với đạo học, dưỡng sinh và võ thuật. Từ thừa sơ khai, các y sư đã có sự hiểu biết uyên thâm về sinh mệnh.

1 – Danh ngôn của Y sư

“Người ta có 3 thứ quý nhất là: Tinh, Khí, Thần. Nếu giữ được Thần, vững được Khí, không để mất Tinh thì tật bệnh còn do đâu mà sinh được?” (*Danh y Việt Nam Hải Thượng Lãn Ông – Đồi Lê – Trịnh*)

“Âm tinh ở thận khó tạo mà tương hỏa (có công năng về tính dục) dễ vụng động nên muốn trường thọ khỏe mạnh cần phải thu tâm, dưỡng tâm, ức chế tương hỏa, tiết chế tình dục để bảo vệ âm tinh”. (*Sách Sắc dục châm của danh y Chu Đan Khê – Đồi Kim, Nguyên*)

“Muốn dưỡng sinh thì phải bảo tồn tinh, bảo tồn được tinh thì trong ngoài (cơ thể) đều được vững chắc an toàn, nguồn suối của sinh mệnh không cạn, sẽ được trường thọ khỏe mạnh” (*Quản tử – Tế tướng nước Tề – Thời Xuân Thu Chiến Quốc*)

“Người giỏi dưỡng sinh ắt quý trọng tinh, tinh đủ ắt khí thịnh, khí thịnh ắt thần toàn, thần toàn ắt thân thể khỏe mạnh, thân thể khỏe mạnh ắt ít bệnh, thần khí vững vàng, già mà

vẫn trắng kiện, thầy đều nhờ đủ tinh vậy!” (*Danh y Trương Cảnh Nhạc – Đời Minh*)

“Chuyện phòng the chớ nên kiệt cùng, nếu để âm tinh kiệt sẽ sinh bách bệnh” (*Danh y Trương Trọng Cảnh – Đời Đông Hán*)

“Trai gái giao hợp quá sớm hay quá độ đều tổn hại đến nguyên khí của tiên thiên là lý do chết non... Nếu không biết tiết chế sắc dục của mình thì trăm mạch khô cạn, giao hợp không điều độ ắt hao tổn nguyên khí của thận.” (*Danh y Việt Nam Hoàng Đôn Hòa*)

“Người có 9 khiếu, 12 đốt là tự sinh trưởng ở các bộ vị nhất định, có tác dụng nhất định. Vì sao bộ phận sinh dục tuy cùng với các bộ phận khác sinh trưởng nhưng công năng lại bị suy giảm trước tiên? ... đó là do không biết cách chăm sóc giữ gìn, không tiết chế quan hệ nên sớm suy giảm vậy”. (*Sách Thập vấn*)

“Trong thận có một khiếu tên Huyền Quan, ngoại thận có một khiếu tên Bắc Hộ, khi chân tinh chưa bị tiết, thể Càn chưa bị phá thì dương khí bao ngoài thận khiến khí của người và khí của trời đất hợp với nhau. Chân tinh tiết mất thì thể Càn bị phá, thận bị tổn dương mà suy mất, cuối cùng không còn ứng với thiên địa nữa”. (*Phép Thủ Khảm Điền Ly*)

“Da phàn, tóc thơm với má đào; Mắt nhìn ai cũng thấy nao nao; Thực chất chỉ toàn xương với thịt; Giết người đau đớn chẳng cần dao.” (*Vua Trần Thái Tông – Đòi Trần*)

“Thịt béo rượu nồng, nhan sắc mỹ miều, răng trắng nõn nà cùng âm thanh réo rắt cốt để có lạc thú, song thật ra phải gọi nó là thứ làm hại tính mệnh....Các bậc đế vương, quý nhân và kẻ hiền tài hay người kém cỏi sống trên đời chẳng có ai là không muốn trường sinh bất lão, nhưng ngày ngày lại sống trái với đạo trường sinh, nên dẫu muốn lắm mà có ích gì? Phàm người sinh mệnh trường cửu đều là người sống theo thiên tính (*bản tính lương thiện, tinh khiết hợp với đạo*) của mình, bắt sinh mệnh của mình phải trái với thiên tính đó chính là tình dục (nghĩa rộng, gồm đủ cả thất tình lục dục), cho nên Thánh nhân nhất định không chế tình dục của mình cho vừa phải.” (*Sách Lã Thị Xuân Thu – Thời Xuân Thu Chiến Quốc*)

“Người thời thượng cổ đều biết đạo dưỡng sinh, họ bắt chước theo lẽ biến hóa của Âm Dương, hòa hợp được với thuật số, Ăn uống có điều độ, thức ngủ theo lẽ thường, không lao động mệt nhọc một cách cầu thả, do đó hình thể và thần khí của họ đầy đủ để có thể sống trọn tuổi trời, trăm tuổi mới chết. Người thời nay thì không thế, họ lấy rượu làm thức uống, lấy sự (*sinh hoạt*) bừa bãi làm lẽ thường, say sưa rồi giao hợp, lấy sắc dục làm cho tinh khí bị hao kiệt, hao tổn đến chân khí, họ không biết giữ vững cái chén đầy, không theo đúng sự

thay đổi khí tiết bốn mùa để bảo dưỡng tinh thần, họ chỉ muốn làm cho khoái cái tâm, làm nghịch lại cái vui chân thực, họ thức ngủ không điều độ, do đó mà tuổi mới nửa trăm thì đã suy yếu vậy. Thánh nhân thượng cổ dạy người biết trốn lánh hư tà tặc phong, lòng yên định thanh tĩnh, không ham muốn mơ tưởng hão huyền, giữ cho chân khí sung túc, tinh thần ở yên bên trong không bị hao tán cho nên bệnh tật làm sao xen vào được? Người thời thượng cổ ý chí rất an nhàn, ít dục vọng, không sợ hãi, khi làm việc thì hình mệt mà không quá, chí khí điều hòa, mọi sự mãn nguyện,... sống trên trăm tuổi mà sức lực không suy giảm, đó là bởi họ giữ được đức toàn vậy.” (*Hoàng đế nội kinh tố vấn – Thời thượng cổ*)

“Kẻ ngu chỉ biết sự khác nhau giữa khỏe mạnh và già yếu, cho nên kẻ ngu khí huyết thường chẳng đủ mà bậc trí giả thì có thừa, có thừa thì mắt sáng thông minh, thân thể nhẹ nhàng cường tráng, tuổi già vẫn như thanh niên, tuổi thanh niên thì càng mạnh. Do đó mà thánh nhân tu hành dưỡng sinh.” (*Hoàng đế nội kinh tố vấn – Thời thượng cổ*)

“Thanh tâm tiết dục thì thần sáng, không những nhiều con mà còn trường thọ.” (*Sách Đạt Sinh Biên*)

2 – Ba báu vật của sinh mệnh

Nội kinh đồ (*Nội kinh đồ: mô tả mối quan hệ của Cơ thể, Tinh, Khí, Thần với phương pháp tu luyện dưỡng sinh của Đạo giáo Trung Hoa*)

Người xưa nói thân người có ba vật báu, đó là: Tinh, Khí, Thần quyết định: Sức khỏe, Trí tuệ và Tuổi thọ. Y gia luyện Tinh, Khí, Thần để khỏe mạnh trừ bệnh, Võ gia luyện Tinh, Khí, Thần để thành cường giả, Đạo gia lấy Tinh, Khí, Thần làm nguyên liệu luyện nội đan để phản lão hoàn đồng.

Trong ba báu vật ấy, Tinh là căn bản, Tinh đầy đủ thì thân thể tươi đẹp; Tinh có thể hóa Khí, Khí đầy đủ thì hoạt bát khỏe mạnh, trong có thể chống bệnh, ngoài có thể kháng tà; Khí có thể hóa Thần, Thần đầy đủ thì tinh táo linh mẫn, trí tuệ khai thông. Gìn giữ được Tinh, Khí, Thần thì khỏe mạnh, sáng suốt, trường thọ, sự nghiệp dễ thành; tiêu tán Tinh, Khí, Thần thì bệnh tật, chết sớm nói gì sự nghiệp.

Tinh trong khái niệm của Y học cổ truyền bao gồm chất tinh hoa của tạng phủ và tinh sinh dục chứa sinh mệnh lực; đó là căn bản của sinh mạng. Tinh bị tiêu hao khi chúng ta lao động thể chất, hoạt động tinh thần và đặc biệt là khi hành dục. Hành dục giống như đốt lò mà tinh là than củi, dâm niệm là lửa. Hễ lửa dâm bốc lên thì than củi “Tinh” liền bị đốt cháy để phục vụ cho hoạt động sinh lý, do vậy dục lạc được trả giá rất đắt bằng sinh mệnh (*dừng nghĩ đàn ông mới có âm tinh, đàn bà cũng có âm tinh nên hành dục cũng tiêu hao sinh mệnh*).

Sách Đạt Sinh Biên nói “thanh tâm, tiết dục thì thân sáng, không những nhiều con mà còn trường thọ”. Vì vậy

không phải ngẫu nhiên mà ở những xứ tình dục buông thả chỉ số thông minh và tuổi thọ của người dân thấp hơn nhiều so với những dân tộc coi trọng sự trinh tiết, hôn nhân chung thủy và có giới cấm nghiêm khắc về tình dục. Các dân tộc có nền văn minh rực rỡ và lịch sử phát triển lâu dài trên thế giới đều coi trọng tiết hạnh và đạo đức, răn cấm tà dâm, vd: các nước theo Phật giáo, Khổng giáo, Thiên chúa giáo và Do thái giáo, v.v...

3 – Thủ dâm, mơ tưởng bậy bạ làm tiêu hao dương khí

Nhiều người nghĩ xuất tinh ra mới bị mất tinh nhưng thực tế khi tâm mới mơ tưởng ân ái mà chưa hành dục, mạch đập nhanh, người phát nhiệt, tinh khí đã bị tiêu hao, chân nguyên đã thất thoát mất rồi.

Sách **Thọ Khang Bảo Giám** viết: Lửa dục thiêu đốt, tinh tùy dễ cạn. Vì thế, đến nỗi giảm mất thông minh, trí lực kém hẳn! [Vốn là] kẻ hữu dụng, chẳng đầy mấy năm, trở thành hạng phế nhân vô dụng! Lại còn dần dần tạo thành bệnh lao! Bởi lẽ, chẳng cần phải thường gần gũi nữ sắc, chỉ ngay trong lúc ở một mình, hễ một niệm xoay chuyển [tơ tưởng dâm sự], đã thừa đủ để chôn vùi đời này! Vì thế, Tôn chân nhân (*danh y Tôn Tư Mạc*) nói: “Mạc giao dẫn động hư dương phát, tinh kiệt dung khô bách bệnh xâm” (*Đừng nghĩ vẩn vơ dương khí uống, tinh cạn, mặt khô, trăm bệnh sanh*).

Khoa học hiện đại chứng minh tính đúng đắn của quan điểm trên. Não người tuy chỉ chiếm 2 – 3% trọng lượng cơ thể nhưng lại là cơ quan tiêu thụ tốn kém nhất, não sử dụng 20% lượng đường và lượng ô xi, 20 – 40% tổng năng lượng toàn cơ thể. Mỗi phút hoạt động nó tiêu tốn khoảng: 3.4×10 mũ 21 phân tử ATP. Ngay cả khi ngủ năng lượng nó tiêu thụ cũng đủ để thắp sáng một bóng đèn. Khi người thủ dâm nghĩ tưởng những điều bậy bạ, não hoạt động với công suất cao độ và liên tục bị hưng phấn trong một thời gian dài, nó tiêu tốn rất nhiều năng lượng khiến cho tinh thần và cơ thể mệt mỏi không thể tập trung làm được gì ngay sau đó.

Thừa đức Phật tại thế, tăng đoàn ngày đi hóa duyên khắp cõi, tối ngủ dưới gốc cây ở đồng hoang, che thân một lá y mỏng, độ nhật một chén cơm thừa, sống khổ hạnh trọn đời mà ai cũng thọ, thân kim cang bất hoại, mưa nắng không thể hại, vì sao vậy? Vì tâm các ngài luôn trụ trong thiền định thâm sâu, não thường ở trạng thái nghỉ ngơi (*hơn cả giấc ngủ*) do đó tiêu tốn rất ít năng lượng cơ thể, một lưng cơm đạm bạc cũng đủ cho thân đi hàng dặm. Người hiện đại chúng ta luôn nghĩ tưởng vẩn vơ, tâm không thanh tịnh nên vừa sinh bệnh vừa hao phí quá nhiều năng lượng, ngày ăn 3, 4 bữa nhưng vẫn luôn mệt mỏi.

Sách Vệ sinh yếu quyết của Hải Thượng Lãn Ông viết:

No say phòng dục đôi khi

*Chân nguyên hao tán chỉ vì kiệt tinh
Tinh voi nghiêng động thần minh
Thỏa lòng, trái đạo dưỡng sinh còn gì
Năm mươi tuổi đã thấy suy
Vì chưng tưu sắc khởi cư không chừng*

Thân thể người không phải do vàng sắt đúc nên, vốn chỉ là một khối tinh huyết kết thành, do đó nếu chìm đắm trong thú dâm, ngụp lặn trong sắc dục, khiến tinh huyết hao mòn, ý chí suy bại chính là phung phí sinh mệnh, là con đường tự sát!

4 – Thủ dâm làm giảm tủy não

Lương y Đỗ Đức Ngọc – Trưởng môn Khí công Y đạo có một ví dụ để mọi người hình dung giá trị của Tinh:

1g Tế bào não = 40g Tủy xương = 40 x 40g Tinh = 40 x 40 x 40g Máu.

Mỗi lần sinh hoạt vợ chồng, người đàn ông mất đi chừng 20g Tinh, tương đương với 800g Máu, vậy xuất Tinh càng nhiều lần cơ thể càng mất máu suy nhược. Nếu cơ thể không ăn uống tầm bổ và nghỉ ngơi để phục hồi thì Tủy xương phải hoàn lại thành Tinh, Tế bào não phải hoàn lại thành Tủy. Nói cách khác xuất Tinh cũng giống như mất đi Tủy não, khả năng trí tuệ và sức khỏe, tuổi thọ sẽ bị tổn hại.

Người mà tinh kiệt quệ xương sẽ khô đòn, trong người nóng, gan là kho máu mất hết máu, gân co rút, tăng nhiệt, nổi mề đay, hay bị xây xẩm, choáng váng, áp huyết thấp, thận hư thì bộ sinh dục hư, khi thủ dâm, tinh trong túi tinh đã xuất ra, mà không ra hết, bị giữ lại trong ống dẫn tinh, thành mủ, lớn tuổi lại thêm bệnh ung thư tuyến tiền liệt, cơ thể lúc nào cũng bị thấp nhiệt, da thịt lở ngứa... Tinh của một người trong suốt đời không phải vô tận, chỉ giảm không tăng, nếu lúc trẻ tiêu phí kiệt cùng thì đến tuổi trung niên, lão niên ắt là nhiều bệnh khổ.

5 – Tinh dục không điều độ, cơ thể không kịp phục hồi sẽ nguy hại khôn lường

Theo y khoa hiện đại, một người đàn ông khỏe mạnh sống điều độ suốt đời sản xuất được khoảng 17 lít tinh dịch = 1.500 tỷ tinh trùng. Mỗi lần xuất tinh mất khoảng 0.2 – 0.5 tỷ tinh trùng. Trong điều kiện lý tưởng thì 1 ngày cơ thể sản xuất được 0.1 tỷ tinh trùng. Vậy cần khoảng 2 – 5 ngày để phục hồi tinh trùng cho 1 lần xuất tinh, 5 – 10 ngày để phục hồi cho 1 lần ân ái bình thường. Trong thực tế, ít người có được chất lượng sống và chế độ sinh hoạt lý tưởng, lại thêm tuổi tác càng nhiều khả năng phục hồi tự nhiên càng giảm do đó thời gian phục hồi thực tế lâu hơn.

Sách **Thọ Khang Bảo Giám** nói: “Khi con người dục sự đang nồng, chẳng tránh khỏi tim đập mạnh, toát mồ hôi,

thân nóng bừng, thần trí mơ hồ vì các đốt xương mở ra, gân mạch, lỏng lẻo. Tinh tủy đã tiết ra, khí huyết nơi một kinh bị thương tổn. Một kinh đã tổn thương, ắt phải đợi bảy ngày sau, khí huyết mới lại chuyển vận đến kinh ấy thì mới có thể hồi phục như cũ. Kinh Dịch nói: “Thất nhật lai phục”, có nghĩa là phải nghỉ ngơi, dưỡng sức bảy ngày [sau khi đã hành dâm].

Người đời chưa đến bảy ngày đã lại xuất tinh, khí huyết nơi kinh lạc chẳng thể phục hồi như cũ. Đã bị thương tổn, lại bị thương tổn thêm, đến nỗi ngoài là cảm nhiễm, trong thì thiếu hụt, trăm thứ bệnh đều cùng dấy lên. Con người luôn đổ lỗi cho thời tiết, khí hậu, cho rằng bị bệnh là lẽ đương nhiên, chẳng biết nguyên do không phải là một sớm một chiều mà ra! Nguồn gốc bệnh tật là do từ từ tạo thành vì chẳng thể cẩn thận giữ gìn nghĩa lý “bảy ngày giấp vòng trở lại”.

Người đối với sắc dục không thể tự tiết chế, thoát đầu nói là “chẳng trở ngại”, đôi khi buông thả thì [thân thể] đã tổn thương theo thời gian, tinh tủy thiếu hụt, khí huyết suy bại, cái thân phải chết. Bởi lẽ, khí huyết của con người vận chuyển theo sáu kinh (*Thái Dương, Dương Minh, Thiếu Dương, Thái Âm, Thiếu Âm, Quyết Âm*. Đó gọi là “lục kinh”), mỗi ngày chuyển theo một kinh. Sáu ngày bèn trọn khắp sáu kinh. Vì thế, cảm mạo bên ngoài là nhẹ nhất, ắt là sau bảy ngày, đờ mồ hôi rồi sẽ hết bệnh. Đây là vì khí huyết đã chuyển hết một vòng. Nay lập hạn chế, hãy nghĩ tới căn bản điều độ dục vọng, gìn giữ thân thể.

Thuở 20 tuổi, lấy 7 ngày / 1 lần;

Khi 30 tuổi, lấy 14 ngày / 1 lần;

Lúc 40 tuổi, hãy nên 28 ngày / 1 lần;

Khi 50 tuổi, hãy nên 45 ngày / 1 lần;

Tới lúc 60 tuổi, thiên quý (*trinh thủy*) đã tuyệt, chẳng thể phát sanh nữa, hãy gấp nên đoạn sắc dục, dứt bất chuyện phòng the, kiên cố tinh tủy. Lấy sự thanh khiết, bế tàng làm gốc, muôn vàn chớ nên cho nó tiết ra.

Số ngày hạn chế như đã nói trên đây là nói theo hai mùa Xuân và Thu, chứ trong hai mùa Đông và Hạ, [hành dâm vào mùa Hè] sẽ khiến cho hỏa bốc lên hết sức nóng, tinh tiết ra chẳng còn sót gì. Hai là [hành dâm vào mùa Đông] khiến cho Thủy bị cực hàn. Hãy nên bế tinh, tàng khí nghiêm ngặt. Bởi lẽ, khí của trời đất và con người được phong bế hết sức kín vào mùa Đông, chuyên để làm cội gốc phát khởi cho mùa Xuân, càng quan trọng hơn mùa Hạ gấp mười lần. Người tuân theo cách thức này, có thể chẳng có bệnh, tăng thọ. Kẻ trái nghịch điều này, ắt sẽ lắm bệnh, giảm thọ.

Sách “Dưỡng Danh Huân” của ông Bồ Nguyên Ích Hiên cho rằng một đời người chỉ được phép quan hệ tối đa là 1.800 lần mà thôi, không được vượt quá. Sự thụ hưởng ở đời quả thật có một giới hạn nhất định, không nên vượt quá, cần phải điều độ.

Sách Hoạ Nhân Toát Yếu của danh y Việt Nam Hoàng Đôn Hòa viết: Con trai 16 tuổi là đến cũ có Thiên quý (*ting dịch*), con gái 14 tuổi là đến cũ có Thiên quý (*king nguyệt*). Trai gái giao hợp quá sớm hay quá độ đều tổn hại đến nguyên khí của tiên thiên là lý do chết non. Nam đến $8 \times 8 = 64$ tuổi, nữ đến $7 \times 7 = 49$ tuổi thì hết cũ Thiên quý, khi đó nguyên khí không sản sinh nữa. Nếu nhập phòng bừa bãi là tự rút ngắn tuổi thọ của mình (*giai đoạn này nên tuyệt dục, thực hành dưỡng sinh để bù vào chỗ thiếu khuyết*). Huyết thân thể người ta chạy suốt khắp xương tủy, khi giao cấu thì dồn về Mệnh môn, hóa thành tinh mà tiết ra. Nói về tinh thì: thân dựa vào nó như cá nhờ vào nước, khí dựa vào nó như sương mù che phủ suối vực. Nếu không biết tiết chế sắc dục của mình thì trăm mạch khô cạn, giao hợp không điều độ ắt hao tổn nguyên khí của thận. Có khi tuy tinh khí chưa xuất ra nhưng cũng đã lia khỏi cung vị rồi, chắc chắn có một phần bị thất thoát, ví như khói bốc ở lửa ra, khói đã đi rồi có khi nào lại trở về với củi được nữa đâu?

Theo các nghiên cứu xã hội học hiện nay thì nhiều người đã bị tổn tinh từ tuổi thiếu niên, 12 – 13 tuổi đã tổn thất tinh do thủ dâm và quan hệ, nhiều người cao tuổi vẫn không tiết chế dục tình, đặc biệt người phương Tây và người ở các đô thị. Số lần quan hệ tổn tinh quả thật vượt gấp nhiều lần con số 1800. Do đó, Cơ thể không thể không bị tổn thương, thọ mạng không thể không bị tổn thương, đức hạnh không

thể không bị tổn thương. Thực tế điều kiện dinh dưỡng, y tế ngày nay rất cao nhưng trong lịch sử chưa bao giờ xuất hiện nhiều bệnh tật như hiện nay, khoa học vật chất đã tiến bộ vượt bậc nhưng vẫn luôn chạy sau bệnh tật và thiên tai.

6 – Thủ dâm khiến đau lưng mỗi gối

Sách Nam dược thần hiệu của danh y Tuệ Tĩnh viết “đau lưng là bệnh ở thận” (*trừ đau do chấn thương*). Lưng là phủ của tạng thận, bệnh tật của tạng thận phản ánh ở lưng, thận yếu lưng yếu, thận khỏe lưng khỏe. Thủ dâm hay quan hệ nhiều khiến cơ thể mệt mỏi, thận tinh hao tán, thận khí suy hư khiến hàn khí dễ xâm nhập vào lưng, eo lưng đau đớn, kinh mạch không thông, rất khó vận động. Những người sinh hoạt phòng the quá độ, thủ dâm lâu ngày thường bị đau lưng mỗi gối, cơn đau vùng eo lưng thường nặng hơn sau mỗi lần thủ dâm hay quan hệ do tinh khí hư suy, gân gập rút tiết chế tình dục và điều trị.

7 – Thủ dâm ảnh hưởng đến hệ xương

Khi tuổi còn trẻ, có người khỏe thủ dâm không thấy mệt mỏi nhưng hao tổn tinh huyết khi có tuổi dễ bị bệnh. Hệ xương của thanh thiếu niên còn đang trong giai đoạn phát triển, thủ dâm làm hao tinh sẽ ảnh hưởng tới sự hoàn thiện của khung xương. Bởi thận chủ tinh nhưng cũng chủ về xương cốt. Những người đang bị bệnh về xương hoặc bị gãy

xương nếu quan hệ hoặc thủ dâm nhất định bệnh sẽ trầm trọng hơn.

8 – Mắc phải thủ dâm thì học tập không thể thành tài

Trong Đông y, thận tàng tinh và cũng chủ về kỹ xảo tài nghệ. Thủ dâm làm thận khí suy hư nhất định sẽ ảnh hưởng đến việc phát triển tài năng. Khổng tử nói: Tuổi trẻ huyết khí chưa định phải kiêng sắc dục. Người xưa khuyên rằng: nếu con cái thông minh và có phẩm hạnh, chí lớn thì cho lập gia đình muộn hơn để bảo tồn được tinh lực, dễ học thành tài, đạt thành sự nghiệp, chỉ những đứa nào tài nghệ và phẩm hạnh bình thường mới cho lập gia đình sớm.

9 – Thủ dâm dễ vô sinh hoặc sinh con yếu đuối

Việc nối dõi, con cái khỏe mạnh lành lợi phần nhiều do cơ địa bẩm sinh, cơ địa bẩm sinh do tiên thiên khí bẩm thụ được từ cha mẹ. Nếu cha mẹ tinh huyết suy kiệt thì làm sao khi kết hợp tạo được cho con căn cơ chắc chắn? Thủ dâm quá độ còn có thể dẫn đến vô sinh.

Tự nhiên sinh ra, người nam là dương, người nữ là âm. Việc hành dục phải có đủ cả nam và nữ, thể chất – tinh thần đều hòa hợp khiến hai khí âm dương giao hòa mới có được hạnh phúc. Việc thủ dâm chỉ có một khí dương hoặc một khí âm, không cân bằng tất nhiên sẽ bị bệnh. Nếu hiểu được điều

này thì thủ dâm không những chẳng thỏa mãn được gì mà còn tự mình hại mình một cách thâm hiểm.

Có những người do thủ dâm nhiều khiến thận khí suy nhược, mắc phải chứng liệt dương, liền dùng thuốc kích thích để tiếp tục thỏa mãn dục vọng. Họ không biết rằng đó là con đường tự sát. Sinh thực khí không hoạt động thực chất là phản ứng phòng vệ của cơ thể nhằm tránh tiếp tục thất thoát sinh lực khi đã quá suy nhược, nếu lại dùng biện pháp cưỡng bức khiến tinh lực tiếp tục tiết ra thì cơ thể phải rút tinh chất của tủy não và tạng phủ để bù vào, bệnh tật và cái chết sẽ đến gần. Việc đó giống như một doanh nghiệp làm ăn thua lỗ quá nặng, cần phải tiết kiệm chi tiêu, nếu chủ doanh nghiệp vẫn vung tay chi tiền chơi trội thì nhất định sẽ phá sản. Y đức ngày nay đã suy rồi, chiều theo tà dục nên mới sản xuất ra những loại thuốc hại người như vậy.

10 – Thái âm bổ dương để trường sinh?

Thời xưa có những kẻ thuật sĩ muốn mưu cầu danh lợi ở nơi gác tía, liền soạn ra những sách phòng trung thuật nói những sự hành dục, đề xướng việc “lấy âm bổ dương”, lại bắt chước sách Nội kinh để làm ra vẻ huyền bí. Rõ là loại dâm thư mà gán cho Thánh nhân tác rồi dâng cho vua chúa. Những kẻ quyền quý muốn sống lâu để hưởng thụ nhưng lại không muốn tu dưỡng đức hạnh, chẳng ưa thực hành đạo dưỡng sinh. Nghe nói thể thành tiên bằng cách quan hệ với nhiều trai gái, lấy âm bổ dương sẽ trẻ mãi, thì tưởng gặp được

kỳ thư. Đòi sau không hiểu đạo, lòng dục lại càng nặng hơn, được sách ấy thì càng đặc ý cho là được bí kíp của bậc đế vương, đua nhau phát tán, cổ vũ dâm dục thật nhiều.

Thật là điên rồ, chẳng nghe chuyện vị tiên Lã Động Tân sao? Giữa bạch nhật phi thăng dự tiệc Dao Trì, do lòng dục chưa dứt động lòng phạm với tiên nữ nên bị Tây Vương Mẫu gạch tên khỏi sổ tiên. Lã Động Tân xấu hổ liền điểm đá hóa vàng, thuê những kỹ nữ đẹp nhất ở cùng, hàng ngày nhân lúc nô đùa mà ngầm quán sự bất tịnh của người nữ, trải mấy năm không hề khởi nên dục vọng, biết rằng dục tình đã đoạn, liền sai kỹ nữ làm bánh, đặt lên đan điền vận khí phát nhiệt khiến bánh chín rồi cười bay lên mây, nhập vào quần tiên hội. Bấy giờ Tiên quả mới thật thành.

Tiên đạo tuy còn trong luân hồi nhưng so với người phạm thì tiên cốt thuần khiết như băng ngọc, phải tu hành thập thiện nghiệp, tích công lũy đức mới có thể thành tiên, đâu thể làm trò dâm tiện như cầm thú mà thành tiên được?

Xưa có người hỏi “Nghe nói việc phòng trung (*quan hệ tình dục*) có thể biết được đạo, có thể tự tu thành tiên, biến hóa giải tội, chuyển họa thành phúc,... những lời đó có thể tin không? Bão Phác Tử (*Danh y Cát Hồng đời Tấn, chuyên tu tiên đạo, giỏi luyện nội đan*) trả lời “Đó đều là lời nói yêu ngụy của sách vu thuật, do thêm bớt mà mất đi sự thật, cũng có thể do kẻ gian viết ra để tụ tập đệ tử. Đạo của âm dương

nếu cao thì chỉ trị được bệnh nhẹ, tránh bớt hư hao mà thôi, lý của nó tự vốn có cực, an nó thì có thể thành thần tiên mà tránh họa được sao? Người ta không thể vì âm dương bất giao (*không quan hệ tình dục*) mà dẫn đến bệnh tật nhưng nếu phóng túng tình dục chẳng điều tiết thì sẽ tổn thọ... Hoàng đế tuy có 1200 mỹ nữ nhưng nếu không biết đạo thì chỉ cần 1 – 2 người đã đủ mất mạng rồi.” Chương Phòng trung bổ ích – Sách Thiên Kim Yếu Phương của Dược vương Tôn Tư Mạc viết “Chớ nên theo dục mà truy tầm khoái lạc, nên tiết dục để dưỡng sinh, chớ cậy sức khỏe, chớ vì nữ sắc mà phóng túng dục tình, ý ấy là bổ dưỡng để tránh bệnh tật, là ý chỉ vi diệu của thuật phòng trung... Nếu dưới 40 tuổi đã uống thuốc phòng trung (*thuốc, rượu kích thích*) để quan hệ là tai họa sắp đến gần, thật đáng tiếc”. Hai nghìn năm nay, người tu tiên đạo có ai bằng được hai vị chân nhân trên, lời của họ chẳng đáng lấy làm mực thước sao? Cùng trước tác sách phòng trung, nhưng cũng có tinh hoa và căn bản. Thánh nhân trước tác thì dạy người tiết dục toàn đức, tà sư trước tác thì giả lời Bành Tổ, Huyền Nữ dạy người phá bỏ lễ giáo truy hoan bậy bạ.

Yếu quyết của việc dưỡng sinh diên mệnh là:

Bé tinh (gìn giữ chất tinh hoa của cơ thể)

Dưỡng khí (nuôi dưỡng khí lực, tính tình)

Tồn thần (không làm hao tán tinh thần)

Thanh tâm (giữ lòng trong sạch)

Quả dục (tiết dục, ít ham muốn, thường tự biết đủ)

Thủ chân (giữ mình theo đạo lý)

Luyện hình (rèn luyện thân thể)

Cảnh giới luyện khí sơ cơ nhất của Đạo gia là Bách Nhật Trúc Cơ, nghĩa là 100 ngày liền thanh tâm tiết dục, nhờ vậy tích trữ được một lượng tinh khí dồi dào để làm nguyên liệu luyện nội đan. Đan đã thành thì trường xuân diên thọ, bệnh tật khó xâm. So với cái thú của đắc đạo thì dục lạc cõi đời không thể nào sánh được, cho nên đã đắc đạo thì chẳng quay về đường trần tục, như đã ở cung vua thì chẳng muốn quay về lại chuồng trâu.

Từ cổ chí kim, Thánh nhân của mọi dân tộc đều lấy tâm thanh tịnh làm thức ăn, lấy lòng vô dục làm thuốc bổ còn phạm phu tham sống nhưng lại đem tính mệnh để đổi lấy tà dâm. Đề xương nam nữ hành dục, “lấy âm bổ dương” để trường sinh là luận điệu của những kẻ tà kiến tu mù luyện đui. Đã là chân nhân thì khẩu nghiệp thanh tịnh, chẳng nói những chuyện làm tăng trưởng dục vọng của chúng sinh (*Xem kinh Thọ Giới Mười Nghiệp Lành*), tu luyện mà ưa nói những chuyện dâm dục là kẻ hành ma đạo.

11 – Dục tâm khác nhau

Xưa nay những kẻ nhiều tham dục và người thiên tài, bậc hiền trí đều có chung đặc điểm là bản chất tinh khí rất

sung mãn nhưng do dụng tâm khác nhau nên thành quả cuộc đời cũng khác nhau:

Kẻ dâm dục chỉ tìm cầu sắc dục, tiêu hao tinh khí, của cải và thọ mạng vào việc dâm dục nên thể chất suy mòn, tinh thần bạc nhược, chiêu cảm quả báo xấu rồi táng thân bại nghiệp;

Người thiên tài dồn tinh lực vào nghiên cứu tìm tòi nên trở thành người có những công trình, phát minh xuất chúng;

Bậc hiền trí lòng thanh tịnh, dùng tinh lực vào việc tu dưỡng và thực hiện lý tưởng cao thượng nên không ngừng tăng trưởng đạo hạnh thành bậc siêu thế thoát tục, trong kiếp sống ngắn ngủi mà thành tựu được nhiều công đức cho đời.

Cùng được phú cho thiên bẩm như nhau mà thành tựu lại khác nhau, đó là do chỗ dụng tâm khác nhau của mỗi người vậy.

V – QUẢ BÁO CỦA THỦ DÂM

Dâm dục là chướng ngại nặng nhất của chúng sinh trong lục đạo luân hồi, nếu còn có tập khí nào nặng như dâm thì thế gian không có ai giải thoát được. Tà dâm có đủ ba chướng ngại là:

- 1 – Sanh khởi tâm niệm ham muốn dâm dục là phiền não chướng;
- 2 – Thành tựu sự ham muốn dâm dục là nghiệp chướng;
- 3 – Chiêu cảm lấy quả khổ trong luân hồi sanh tử là báo chướng;

1 – Kinh Phật nói về tội tà dâm

Giới dâm / Phạm Võng Bồ Tát giới bản kinh giảng ký

Nếu Phật tử tự mình dâm dục, bảo người dâm dục với tất cả phụ nữ, các loài cái, loài mái, cho đến thiên nữ, quỷ nữ, thần nữ, cùng phi đạo mà hành *dâm* (*các hành vi tình dục trái lẽ tự nhiên*) dưới mọi hình thức: nhân dâm dục, duyên dâm dục, cách thức dâm dục, nghiệp dâm dục. Là Phật tử, đối với tất cả mọi đối tượng trên, không được cố ý dâm dục và phải có lòng hiếu thuận, cứu độ tất cả chúng sanh, đem pháp thanh tịnh răn dạy người; trái lại, không có tâm từ bi, làm cho mọi người sanh việc dâm dục, không phân biệt súc sanh cho đến mẹ con, chị em trong lục thân cũng hành dâm. Phật tử này phạm Ba La Di tội (*tội nặng nhất*).

Đoạn dâm / Bốn điều răn dạy minh bạch về tính thanh tịnh / Kinh Thủ Lăng Nghiêm

Đức Phật bảo: A-nan, thu nhiếp cái tâm thể nào thì gọi là giới?

Nếu chúng-sinh lục-đạo các thể-giới, cái tâm không dâm, thì không đi theo dòng sinh-tử tương tục. Ông tu phép Tam-muội cốt để ra khỏi trần-lao, nếu không trừ lòng dâm, thì không thể ra khỏi trần-lao được.

Dầu có nhiều trí thiên định hiện tiền, nếu không đoạn lòng dâm, cũng chắc lạc vào ma đạo, hạng trên thành ma vương, hạng giữa thành ma dân, hạng dưới thành ma nữ; các bọn ma kia cũng có đồ chúng, mỗi mỗi tự xưng là thành đạo vô thượng. Sau khi ta diệt độ rồi, trong đời mạt pháp, có nhiều bọn ma này sôi nổi trong thế gian, gây nhiều việc tham dâm, lại giả làm người thiện tri thức, khiến cho các chúng sinh sa vào hầm ái kiến; bỏ mất con đường Bồ đề.

Ông dạy người đời tu pháp Tam-ma-đề, trước hết phải đoạn cái dâm trong tự tâm. Ấy gọi là lời dạy-bảo rõ-ràng thanh-tịnh, quyết-định thứ nhất của các đức Như-lai Tiên-Phật Thế-tôn.

Vậy nên ông A-nan, nếu không đoạn lòng dâm mà tu thiên-định, thì cũng như nấu cát, nấu đá muốn cho thành cơm, dầu trải qua trăm nghìn kiếp cũng chỉ gọi là cát nóng, đá nóng, vì có sao? Vì đó là giống cát, giống đá, không phải là bản-

nhân của cơm vậy. Ông đem thân dâm cầu diệu-quả của Phật, dầu được diệu-ngộ, cũng chỉ là gốc dâm, cỗi-gốc đã thành dâm, thì phải trôi-lăn trong tam-đồ, chắc không ra khỏi, còn đường nào tu-chứng Niết-bàn Như-lai.

Chắc phải khiến cho thân tâm đều đoạn hết giống dâm, cho đến tính-đoạn cũng không còn nữa, thì mới trông-mong chứng quả Bồ-đề của Phật. Như lời tôi nói đây, gọi là lời nói của Phật; không như lời nói đó, tức là lời nói của ma Ba-tuần.”

Phẩm Tham Ái / Kinh Pháp cú

334. Người sống đời phóng dật, Ái tăng như giầy leo.
Nhảy đời này đời khác, Như vượn tham quả rừng.

335. Ai sống trong đời này, Bị ái dục buộc ràng, Sầu khổ sẽ tăng trưởng, Như cỏ Bi gặp mưa.

336. Ai sống trong đời này, Ái dục được hàng phục, Sầu rơi khỏi người ấy, Như giọt nước lá sen.

337. Đây điều lành Ta dạy, Các người tụ họp đây, Hãy nhổ tận gốc ái, Như nhổ gốc cỏ Bi., Chớ để ma phá hoại, Như giong nước cỏ lau.

Một pháp bất hạnh / Phẩm giới dâm / Kinh Tăng nhất A Hàm

Một thời Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà, vườn Cấp Cô Độc. Bấy giờ Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

- Ở trong chúng này, Ta không thấy một pháp nào đã thực hành rồi, đã thực hành nhiều rồi thành hạnh địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh; nếu sanh trong loài Người ở nhà gian dâm không có tịnh hạnh, bị người chê bai, thường bị phỉ báng. Thế nào là một pháp? Đó là tà dâm.

Phật bảo các Tỳ-kheo:

- Nếu có người dâm dật vô độ, thích xâm phạm vợ người, liền đọa trong địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, nếu sanh trong loài Người, khuê môn dâm loạn. Thế nên các Tỳ-kheo thường nên chính ý, chớ khởi nghĩ dâm, cẩn thận chớ dâm người khác. Như thế, các Tỳ-kheo, hãy học điều này!

Bấy giờ các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm.

Tà dâm, thủ dâm đọa địa ngục, súc sinh / Kinh Thiện Ác Nhân Quả

– Đòi nay hay thông dâm với chính họ (*thủ dâm*), chết đọa làm loài chim công, chim sẻ;

– Đòi nay hay làm hạnh tà dâm, sau khi chết đọa vào ngục Đồng Trụ, Thiết Sàng;

– Đòi nay ham thông dâm với phụ nữ nhà người, chết đọa làm giống ngan, vịt;

– Đòi nay chứa nhiều vợ, chết đọa vào địa ngục Thiết Khải;

– Đời nay chứa nhiều chồng, chết đọa vào địa ngục Độc Xà;

– Người có con người lệch về một bên (*mắt lác*) là do đời trước hay nhìn trộm phụ nữ;

– Tội tà dâm cũng khiến cho chúng sanh đọa địa ngục, ngã quý, súc sanh, sau được sanh làm người phải hai thứ quả báo: một là chồng/vợ không trinh lương, hai là hai chồng/vợ tranh nhau không theo ý mình;

**Mười ác quả của tà dâm / Kinh Xuất Gia Duyên
(Hán dịch: tam tạng pháp sư An Thế Cao, Việt dịch: tỷ
kheo ni Thích Nguyên Nhã)**

1 – Thường bị chồng/vợ rình bắt, đánh đập đau đớn, gia đình không hòa thuận;

2 – Pháp thiện mất hết, pháp bất thiện tăng trưởng;

3 – Nguy hại đến thân thể;

4 – Không kiểm soát được vợ/chồng, không giữ được của cải;

5 – Thường bị mọi người nghi ngờ, họ hàng thân thuộc không tin tưởng;

6 – Gieo những nghiệp xấu như thế;

7 – Gia đình không trinh khiết;

8 – Sau khi mạng chung rơi vào địa ngục;

9 – Nếu được làm người nữ thì chẳng phải một chủ
(*phải hầu hạ nhiều người, làm lễ mọn tơi tó hay nghề nghiệp
như nhóm*);

10 – Nếu được làm người nam thì rong ruổi tà dâm, tự
đánh mất vợ mình;

Mười lo âu hoạn nạn của người dâm dục / Kinh Thọ Giới Mười Nghiệp Lành

1 – Những người tham dâm dục: tuy được sinh cõi Trời,
làm vua Đế Thích Thiên, vẫn mê năm khoái lạc, tâm như chó
ăn vụng, thường lú lẫn hôn mê, bị nước xiết cuốn đi, lặn ngụp
sông năm dục.

2 – Những người tham dâm dục: dù làm Vua cõi người,
đủ tự tại quyền uy, nô lệ cho ân ái, bị dã phu điều khiển. Dù
được nhiều tài bảo, tham đắm chẳng thấy vừa, nên bại quốc
vong thân, chết đọa ba đường dữ.

3 – Những người tham dâm dục: sẽ luôn lệ thuộc người,
bị sáu giặc sử sai, voi vô thường dẫm đạp. Tâm như khi vọng
động, chẳng biết các nguy nan, lửa dục đốt tâm can, không
kể gì thân quyến, tâm dâm dục sai khiến, nên cha mẹ chị em,
như chó lợn đảo điên, vô luân không hổ thẹn!

4 – Những người tham dâm dục: sẽ luôn uống đồ dơ,
như máu mủ đàn bà, trải qua vô lượng kiếp, thường sinh chỗ

bào thai, giữa lòng ruột dạ dày, bất tịnh trùng với sán, y phục là nội tạng, ăn uống nhờ nữ căn.

5 – Những người tham dâm dục: tà tâm tựa như dao, mắt xe lửa bốc cao, đốt phá kho giới hạnh.

6 – Những người tham dâm dục: thấy vọng tộc danh gia, kết sử bùng phát ra, tựa lửa tham gặp củi, tâm như quỷ La Sát, liền nghĩ đến cướp đoạt. Kẻ đó gặp Phạm chí (*Bà La Môn*), chẳng hổ thẹn sinh tâm, nói những chuyện tà dâm, như kẻ dùng tà thuật, chỉ tạo điềm yêu ma. Khi gặp bậc Sa môn (*Tăng Ni*), không khởi tâm quy kính, như cỏ may bám dính, động loạn các tình căn, kiết sử ái dục nhanh, vây bọc chặt tâm ý, lửa sáu tình bốc cháy, thiêu đốt các thiện căn, tiền kiếp nghiệp chính chân, phá diệt không còn sót. Khi ngẩng đầu nhắc gót, sắc bén giống như dao, ánh mắt tựa lửa dao, miệng ác như La Sát, toàn thân lỗ chân lông, bị lửa dâm sai sử.

7 – Những người tham dâm dục: tạo tám nghiệp sát sinh, chế khí cụ hại nhân: đao, thương, côn, trượng, kiếm. Gái với trai đàn điểm, rượu chè nhảy nhót ca, lời giả dối tuôn ra, dâm ô hành trộm cắp. Thân như trùng đầy ắp, lại trang sức điểm tô, mắt chó ác lảo lơi, chực trộm đồ dơ bẩn.

8 – Những người tham dâm dục: bị dâm dục sử sai, như sắt nặng đè vai, bị lún chìm vùi lấp, dâm dục phẩm hạnh thấp, phá diệt nghiệp tịnh thanh, nên chết đọa rất nhanh, khoảnh khắc sa địa ngục.

9 – Những người tham dâm dục: khi thân hoại mạng chung, đọa xuống ngục Xích Đồng, nhanh như cầm ngọc ném. Địa ngục bề ngang dọc, rộng bảy nghìn Do tuần, như rừng hoa bằng đồng, dưới có kê giường sắt. Trên giường sắt lại đặt, trụ tám cạnh bằng đồng, cao trăm nghìn Do tuần, luôn tỏa ra nhiệt nóng. Trên đỉnh trụ có gương, hóa hiện hình nam nữ, kẻ dâm khởi niệm ái, loạn động các tình căn, lửa bốc cháy tức thời, hoa đồng thành đỉnh nóng, trụ đồng hóa ra chảo, nước đồng nóng sục sôi, giường cháy sáng rực trời, hình nữ nam biến hóa: hình nam thành dao bén, hình nữ chó nhe nanh, truy đuổi các tội nhân, khiến họ vô cùng khổ, đói phải ăn hòn sắt, khát uống nước đồng sôi, chịu vạ ức năm rồi, cầu chết vẫn không được, thọ mạng của tội nhân, lâu dài tròn một kiếp!

10 – Những người tham dâm dục: bị chướng ngại ngăn che, ra đời không gặp Phật, chết lại đọa A Tỳ. Do xưa phạm hạnh, nay chịu khổ ở đây, thân hiện ngục chật đầy, khổ não không ngừng nghỉ. Kẻ tội nhân vừa chết, lập tức sống lại ngay, khắp địa ngục vòng xoay, trọn kiếp dài đau đớn.

Vua Diêm La bấy giờ, thét la và trách mắng:

Ngươi ưa thích dâm dục, nên phải nhận khổ này, tội nhân ngươi có hay, vui sướng không việc ấy? Ngươi nay sẽ phải chịu, trải ức kiếp trăm ngàn, đền trả nợ tha nhân, nhưng vẫn không trả hết. Mạng địa ngục chấm dứt, làm tu hú bò câu, làm rắn rồng rất lâu, cũng bởi ô uế hạnh. Qua trăm nghìn kiếp

sống, chẳng gặp Phật, Thánh nhân, chính pháp chẳng thấy nghe, nên mãi không đắc đạo.

Mười một ác báo của tà dâm / The Teachings of the Buddha

Bất cứ ai hễ phạm giới tà dâm sau khi chết sẽ tái sinh vào bốn khổ cảnh (*địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh và A-tu-la*). Ngay cả khi người ấy được thoát khỏi những khổ cảnh ấy và tái sinh trong cảnh giới loài người, người ấy vẫn phải gánh lấy những hậu quả như sau:

- 1 – Bị mọi người ghê tởm, nhàm chán, và không muốn quan hệ;
- 2 – Có rất nhiều kẻ thù;
- 3 – Thiếu hụt về vấn đề của cải và sự thịnh vượng;
- 4 – Bị thiếu thốn hạnh phúc;
- 5 – Bị tái sinh làm thân nữ;
- 6 – Bị tái sinh làm gái điếm;
- 7 – Bị tái sinh trong dòng dõi thấp kém;
- 8 – Phải chạm trán với những sự sỉ nhục, lăng mạ của thế gian;
- 9 – Thân thể bị méo mó, không đủ lực cắn;
- 10 – Bị những người thân yêu xa lìa;

11 – Bị mất của cải, tài sản.

**Hai mươi bất hạnh do quá khứ tà dâm / Chú giải
Khuddakapātha/ Theo tỳ kheo Hộ Pháp**

1 – Là người có nhiều người oan trái;

2 – Là người có nhiều người thù ghét;

3 – Là người nghèo khổ, thiếu thốn;

4 – Là người ngủ không được an lạc;

5 – Là người thức không được an lạc;

6 – Là người không tránh khỏi 4 cõi ác giới (*Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sinh, Atula*);

7 – Là người ái nam, ái nữ (*không phải đàn ông, cũng không phải đàn bà*);

8 – Là người có tính hay nóng giận;

9 – Là người sinh vào dòng họ thấp hèn, hạng người thấp hèn;

10 – Là người có tính không minh bạch, hay che giấu tội lỗi;

11 – Là người có thân hình tật nguyền, xấu xí;

12 – Là người có sắc diện mặt mày sầu não, khổ tâm;

13 – Là người bị mọi người coi thường khinh bỉ, không tin tưởng;

- 14 – Là người khuyết tật: Đui mù, câm điếc,...
- 15 – Sinh làm người đàn bà (*tiền kiếp là người đàn ông*);
- 16 – Là người có nhiều chứng bệnh đáng ghê sợ;
- 17 – Là người không biết đủ, sống khổ cực;
- 18 – Là người sống nơi nào cũng không được an lạc;
- 19 – Là người gặp nhiều tai hại, oan trái với mọi người;
- 20 – Là người sống xa người thân yêu, hay bị ruồng bỏ;

Kinh Bồ Tát Quở Sắc Dục

Hành giả từ bỏ dục, nếu lại nhớ sắc tình, cũng như từ địa ngục, thoát ra lại nhảy vào, như người điên đã tỉnh, lại muốn trở lại cuồng, bệnh vừa được chữa lành, lại mong mình phát bệnh.

Kinh Bát Sư

Những người tà dâm khi xâm phạm người phụ nữ / đàn ông, hoặc bị chồng / vợ người kia bắt bớ, khi bị tai ương, làm liên lụy đến cả dòng tộc. Hoặc bị quan lại bắt trói, dùng những đòn hiểm để tra tấn. Khi chết lần lượt chịu khổ trong địa ngục, súc sinh. Nếu được sinh lại làm người thì gia đình dâm loạn. Vì ta thấy như thế, nên không dám dâm dục nữa.

Kinh Tát Giá Ni Kiên Tử

Không thấy đủ với vợ/ chồng mình, muốn hành dâm với vợ / chồng người, hạng người này không biết xấu hổ nên phải chịu khổ suốt đời.

Kinh Ưu Bà Tắc Giới

Nếu không đúng lúc, không đúng chỗ, không phải người nữ, nếu có liên quan đến bản thân mình, đều gọi tà dâm. Nếu liên quan đến bản thân mình, nhưng nghĩ đến những người khác, người thuộc người khác, nhưng nghĩ của mình cũng gọi tà dâm.

Kinh Niết bàn

Tuy không chung đụng với người nữ nhưng Bồ tát thấy nam nữ theo nhau vẫn sinh lòng tham đắm, đó gọi là huỷ tịnh giới.

Kinh Tạo Tượng Phật Công Đức

Đức Phật nói với ngài Di lặc: Có bốn thứ nhân duyên khiến cho người đàn ông chịu thân phi nam phi nữ:

- Một là huỷ hoại thân thể người khác, cho đến súc sinh;
- Hai là cười nhạo vị Sa môn giữ giới;
- Ba là vì ham muốn dâm dục nên cố ý phạm giới;
- Bốn là gần gũi người phạm giới, khuyên người khác phạm giới;

Nếu có những người trước kia đã phạm những lỗi như thế, sau đó phát lòng tin, tạo hình tượng Phật thì không còn chịu những khổ báo như vừa kể trên.

Lại có bốn loại nghiệp có thể khiến người trượng phu chịu thân bán nam bán nữ:

- Một là đem những thứ ô uế đến những nơi thờ phụng trang nghiêm

- Hai là tham đắm thân người đàn ông

- Ba là làm chuyện dâm dục ngay thân mình (*thủ dâm*)

- Bốn là bán phụ nữ cho người khác (*buôn bán người, làm môi giới mại dâm, vv...*)

Nếu có những chúng sinh đã lỡ làm những điều đó, tự mình hối lỗi, tạo hình tượng Phật thì không chịu thân ấy nữa.

Đệ tử tại gia nên lia tà dâm, với vợ của mình cũng là đủ rồi; với đàn bà khác chẳng nên sanh một niệm bất chính.

Kinh Ni Kiền Tử

Với vợ mình còn cho là chẳng đủ lại ưa phạm đến vợ người ta, đây là người không biết hổ thẹn, chịu nhiều khổ mà không có chút vui, vì đời này và đời sau bị quả báo khổ buộc ràng.

Kinh Thiện Sanh Tử

Phải biết tà dâm có sáu điều tai biến:

- 1 – Chẳng giữ được tự thân;
- 2 – Chẳng giữ được vợ con;
- 3 – Chẳng giữ được gia thuộc;
- 4 – Vì họ nghi, nên sanh xấu;
- 5 – Kẻ oan gia được cơ hội;
- 6 – Các khổ đoanh vây;

Đã có những điều ác này thời sự nghiệp phé bỏ, của chưa làm ra được thời chẳng được, của đã làm ra được thời tiêu mất và của cải đã sẵn có chứa để từ lâu cũng tiêu hao hết.

Luận Trí Độ

Xâm phạm đến vợ con của người, bị chồng hoặc kẻ lân nhân biết được, đến khi bị luy dao gây đánh chém thương tổn thân mạng, hoặc cắt đầu, cắt chân, hoặc bị pháp luật nã bắt giam ngục bị trọng hình. Chết xong bị đọa hỏa ngục đốt cháy, được tái sanh làm người khuê môn bị rối loạn; xa cách pháp lành, thường ôm lòng hãi sợ chẳng được yên.

Phật dạy: dâm là hạnh bất tịnh, mê hoặc mất chánh đạo, hại mạng mà chết non, bị tội vì ngu si, chết lại đọa ác đạo, cho nên đừng dâm loạn. Tà dâm có 10 tội:

- 1 – Bị nguy hại với vợ hay chồng mình;
- 2 – Vợ chồng bất hòa thường đánh cãi luôn;

3 – Các điều ác ngày càng tăng thêm, các điều lành càng tiêu mòn;

4 – Tấm thân chẳng giữ được, vợ con/chồng con bị côi cút;

5 – Cửa cải ngày càng hao mòn;

6 – Có xảy ra các việc xấu, thường bị người nghi;

7 – Giòng họ, bè bạn chẳng ai ưa mến;

8 – Thường bị oán vì gieo nghiệp nhân xấu;

9 – Chết đọa địa ngục;

10 – Được tái sinh làm người, gái thì bị cảnh chồng chung, trai thì vợ chẳng trinh chánh;

16 - Địa ngục ôm cột (*Tội báo tà dâm: trai ôm cột đồng*)

Kinh Nhật Minh Bồ Tát

Phàm phu trọng sắc dục, đành chịu làm tôi mọi, trọn đời chạy rong theo, bị đủ điều khổ sở.

Kinh Đại Bảo Tích

Ta xem trong hàng nghìn thế giới, oán kết lớn nhất đó là các thứ ham muốn về thể thiết, sắc dục. Vì họ bị những thứ sắc dục đó ràng buộc. Trong các pháp lành, nó là thứ gây trở ngại thứ nhất.

Kinh Tứ Thập Nhị Chương

Người bị những thứ ruộng nhà, ao hồ và sắc dục trói buộc còn khổ hơn cả bị nhốt trong lao tù. Trong lao tù còn có ngày được thả, nhưng bị vợ con trói buộc thì không còn hi vọng ngày thoát ra.

Kinh Đạo hạnh Bát nhã

Người tại gia gặp phụ nữ thì lòng họ không vui vẻ, thường lo lắng. Giống như có người đi trong đầm hoang, sợ giặc cướp bóc.

Kinh Phạm Võng

Phật dạy: Dù vì lợi dưỡng cũng đừng nên làm nghề mãi dâm, vì chẳng phải lối sanh sống chân chính.

Kinh Bồ Tát Tạng

Trong khi gần ái dục, không tội ác nào chẳng tạo tác; đến khi thọ quả báo của ái dục, không thống khổ nào chẳng lãnh thọ.

Kinh Đề vị

Phải kiêng kị trong những ngày như ba tháng trường trai trong năm, sáu ngày ăn chay trong tháng, dưới ánh sáng của trăng, sao, mặt trời và ngày Bát vương.

Kinh Thiên Yếu Ha Dục

Những người tu hành cầu đạo, trì giới tu định nên trừ sáu thứ dục lạc, đó là sắc dục, hình dáng, cách đi đứng, tiếng

nói cười, lụa là quần áo, tướng người, những thứ trang sức trên người. Nên bảo họ xem đó là những thứ bất tịnh.

Kinh Bảo Tích

Vua Ưu Đà Diên thưa Phật rằng: Con bị đàn bà lừa dối hãm hại, thưa Thế Tôn! Con cho rằng người đàn đó rất thâm độc. Xin Ngài trừ khử.

Đức Phật bảo vua rằng: Đại vương muốn hỏi tội người đàn bà thì trước phải hỏi tội kẻ trượng phu đã. Trượng phu có 4 điều lỗi nên bị đàn bà dối gạt:

1 – Vì say mê buông lung, chẳng biết gằn gữ Sa môn để lãnh thọ giới pháp thanh tịnh mà tu phước nghiệp; kẻ đã thọ giáo pháp của Ta cũng chẳng tin cho vững, ưa các thứ tà ác là: nữ sắc, múa hát, giỡn cợt, chỉ chăm học đòi theo kẻ ngu si.

2 – Cha mẹ vì lợi lạc cho con mà làm những việc khó làm, phải chịu những đồ bất tịnh; vì muốn con mau trưởng thành nên khó nhọc cho bú mớm, nuôi dưỡng quên bề mỗi mệt; dùng của cải mà mình gian nan khó nhọc mới được để sắm dụng cụ cho con mà chẳng tiếc. Nhưng người con bị đàn bà làm mê muội, đối xử ngỗ nghịch coi rẻ cha mẹ già yếu. Tiêu phí bao của cải vào đàn bà, làm cha mẹ chẳng được nương nhờ, thậm chí đuổi cha mẹ đi.

3 – Bị tà kiến, chẳng đối tượng việc hủy hoại thân thể, tự dối gạt mình, do say đắm đàn bà là gốc.

4 – Làm việc thiện thì keo kiệt bủn xỉn tiền của, vì đàn bà thì tiền tốn tiền không biết là bao. Nhưng có bị đàn bà khinh dễ, lấn át, hủy nhục, đánh đập, mắng trách, cũng vẫn vui chịu lấy. Khi đàn bà bị chút buồn lo, thì liền nghĩ làm thế nào cho người yêu được vui vẻ. Làm trai mà bị đàn bà dùng lời nói dối gạt đến như nước này thì thật chẳng biết nói sao! Nếu là kẻ nam nhi chân chính thì làm sao bị đàn bà lừa gạt?

Nhà vua nghe rất vui mừng. Xin quy y Tam bảo, làm ưu bà tặc.

Kinh Xuất Diệu

Ông Ma Nhân Đề ở nước Câu Diên Di đem con gái đến chỗ Phật, thưa Phật rằng:

Đứa con tôi dung mạo tuyệt đẹp, thế gian vô song địch, các vị Quốc vương, hào tộc đến cầu hôn mà tôi đều từ chối không gả. Nhưng tôi nhận thấy Ngài là bậc Đại nhân, nhan sắc rực rỡ nguy nga đời chưa từng thấy, tôi xin hiến cháu này lên Ngài.

Phật dạy: Vẻ đẹp của cô gái này ở chỗ nào?

Ma Nhân Đề đáp: Từ đầu cho đến chân, xem cho chu tất không chỗ nào chẳng đẹp.

Phật nói: Làm thay con mắt thịt! Ta xem thấy, từ đầu đến chân, không một chỗ nào đẹp cả. Ta thấy: ở đầu người có tóc, tóc chỉ là một thứ lông, lông ấy cũng như lông ngựa, lông voi; dưới tóc là sọ, sọ chỉ một thứ xương đầu, cũng giống như xương đầu heo của các nhà đồ tể hàng heo. Trong đầu có não, não giống như đất bùn, nó tanh hôi nhú mũi, nó rơi xuống đất, chẳng ai dám đụng tới. Còn hai con mắt là hai ao nước, đưa tay dụi vào nước mắt tuôn chảy. Trong hai lỗ mũi, có đầy mũi dãi, trong miệng có đàm nhớt; trong bụng có gan phổi, v.v...toàn là những vật tanh hôi. Trường vị, bàng quang đựng toàn phân tiểu hôi thối khó tả. Hai tay, hai chân là xương với xương kề nhau như trụ cột. Gân, da co dãn nhờ hơi thở mà chuyển động, không khác gì người máy bằng gỗ. Nếu mở xẻ nó ra từng đốt rời rã, đầu chân nằm ngổn ngang. Tất cả loài người đều như vậy cả. Vậy thì có chi là đẹp mà người bảo vô song. Ta không dùng vợ, thôi người đem cô gái về đi.

Ma Nhân Đề nghe Phật nói thế xấu hổ vội dắt con chạy về mà chẳng kịp bái từ.

Kinh Ma Đăng Nữ

Phật hỏi Ma Đăng Già: Người nói yêu A Nan, vậy người yêu ở chỗ nào?

Nàng nói: Con yêu đôi mắt A Nan, yêu lỗ mũi A Nan, yêu miệng A Nan, yêu tai A Nan, yêu giọng nói A Nan và yêu từng bước đi của A Nan.

Phật nói: Trong mắt A Nan có nước mắt, trong mũi A Nan có nước mũi, trong miệng A Nan có nước miếng, trong tai A Nan có cấu bản, còn trong thân thì có phân và nước tiểu, toàn là những thứ bất tịnh, hôi thối. Cho dù được làm chồng vợ của nhau thì có lúc phơi bày thân thể xấu xa, sinh con đẻ cái. Đã có con rồi thì có lúc nó chết, đã có chết liền khóc lóc đau khổ. Thế thì thân này có ích gì đâu?

Ma Đăng Già nghe Phật nói xong liền nghĩ về sự dơ xấu của thân thể, tự giữ tâm chân chính, liền chứng đắc được quả A La Hán.

Kinh Thiên Bí Yếu

Khi người tu hành khởi lên lòng dục thì cả ngày đêm họ đều nghĩ đến chuyện dâm dục như cứu đầu mình đang cháy thì nên nhanh chóng ngăn cản ngay. Việc đầu tiên của phương pháp ngăn cản nó là quán tử tạng. Tử tạng nằm trên dưới sinh tạng và trên thực tạng, có chín mươi chín lớp màng như bào thai heo chết, trong đó chứa đầy chất lỏng hôi hám, hình dáng như ruột ngựa, đầu tròn đuôi nhọn, kéo dài đến sản môn. Chính giữa có một nghìn chín trăm đốt nhỏ như đường gân trên lá chuối, xung quanh có tám vạn ổ vi trùng bu bám. Khi người phụ nữ ăn uống vào nó liền phân tán thành bốn

trăm lẻ tư mạch máu. Sau khi ăn xong, những thứ chúng nó nôn ra thành mủ có màu như máu. Lại có loại trùng nhỏ chạy nhảy trong đó, sau một tháng tích tụ, không thể chữa được. Vì thế người nữ có kinh nguyệt

Kinh lại nói: Trong bốn trăm lẻ tư mạch máu trong cơ thể đàn ông đều xuất phát từ con mắt rồi chảy dài đến ruột. Nằm dưới sinh tạng và trên thực tạng. Hai bên có mủ màu xanh sẫm như tinh dịch trâu rừng, hôi hám không chịu được, khi gần đến âm hộ nó chia thành ba nhánh, như đường gân trên tàu lá chuối, có một nghìn hai trăm đường rãnh như thế, mỗi đường gân đều có loại trùng gió, nhỏ bằng sợi tơ. Bên ngoài trùng gió có loại trùng màu sắc như sợi gân, độ bảy vạn tám nghìn con như thế vây quanh thành hình vòng tròn. Khi mắt người đàn ông nhìn thấy nữ sắc, lòng họ nổi dậy ham muốn, khi tâm xao động thì bốn trăm lẻ bốn mạch máu cũng chuyển động, tất cả tám vạn ổ vi trùng đều há miệng, mắt nó phun nước, nước đó có màu trắng xanh hoá làm tinh dịch, chảy ra theo đường tiểu tiện

Đức Phật nói với Xá lợi phát: Nếu bốn chúng đệ tử xuất gia mặc áo hồ thẹn, uống thuốc hồ thẹn, muốn cầu giải thoát thì nên học phép quán này, như được uống cam lộ. Nghĩ tưởng tử tạng, căn người phụ nữ, các loại sâu dòi trong cơ thể người đàn ông đang há miệng đồng tai, trợn mắt phun mủ. Ngồi yên lặng giữ hơi thở, quán tất cả những hiện tượng đó, nhớ rõ ràng như những hoa văn trên các ngón tay. Khi mở

mắt nhắm mắt đều thấy rõ ràng. Khi phép quán này thành tựu rồi thì lòng tham dục liền được tiêu diệt. Dù con gái con trai nhà trời cũng như người phung hủi. Thân này hay thân khác, cho đến tất cả chúng sinh trong cõi Dục cũng như thế cả. Nếu nếm được loại thuốc này đó mới là người tượng phu, làm vị thầy của trời, người, không bị nhấn chìm trong dòng sông ái. Nên biết những người này, tuy chưa khỏi sinh tử nhưng cơ thể họ đã ngát hương như hoa Ưu bát la, là bậc hương tượng trong của mọi người, lục sĩ vua rồng, trời Ma hê thủ la cũng không sánh được họ.

2 – Kinh Thánh nói về tội thủ dâm, tà dâm

Mười điều răn của Chúa / Điều răn thứ 6 & 10

Chớ làm những việc dâm dục;

Chớ ham muốn vợ / chồng người;

Cô Rinh Tô / 11 : 3

Nhưng tôi e rằng qua cách nào đó, như con rắn đã dụ dỗ Ê-va bởi sự xảo quyệt của nó, thì tâm trí anh em cũng có thể bị bại hoại, để rồi lìa bỏ sự chân thật và trong trắng mà đáng lẽ phải dành cho Đấng Ki-tô.

Rô ma / 1 : 26 – 27

Bởi vậy, Đức Chúa Trời phó mặc họ cho những đam mê tình dục buông thả, vì những người đàn bà đổi cách quan hệ tự nhiên sang cách trái tự nhiên; đàn ông cũng vậy, bỏ

cách quan hệ tự nhiên với người nữ mà hun đốt ham muốn nhục dục với nhau, đàn ông với đàn ông, v.v... làm những chuyện bản thủ và phải lãnh đủ hình phạt, xứng với hành vi sai trái của mình.

Cô – lô – sê / 3 : 5 & 3 : 25

Vậy, hãy làm chết các bộ phận của thân thể trần tục sinh ra những thứ như gian dâm, ô uế, đam mê tình dục buông thả, ước muốn tai hại và tham lam,... Người làm điều sai trái chắc chắn sẽ phải trả giá cho hành vi đó, không có sự thiên vị nào cả.

Ma – thi – ơ / Tin mừng: 27 – 30

Anh em từng nghe lời truyền dạy rằng: ‘Người không được phạm tội ngoại tình’. Nhưng tôi cho anh em biết, hễ ai cứ nhìn một phụ nữ / đàn ông và sinh lòng ham muốn thì trong lòng đã phạm tội ngoại tình với người ấy. Nếu mắt bên phải khiến anh em vấp ngã, hãy móc ra và ném đi, vì thà mất một bộ phận còn hơn là cả thân thể bị quăng vào Ghê-hen-na (*hố lửa / địa ngục*). Cũng vậy, nếu tay phải (*dùng thủ dâm, làm điều tà ác, vv...*) khiến anh em vấp ngã, hãy chặt và ném đi, vì thà mất một bộ phận còn hơn là cả thân thể bị quăng vào Ghê-hen-na.

Thánh Alphonsus: Hầu hết người ta sa vào hỏa ngục là do tội dâm dục.

Thư của Thánh Phaolô viết cho tín hữu Ephesô:

Chuyện gian dâm, mọi thứ ô uế hay tham lam, thì dù nói đến, anh em cũng phải tránh. Đừng nói lời thô tục, nhằm nhĩ, cợt nhả: đó là những điều không nên...” (Eph 5:3-4)

[...]

Ý muốn của Thiên Chúa là anh em nên thánh, tức là xa tránh gian dâm, mỗi người hãy biết lấy cho mình một người vợ để sống cách thánh thiện và trong danh dự. Không nên buông theo đam mê dục vọng như dân ngoại là những người không biết Thiên Chúa [...] Thiên Chúa đã không kêu gọi chúng ta sống ô uế, nhưng sống thánh thiện” (1 Tx 4:3-8)

Sách Châm ngôn (Vua Salomon)

Môi kẻ dâm tiết ra mật ngọt, miệng nó trơn hơn dầu. Nhưng cuối cùng, nó đắng như khổ ngải, bén như gươm hai lưỡi. Đôi chân nó đi vào cũi chết, nó thẳng đường bước tới âm ty. Đường dẫn vào sự sống nó không theo, nó lạc lối mà không hay biết.

Hỡi các con, hãy lắng nghe cha, đừng bỏ đi khi cha lên tiếng nói. Trên đường đời con phải lánh nó xa, lối vào nhà nó con chớ lại gần. Kẻo danh dự con bị trao vào tay người khác. Và năm tháng đời con bị nộp cho đũa bạo tàn.

Kẻo tài sản của con, người ngoài tha hồ hưởng. Và mồ hôi nước mắt của con lại giúp cho thiên hạ làm giàu. Để cuối

cùng khi thân tàn ma dại, con đành phải trách phạt than thân. Và phải kêu lên rằng: Than ôi! Tôi đã ghét bỏ lời nghiêm huấn và lời sửa dạy lòng tôi đã coi khinh!

[...]

Hỡi con, sao con lại mê say người đàn bà/đàn ông xa lạ, ôm ấp kẻ không quen ? Vì Đức Chúa thấy rõ đường nẻo của mỗi người, hết mọi lối đi, Người đều biết cả. Ác nhân vướng mắc trong tội ác của mình, nó sa vào bẫy tội lỗi nó giăng ra. Nó sẽ chết vì thiếu lời nghiêm huấn, vì ngu si quá đỗi nó sẽ phải lạc đường.

Giáo Lý Giáo Hội Công Giáo (2352)

Dựa theo truyền thống ngàn đời và bất biến, huấn quyền cũng như cảm thức luân lý của các tín hữu, không ngần ngại khẳng định rằng: thủ dâm tự bản chất là một hành động sai trái nghiêm trọng, một tội nặng, vì “tự ý sử dụng khả năng tình dục ngoài quan hệ vợ chồng bình thường”, dù với động lực nào đi nữa cũng là sai mục đích.

Giáo lý Công giáo (2341-2345)

Thực hành sự tự chủ là một công việc bền bỉ, lâu dài, và một số giai đoạn cần phải nỗ lực nhiều hơn như trong tuổi thiếu niên và thanh niên. Khiết tịnh là một nhân đức luân lý, nhưng đồng thời cũng là hồng ân của Thiên Chúa, là ân sủng, là hoa trái của Thần Khí.

3 – Công đức của không dâm

Kinh Thất Phật Diệt Tội

Người thọ trì giới không dâm dục, được năm vị thần hộ vệ, một tên Trinh khiết, hai tên Vô dục, ba tên Tịnh khiết, bốn tên Vô nhiễm, năm tên Đãng địch.

Kinh Phật Bát Nê Hoàn

Phật nói với Nại nữ: Người không tà dâm có năm điều làm tăng thêm phước đức:

- Một là được nhiều người ngưỡng mộ;
- Hai là không sợ quan lại bắt bớ;
- Ba là thân được yên ổn;
- Bốn là sau khi chết được sinh lên cõi trời;
- Năm là được thân thanh tịnh, đắc đạo Niết bàn.

Kinh Giới Đức Hương

Người không dâm dục, không phạm thê thiếp người khác, là người như được sinh ra trong hoa sen.

Kinh Lăng Nghiêm

Nếu tâm các chúng sinh trong sáu đường không nổi lên dâm dục, họ sẽ không còn lặn hụp trong dòng sông sinh tử nữa.

Bốn thiện quả của đọa chính / Kinh thập thiện nghiệp đạo

Đức Phật bảo Long vương: Lại nữa Long-vương! Nếu xa lìa tà hạnh, thời được bốn pháp, kẻ trí ngợi khen. Những gì là bốn?

- 1 – Pháp căn điều thuận;
- 2 – Xa lìa rộn ràng;
- 3 – Được đời khen ngợi;
- 4 – Vợ không ai xâm phạm;

Đây là bốn công đức về chánh-hạnh. Nếu hồi hướng đạo Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, sau thành Phật, được Trượng Phu Ấn Mật Tàng Tướng.

Năm công đức của giới không dâm / Kinh Thọ Giới 10 Nghiệp Lành

- 1 – Nhãn căn chẳng giao động;
- 2 – Nhĩ căn chẳng giao động;
- 3 – Tị căn chẳng giao động;
- 4 – Thiệt căn chẳng giao động;
- 6 – Ý tịch nhiên bất động;

Đức Phật bảo tôn giả Xá Lợi Phất: Nếu như giữ được tâm, cùng thân không dâm dục, mắt không nhìn dâm sắc, tai chẳng nghe dâm thanh, mũi không ngửi dâm hương, lưỡi không lờ dâm dục, như thế được gọi là: Đầy đủ trí huệ sáng, tu hành Bát chính đạo, chẳng dâm tịnh thân tâm, giống như

hoa sen thơm, chẳng thích ưa trần cấu. Thành đạo quả Nhập Lưu, quả Bất Lai, Bất Hoàn, quả Ứng Chân, Độc Giác, quả Vô Thượng Đại Đạo, cũng từ Giới không dâm, chứng đắc do thanh tịnh.

4 – Không thể dâm dục

4.1 – Chính ta tạo ra số phận mình

Kinh Pháp Cú dạy

Ý dẫn đầu các pháp,

Ý làm chủ, ý tạo;

Nếu với ý ô nhiễm,

Nói lên hay hành động,

Khổ não bước theo sau,

Như xe, chân vật kéo.

Ý dẫn đầu các pháp,

Ý làm chủ, ý tạo,

Nếu với ý thanh tịnh,

Nói lên hay hành động,

An lạc bước theo sau,

Như bóng, không rời hình.

Vận mạng của mỗi người được dệt nên từ nghiệp quả do chính người đó tạo bởi ba phương tiện: tâm ý, lời nói và hành động. Trong đó, tâm ý quan trọng nhất bởi nó chỉ đạo hai phương tiện còn lại. Tâm ý chính là Thượng đế tạo ra số mạng. Nhất cử nhất động của chúng sinh đã tạo trong hiện

tại và quá khứ vô lượng kiếp không bị mất đi, khi hội đủ nhân duyên liền kết thành nghiệp quả khiến người đã gieo phải nhận lấy, như bóng theo hình, không thể trốn thoát.

Những kẻ làm việc tà vạy mà vẫn được an vui là do hưởng phúc báo của việc thiện trong quá khứ chưa tận, nhân ác vừa gieo chưa đến thời kết quả; có người hành thiện nhưng cuộc sống khổ cực ngang trái bởi đang trả ác quả đời quá khứ chưa xong, nhân lành đã gieo phải đợi đủ duyên mới thành phúc hóa. Thường các chúng sinh căn tính bậc trung, hạ, khi bị khổ cực bức hại thì hồi đầu hướng thiện; lúc được hưởng phúc báo lại sinh tâm kiêu mạn, phóng dật làm ác, thấy việc dâm dục đã làm chưa hiện quả báo ngay lại tự đắc ngông cuồng; chẳng biết đang tự chặt rễ, đốn gốc cội phúc của mình. Điên đảo hết sức. Làm hạnh tà ác không thể tránh khổ đau oan trái, sống đoan trang thiện hạnh nhất định được hậu báo tốt lành.

Có kẻ tà kiến cho rằng vận mạng tốt xấu do sự hung cát của ngày giờ sinh, đâu biết rằng mỗi chúng sinh do nghiệp quả mà tự chọn ngày giờ và hoàn cảnh thọ sinh tương ứng với tội phước của mình. Thiện nghiệp đời này làm hóa thành phúc tinh cao chiếu đời sau, ác nghiệp đời này gây hóa thành ác tinh giáng họa đời sau. Người đời nay ưa sự tà dâm tất đời sau trong lá số tử vi cung thân, mạng và phu thê, rất xấu.

Muốn vận mạng tốt đẹp chỉ có cách sửa đức tu thân. Nếu niệm niệm theo đuổi tham dục, sân hận, giả dối, vv... lại làm những việc như lập đàn dâng sao, cúng tế mua chuộc quỷ thần, trấn yểm phong thủy, vv... để cầu thịnh vượng, điều ấy không thể có được. Những kẻ như thế người phạm tục ở thế gian còn chán ghét, thân mình là bậc có trí tuệ đức hạnh siêu phàm lý nào lại hòa theo? Tà dâm tổn hại đến huệ mạng, chiêu gọi tai ương. Không thể tích phúc hành thiện nếu tà dâm, bởi làm từ thiện với tâm ô nhiễm không thể thành phước báu.

4.2 – Thủ dâm, tà dâm phá hỏng phúc tướng

Tướng mạo con người vốn không cố định mà thường thay đổi luôn. Tướng học có câu “tướng do tâm sinh”, nhân tướng là kết quả của nhân quả đời trước cộng với sự dụng tâm trong đời sống hiện tại. Lòng dạ lương thiện hay tàn ác, dâm ô hay đoan chính đều hiện lên trên tướng mạo báo hiệu phúc họa tương lai, không thể nào dấu được. Tiên sinh Namboku Mizuno (1757 – 1825) – Cha đẻ môn nhân tướng học hiện đại, người từng được Nhật Hoàng KoKaKu ban tước hiệu danh dự Dai – Nippon viết trong trước tác của mình rằng:

“Quan hệ tình dục bừa bãi sẽ hủy hoại tương lai tốt đẹp của bạn, nếu bà vợ/ông chồng có nhân tình thì quan hệ vụng trộm sẽ lộ ra trên mặt và làm hỏng tương lai của cô ta/anh ta. Tôi đã từng chứng kiến những dấu hiệu như vậy xuất hiện thậm chí trước một vài năm và còn để lại dấu tích trên thi hài

sau khi chết... Những mối quan hệ bất chính này có tác động xấu đến cuộc sống đầu thai của bạn”.

Trong sự nghiệp xem tướng của mình ông cũng phát hiện ra rằng một số người có tướng tốt nhưng lại có kết quả rất xấu và một số người tướng mạo rất xấu nhưng lại có kết cục tốt lành, đó là do tâm địa và hành vi của họ trong đời sống hiện tại đã phá hỏng hoặc vun đắp thêm cái tướng bẩm sinh, vì thế, cuối đời Mizuno không đoán vận mạng mà chỉ khuyên người ta tu sửa đức hạnh. Bản thân Mizuno là một ví dụ sống động, ông vốn là một người tướng rất xấu, không sống quá 30 tuổi, sinh ra trong cảnh nghèo hèn và sớm sa vào việc trộm cướp, tù tội, cuộc đời coi như đã bỏ đi. Trong thời gian ngồi tù, ông giải khuây bằng cách quan sát tướng mạo của các tù nhân và nảy sinh khao khát tri thức về vận mạng con người, sau khi được ra tù ông chu du khắp nước Nhật để tầm sư học đạo. Nhờ lòng chân thành tầm đạo và nỗ lực sửa đức tu thân mà sau này ông trở thành một hiền nhân của nước Nhật, tuổi thọ tăng thêm vài chục năm và mặc dù sống khổ hạnh không mong cầu nhưng vẫn có một cuộc sống rất giàu có. Do vậy, nếu một người sinh ra có tướng xấu cũng chớ vội buồn mà tướng tốt cũng đừng vội vui, nếu lo lắng cho vận mạng của mình thì phải tu sửa tâm địa và hành vi.

Trong Thập Thiện Nghiệp Đạo Kinh, Đức Phật Thích Ca bảo Long Vương

“Này Long Vương! Ông xem thân của Phật từ trăm, nghìn, ức phúc đức sinh ra, mọi tướng trang nghiêm, ánh sáng rực rỡ, tỏa khắp đại chúng; dù có đến vô lượng ức vị Tỳ Tại Phạm Thiên Vương cũng không thể hiển hiện như thế được. Ai được chiêm ngưỡng thân của Như Lai lại không lóa mắt! Ông lại xem thân của các vị Đại Bồ tát đây, diệu sắc nghiêm tịnh, hết thảy đều do tu tập phúc đức thiện nghiệp sinh ra. Lại các hàng Thiên, Long bát bộ..., có uy thế lớn cũng bởi phúc đức thiện nghiệp sinh ra... Và ngay như trong đại hải này có những chúng sinh hình sắc thô xấu, hoặc lớn hoặc nhỏ cũng đều do những tướng niệm nơi tự tâm, tạo ra những nghiệp bất thiện của thân, miệng, ý, nên tùy nghiệp, họ tự chịu lấy báo thân như thế...”

Lời của các bậc Thánh, Hiền có thể không tin sao? Đắm chìm trong thủ dâm, tà dâm là cách nhanh nhất để phá hoại phúc tướng của mình, tướng đã bị phá, tâm địa hành vi cũng tệ hại thì tương lai chắc chắn là âm đạm.

4.3 – Thủ dâm phá diệt công đức, căn lành đã có

Tiền thân của tôn giả Xá Lợi Phất (*vị A La Hán đệ nhất trí tuệ – đại đệ tử của Phật Thích Ca*) là Tiên nhân Bát Kiếp, có trí tuệ và thân thông tự tại, thường từ hư không bay đến cung điện của vua để nhận cúng dường, một lần ngài sơ ý chạm vào tay công chúa, bị sự mát mịn của người nữ làm khởi phát dục tình nên mất hết thân thông phải đi bộ về núi. Một vị tiên khác được nhà vua kính trọng cho một cung nữ

xinh đẹp đến tịnh thất giúp ông việc quét dọn và cơm nước, từ khi được ăn thức ăn ngon và cung nữ ở bên vui đùa vị tiên liền sinh tâm ái nhiễm và bị sa đọa, khi nhà vua mời ông về hoàng cung thì người nữ cười lên lưng ông giật râu bắt cống về. Bậc chân nhân tu hành nhiều kiếp, đã đắc thần thông còn bị tà dâm làm mất hết công đức huống gì phàm phu ít phước như chúng ta?

4.4 – Thủ dâm, tà dâm thu hút tà ma ác quỷ, chiêu cảm tai ương

Thế gian có phúc thiện thần, cũng có ác thần và tà tà ma, ác quỷ. Người thường thủ dâm, ưa thích dâm dục làm các thiện thần xa lánh vì họ không hộ trì cho những kẻ ô uế như vậy; ngược lại, các ác quỷ thường tụ tập quanh y để hút tinh khí (*xem Đại Nguyện Địa Tạng Bồ Tát Bốn Nguyện Kinh*). Do vậy kẻ thủ dâm, tà dâm không những tự làm cạn kiệt tinh khí của mình nên thọ mạng rút ngắn, phước báu tiêu mất mà còn mắc phải tai ương, đi vào đường dữ.

4.5 – Thủ dâm là tội bất hiếu

Thân thể người do cha mẹ ban cho, sức sống của người là sinh lực cha mẹ truyền cho, phải dùng vào điều hữu ích, nếu thân thể con cái có gì tổn thất chắc chắn cha mẹ rất đau buồn. Trong Đại Báo Ân Phụ Mẫu Kinh, Đức Phật dạy rằng:

“Trong lúc bình sinh, mẹ nhiều lần sinh nở, nuôi nấng con thơ, tổn bao khí huyết, mỗi một kỳ sinh, máu đặc trong

mình chảy ra sáu đầu, mỗi người con bú, tám thùng bốn đầu sữa trong mình, giảm mất tinh anh, cho nên xương nhẹ và có sắc đen”.

Đấy là chưa kể bao nỗi nhọc nhằn, khổn khổ lo âu của hai đấng sinh thành để nuôi con khôn lớn, khi con cường tráng thì cha mẹ cũng héo mòn, khi cha mẹ sắp từ già cõi đời cũng vẫn vì con lo lắng không nguôi. Công đức ấy to lớn biết nhường nào, hạo thiên võng cực, vĩ đại trong trời đất, không thể dùng ngôn từ mà diễn tả, Đức Phật bảo:

“Ví như có người con hiếu công cha mẹ trên vai đi chơi, đi khắp trên rừng dưới bể, hai vai nặng trĩu mòn cả đến xương, máu chảy cùng đường, không hề ân hận, cũng chưa báo được công đức mẹ cha kể trong muôn một. Nếu lại có người gặp thời đói kém, cắt hết thịt mình, dành nuôi cha mẹ khỏi lúc nguy nan, riêng mình cam chịu, thịt nát xương tan, trăm nghìn muôn kiếp để báo thâm ân cũng chẳng được một phần kể trong muôn một.”

Công đức cha mẹ lớn như thế đó, cũng bởi sự hi sinh vì con không thể nào diễn tả. Kẻ làm con chẳng nghĩ đến báo thâm ân, không lo tu dưỡng mà chìm đắm trong dâm dục, phung phí tinh lực khiến thọ mạng giảm dần, làm chuyện cảm thú khiến phúc đức tổ tiên tiêu mất. Đem sinh mệnh cha mẹ truyền cho để làm ác nghiệp, khiến cha mẹ phải nuôi dưỡng báo cô, có khi còn vướng hại. Thật là đại bất hiếu.

4.6 – Thủ dâm, tà dâm phá hoại thiên luân

Chúng ta trải qua vô lượng kiếp trong luân hồi, chết đây sinh kia, thay thân đổi xác, qua lại khắp các giống loài, vì vậy chẳng có chúng sinh nào mà không từng là thân quyến của ta. Ví như nay sinh trong họ Nguyễn, kiếp trước thì làm người họ Lý. Tuy hai họ khác nhau nhưng những người họ Lý đều là người trong gia đình ta thừa trước. Nay do đầu thai quên mất chuyện xưa, thấy người họ Lý có nhan sắc liền sinh tâm dâm dục, mưu tính gian dâm với họ mà không biết rằng mình loạn luân với cháu, con thừa trước. Khi bị hai họ phát hiện tất thù hận nhau, đòi kiếp trả hận báo thù, xoay vần không cùng tận. Từ người thân mà thành kẻ oán, trong luân hồi vì dâm ô mà đầy rẫy chuyện đáng thương như thế, đau xót không thể nói hết.

Lại có những hạng người ngày ăn mặc lăng lợ, nói cười chót nhả, tối lên mạng che mặt khoe thân, phô bày vẻ đê tiện, làm như bản tâm tính người trông thấy. Họ đâu nghĩ đến việc những hình ảnh xấu xa đó trôi nổi trên mạng, một ngày kia người thân của họ thấy cũng khởi tâm tà với họ, vậy là cùng ruột thịt mà nổi lòng dâm loạn với nhau. Thú vật chẳng loạn thiên luân, bọn họ còn không bằng thú vật, đã thế còn làm vậy bản nhiều người. Họ có thể không sa địa ngục không?

Người với thiên địa hàm linh tâm tính tương giao, hễ phát khởi tâm niệm thì tam giới đều thấy rõ, dù lén lút trong

phòng tối cũng chẳng dấu được mắt thần như điện chớp. Lưới trời lồng lộng, tuy thưa mà chẳng lọt, làm điều tà ác lộ liễu thì bị pháp luật trừng trị, làm điều ác lén lút thì quỷ thần tru lục.

4.7 – Thủ dâm, tà dâm trái nghịch thiện pháp

Tất cả các chính pháp đều có tính thanh tịnh, vì trí tuệ giác ngộ từ tâm thanh tịnh mà lưu xuất, tâm thanh tịnh do giới, định mà được. Do vậy sự dâm dục với chính pháp kỵ nhau như nước và lửa, không thể cùng đồng hành.

Kinh Lăng Nghiêm nói “nhược bất đoạn dâm, tu Thiên-định giả, như chung sa thạch, dục kỳ thành phạn, kinh bách thiên kiếp, chỉ danh nhiệt sa” nghĩa là “kẻ tu thiên định, nếu chẳng đoạn dâm, như nấu cát sạn, muốn thành cơm gạo, trải trăm nghìn kiếp, chỉ là cát nóng”.

Thánh Kinh đạo Thiên Chúa nói “Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? Vì chung anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời.” (*I Cô-rinh-tô 6:19-20*). Kẻ ưa thủ dâm há có thể lấy thân thể và tâm hồn mình làm đền thờ Đức Chúa sao?

Người đã vui thích với sự tà dâm thì xa rời đường thiện, nên mất dần thiện nghiệp, ác duyên vây bọc trùng trùng.

4.8 – Mơ tưởng tà dâm hại thân thể

Có người cho rằng ý tà dâm không có gì hại bởi tư tưởng và ý nghĩ vốn vô hình nhưng họ đã nhầm. Vật lý học hiện đại đã chứng minh rằng ý thức thật sự tác động lên cấu trúc vật chất. Các nhà khoa học đã thí nghiệm thấy điện tử electron chuyển đổi thành dạng sóng hay dạng hạt tùy theo ý thức của người quan sát nó, chứng tỏ ý thức có thể tác động lên vật chất. Điều này chứng minh Phật pháp nói “vạn pháp duy tâm tạo” là hoàn toàn đúng.

“Các nhà khoa học bị ép phải tin rằng vũ trụ là kết quả của ý thức, là một khối suy nghĩ lớn chứ không phải là một cỗ máy lớn. Tư duy không còn được cho là yếu tố ngẫu nhiên tác động đến thực tại nữa, mà là thứ tạo ra và điều khiển thực tại.” (*R.C. Henry, Vũ trụ của tư duy*)

Những tư tưởng và ý nghĩ ác hay thiện có tác động tiêu cực hoặc tích cực lên chính vật chất thân thể ta và môi trường. Do đó chúng ta cảm thấy an tâm và gần gũi khi ở bên một người lương thiện và thấy bất an khi đứng gần một kẻ ác dù ta không hề biết gì về họ.

Trải qua nhiều năm nghiên cứu về nước, Tiến sĩ Masaru Emoto phát hiện ra người ta có thể dùng âm nhạc, ngôn ngữ và ý nghĩ để thay đổi cấu trúc tinh thể nước và nhiều vật chất khác bất kể không gian và khoảng cách ngăn che. Những loại âm nhạc thô lỗ, lời chê bai, nguyên rủa hay phát ý niệm xấu

hướng vào nước tạo ra những tinh thể có hình thù đáng sợ. Những bản kinh, nhạc êm đềm, lời nói dịu dàng và chúc phúc gửi tới nước tạo nên những tinh thể tuyệt mỹ. Do vậy, có gì ngạc nhiên khi những bậc chân tu thường để lại xá lợi khi viên tịch bởi cấu trúc vật chất cơ thể được thanh lọc suốt một đời trong tư tưởng thiện lành còn những kẻ ý niệm tà vạy thân xác thường bệnh tật.

4.9 – Thủ dâm, tà dâm là nhân chiêu cảm quả báo đồng tính luyến ái, ái nam ái nữ

Kinh Tạo tượng Phật công đức dạy tự dâm với chính thân thể mình bị quả báo thân phi nam phi nữ. Do kẻ thủ dâm ưa thích tự dâm dục với thân mình nên định luật tự nhiên tước đi của y tâm sinh lý của một người bình thường để y tự cảm nhận lấy hậu quả hành động của mình. Kẻ đồng tính và ái nam ái nữ không được hưởng hạnh phúc gia đình, khó có con cháu nối dõi. Quả báo này, đối với một số người không cần đợi kiếp sau, có những người khi sinh ra vốn có giới tính rõ ràng nhưng do lệch lạc trong suy nghĩ và hành vi mà trong đời hiện tại họ trở thành ái nam ái nữ hoặc đồng tính.

4.10 – Thủ dâm, tà dâm khiến bị động kinh

Ông Edgar Cayer – nhà ngoại cảm lừng danh thế kỷ XX đã thực hiện hơn 14.000 ca soi kiếp cho các bệnh nhân trên khắp thế giới đã chỉ rõ rằng những người sống dâm dục phóng dăng thường bị quả báo động kinh và chuyện tình cảm

gặp nhiều bất hạnh. Những kẻ làm người khác sa ngã sẽ phải gánh chịu hậu quả y đã gây ra cho nạn nhân, cùng nhau trả nghiệp. Trong hồ sơ của ông Cayer không thiếu những trường hợp cha mẹ phải nuôi con cái bệnh hoạn mà truy nguyên trong tiền kiếp họ đã làm người khác sa ngã và trong hiện kiếp kẻ sa ngã phải chịu quả báo bệnh tật do nghiệp xấu đã gây, còn kẻ xúi bẩy lôi kéo phải làm cha mẹ để chăm lo chọn kiếp.

Tuy rằng thân nhân của ông chỉ nhìn được những kiếp sống làm người chứ không thấy hết sự luân hồi của chúng sinh trong các cảnh khác nhưng những gì ông thấy đã chứng minh cho người Tây Âu thấy được một phần của định luật nhân quả – luân hồi. Các cuộc soi kiếp của Edgar Cayce được các nhà khoa học thuộc nhiều lĩnh vực theo dõi, ghi chép và đối chứng với các căn cứ khoa học và dữ liệu lịch sử, họ đã xác minh tính chính xác đến kinh ngạc của những lời chẩn bệnh trong khi ông vốn là một người ít học. Dữ liệu chi tiết về ông được lưu trữ cẩn thận tại Cục lưu trữ liên bang Mỹ và nhiều cuốn sách về ông được xuất bản như: Những bí ẩn của đời người, Câu chuyện về Edgar Cayce: Có một dòng sông – Tác giả: Tiến sĩ Munsterberg – Đại học Harvard, Những ngôi nhà: Câu chuyện về Edgar Cayce và Luân hồi – Tác giả: Tiến sĩ Gina Cerminara, Edgar Cayce: Nhà tiên tri trong giấc ngủ – Tác giả: Nhà báo Jess Stearn, v.v...

Năng lực: Có thể chẩn đoán bệnh tật, nguyên nhân, cách chữa trị; nhìn thấy mối quan hệ giữa cuộc sống hiện tại và tiền kiếp của bệnh nhân trong khi bị thôi miên.

4.11 – Thủ dâm là nhân của quả báo gia quyến bất tịnh

Người trong lúc thủ dâm tâm nghĩ đến đủ chuyện nhơ uế với những người khác, do vậy sẽ chiêu cảm quả báo gia quyến bất tịnh. Vì luật đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, khi đầu thai nghiệp lực dẫn dắt y làm thân quyến với những người cũng bất tịnh như vậy. Do y đã nhìn thân quyến của người bằng con mắt dâm dục và ao ước chuyện dâm dục với họ, nên kẻ khác cũng nhìn và ao ước với thân quyến của y như vậy.

4.12 – Thủ dâm, tà dâm bị trừng phạt

Kinh Truyện viết “Trai có vợ, gái có chồng, không thể khinh nhờn họ”, tại sao có thể cho mình quyền lừa gạt vợ/chồng người, khinh khi gia đình họ? Tất cả chúng sinh đều bình đẳng, có Phật tính và sẽ thành Phật vị lai, cuộc đời là một trường học cho ta trải nghiệm, trả nợ duyên nghiệp đã vay, tôi luyện những phẩm chất cao quý còn khiếm khuyết và tham dự một phần vào sự nghiệp giáo hóa vĩ đại của đất trời. Vậy mà có kẻ ôm ác tâm đê tiện, nghịch thiên đạo, phá nhân luân, làm nhục chư Phật tương lai, hãm hại con cái của trời đất. Tội ác này thiên lý có thể dung chăng?

4.13 – Tội ác của kẻ đề xướng thủ dâm, tuyên truyền dục vọng

Trước khi nhập Niết Bàn, Thích Ca Mâu Ni Phật căn dặn “Hiện nay Ta còn ở tại thế gian thì bè lũ Ma-vương không dám xuất hiện. Song le, lúc Phật Pháp đang ở vào giai đoạn tàn lụn – Thời Mạt Pháp, thì sẽ có nhiều loại ma dân ấy hiện ra đông đảo ở thế gian, mở rộng sự tham dâm.” Hiện tại chúng ta đang ở giai đoạn vừa qua 500 năm đầu của thời mạt pháp. Những kẻ tuyên truyền tà dâm, khen ngợi, khuyến khích sự tà dâm chính là những kẻ ma dân mà Phật nói, họ tạo ác nghiệp vô cùng lớn mặc dù chính họ cũng không nhận ra do mãnh lực của dục niệm và tham lợi, tà kiến. Con người không được giải thoát, xã hội nhân luân đảo lộn, gây tạo bao tội ác hải hùng nguyên nhân số một là do bị tà dâm mê hoặc.

Kẻ truyền bá tư tưởng và sản phẩm đồi trụy như kẻ gây hỏa hoạn thiêu cháy cả núi rừng, như kẻ phá đê đập gây ngập lụt, như mầm bệnh nan y lây lan cho xã hội, những thứ kẻ đó tuyên truyền như bệnh dịch lây lan trong tư tưởng của mọi người, từ thế hệ này truyền sang thế hệ khác, biến những người chất phác lương thiện thành dâm ô vô đạo. Trong mỗi bản án kết tội những kẻ hiếp dâm giết người có phần tội lỗi của y. Nạn nhân của y phải trải qua sự khốn khổ nhiều kiếp trong ác đạo, còn ngay tại đời sống này, y góp phần phá vỡ hạnh phúc của bao gia đình, tiêm nhiễm bao tâm hôn, xúi giục họ tạo ác nghiệp, xã hội rối loạn, bất an, đau khổ, nhân

loại lầm lạc lối mê. Kẻ đó giúp đỡ chúng của ma vương tăng trưởng, khiến Chính đạo suy vi, khiến thế nguyện độ sinh của chư Phật, Bồ tát lâu thành tựu.

Sách Thọ Khang Bảo Giám răn những kẻ sáng tác âm thư, tuyên truyền âm dục rằng “Dụ người đọa lạc núi tà, phạt người trầm luân biển khổ! Kẻ tự phụ văn nhân tài tử, nhiều phen thốt lời gọi thú phong lưu, khiến người nữ lâm vào cảnh oán thán, bậc trượng phu thất chí, trở thành dung tục. Tả những chuyện hò hẹn dưới trăng, bàn chuyện trong buồng the; một lời tổn thương sự hòa hợp trong trời đất, xằng bậy soạn âm thư, muôn kiếp chịu tội trong chốn Nê Lê. Diễn xuất vở tuồng âm ứ, tiếng hát, nụ cười, có ai nghĩ ngợi? Vẽ vờ tranh ảnh âm đặng trong chốn kín đáo, phơi bày vẻ lố lờ, há [kẻ nào] có thể không bị vấy bẩn? Say sưa ca hát khúc nhạc diễm tình, hồn phiêu đặng, phách nay tan nát! Ngụy tạo toa thuốc tiên, bổ dương, thái âm, chính là đường lối dẫn vào tam đồ, há chẳng gây thêm oan nghiệt gấp cả trăm lần?”

Tội lỗi kẻ truyền bá tư tưởng, ẩn phẩm đòi trụ là tội cực ác, cực trọng, luân hồi đền trả bao kiếp cho vui được? Trên đầu chữ Sắc (色) có chữ đao (刀) ám chỉ trong sắc có họa. Làm chuyện tà dâm như ném mật trên lưỡi dao bén sao không đổ máu? Chớ nên tuyên truyền những điều tà vạy, phô diễn thân thể lố lờ khiến chúng sinh tăng trưởng dục vọng, đó là tội nghiệt cực trọng.

VI – CÁCH TRỪ BỎ THỦ DÂM

Thủ dâm rất dễ phạm, đã phạm rất dễ nghiệm, đã nghiệm rất khó bỏ nhưng không có nghĩa là không thể bỏ được. Nếu có ý chí kiên quyết, sức mạnh tinh thần và phương pháp hợp lý thì có thể bỏ được sự thủ dâm, tà dâm. Bất cứ thứ gì, nếu ta nhận ra nó không có giá trị như ta nghĩ, nó không phải thứ ta cần thì ta sẽ không còn thích nó nữa và có thể xả bỏ, thủ dâm, tà dâm cũng như vậy.

Điều đầu tiên để đoạn trừ thủ dâm là nhận thức ra tác hại của nó. Kể cả khi ta đã nhận thức được điều này, thậm chí đã phải trả giá trong thực tế thì sự thủ dâm vẫn tiếp tục chi phối ta trong một thời gian nữa, bởi nó thực sự có ma lực. Ta có thể thất bại sau những lần cố gắng đầy quyết tâm nhưng đừng nản lòng, nhận thức được vấn đề và muốn từ bỏ đó chính là giác ngộ. Điều này vô cùng quý giá vì không giác ngộ thì không bao giờ giải thoát được, cái ta thiếu chỉ là công phu mà thôi, cứ chiến đấu với nó dù ta có phải thua bao nhiêu lần, nhưng chắc chắn là ta đang mạnh lên, rồi sẽ có ngày nó khuất phục và bị xua ra khỏi tâm hồn.

Đối với những người hay xem những thông tin bậy bạ, cần phải giảm dần tần suất xem và thủ dâm, nên ít giao du và đừng nhìn những người ăn mặc hở hang; đừng để thời gian nhàn rỗi, vì nhàn cư vi bất thiện, cũng đừng nên ở trong phòng đóng kín cửa vì sẽ dễ làm bậy. Thừa xưa các cụ bắt con cháu khi chưa lập gia đình phải ngủ ở gian giữa nhà,

không được nằm trong buồng chính là để ngăn ngừa tật xấu tai hại này vậy, thật sâu sắc! Đừng nên bi quan, nếu kịp thời sửa đổi chúng ta vẫn có thể vãn hồi:

1 – Kiên trì bền chí

Thích Ca Mâu Ni Phật dạy “Mắt lấm bụi rửa lâu cũng sáng. Người nghiệp dày cũng đặng giảm khinh. Chúng sanh dù lấm mê tình. Chăm nghe Chính pháp cũng thành thiện nhân”. Tuy tập khí dâm dục của hàng phàm phu chúng ta rất nặng nhưng chăm đọc các kinh sách giới dâm sẽ khiến ta nhận thức rõ ràng về sự tai hại của tà dâm, do vậy lòng càng thêm kiên quyết từ bỏ, nhờ vậy mà tập khí nhẹ dần. Người thợ làm tên có thể uốn mũi tên cho thẳng, ta cũng có thể sửa tư tưởng và ý niệm của mình trở về những mục tiêu cao thượng và trong sáng, tìm cho mình lý tưởng cao thượng để theo đuổi, đọc các sách dạy về lễ nghĩa, về những tấm gương cao cả sẽ nuôi dưỡng chí hướng và tâm địa ta trở lại trong lành.

2 – Hành quán bất tịnh

Hãy thực hành các phép quán bất tịnh (*khi quán hãy niệm Phật, nhờ sức gia trì mà tâm được định*), ham muốn sắc dục nguôi dần. Thân thể vốn không thật, chỉ do báo nghiệp hóa hiện thành. Dù trang nam nhi anh tuấn hay nữ nhân kiều mị tuyệt sắc, bản chất chỉ là túi da đựng xương thịt, sau lớp

da kia là sọ đầu lâu, máu mủ, lòng ruột, phân tiểu như nhớt và trùng sán.

Thân thể đó chỉ là một túi máu huyết, là cỗ máy biến thức ăn thành phân tiểu, thực chất ứ đọng hơn nhà xí, dạ dày kia là nghĩa địa tiêu hóa xác của chúng sinh, vẻ mơn mớn kia giống như cây trồng trên thân chết, hút máu mủ chúng sinh mà tươi tốt. Trong tâm kia chứa các món độc: tham lam, dâm dục, thù hận, giả dối, kiêu mạn, ích kỷ, vv... có sao tỏ ra vẻ duyên dáng thanh tao? Chỉ là kẻ phàm phu tục tử lưu chuyển trong luân hồi vì tội nghiệp, thay thân đổi xác như thay áo, xương thịt trong vô lượng kiếp thối rữa rơi rụng đầy khắp đại địa, có gì mà tự đắc? Yêu kiêu tuyệt mỹ, anh tuấn kiêu dũng, chẳng bao lâu sẽ nhăn nhúm vì già yếu, hơi thở khò khè hôi hám vì tật bệnh, nếu phan lột lớp da, máu mủ bày nhầy người trông kinh hãi, nếu tắt thở mười ngày ắt thối rữa toàn ròi bọt, thú dối cũng tránh xa. Cùng là người đẹp hôm nào ôm ấp, nếu nay thành thân ma rữa nát dưới mộ, huyết mủ dầm dề, trùng ròi nhưng nhúc, có thể khởi niệm dâm không? Cùng là một mà sao lúc trước thắm thiết chẳng rời, bây giờ thì tởm kinh khiếp vĩa? Sắc dục thật giả dối, ái tình thật điên đảo! Vậy mà khiến thế gian đảo điên tranh cướp, thi nhân muôn đời ca tụng!

Thân này là rừng tội, tâm này là nguồn ác, bao khổ nạn từ nó sinh, bao tội ác kinh thiên do nó tạo, ta từng thương yêu nó trong vô lượng kiếp nhưng nó cũng đẩy ta vào hầm lửa

trong vô lượng kiếp. Bao kiếp vô minh nó sai sử ta làm chuyện bất lương, phải chịu tội nghiệp luân chuyển tam đồ, đau đớn đáng thương không kể xiết, nay ta phải thức tỉnh, bắt nó thuần phục ta, làm phương tiện giúp ta chuộc tội, tu hành công đức, vượt thoát luân hồi, đừng để nó tiếp tục làm ác nghiệp, đừng dùng nó làm người khác đắm mê đọa lạc.

3 – Niệm A Di Đà Phật

Niệm Phật (*niệm A Di Đà Phật*) là pháp môn thậm thâm vi diệu để thanh tịnh thân tâm, diệt trừ dâm dục. Tâm người thường không thể cùng lúc tập trung vào hai việc, nếu đã niệm Phật thì chẳng thể chuyên tâm vào nghĩ ác. Ý niệm dâm dục như bùn nhờn, danh hiệu Phật như thủy thanh châu, hãy để thanh châu vào nước đục thì cặn bùn phải lắng, nước đục phải thành trong. Ý niệm dâm dục như cỏ dại, danh hiệu Phật như đá đè, dù chưa nhổ được tận gốc cỏ dại nhưng lấy đá đè lên thì cỏ dại không thể mọc. Ý niệm dâm dục là ma niệm, hãy ma niệm nổi lên ta lại độ nó thành Phật niệm (*A Di Đà Phật*), thiên thiên vạn vạn niệm ma nổi lên lại độ thành thiên thiên vạn ức hồng danh Phật.

Cuộc đời nhiều ma chướng, nội ma trong tâm và ngoại ma ngoài cảnh biến hóa muôn hình vạn trạng để đoạt pháp thân huệ mạng của ta. Muốn thoát khỏi cạm bẫy của chúng thì ta không thể xa rời danh hiệu Phật, như con thơ không rời khỏi mẹ, như Đường Tăng đi thỉnh kinh chớ rời bỏ Ngộ Không và Phật Tổ, hãy luôn niệm hồng danh A Di Đà Phật

rõ ràng tỉnh thức trong tâm, ta sẽ đi qua thế gian này một cách an lành. Niệm Phật bất kể tâm thanh tịnh hay ô nhiễm. Đừng sợ niệm Phật trong khi tâm nghĩ bậy là có tội. Đức Phật là lương y, Niệm Phật là thuốc, thuốc vốn để chữa cho người bệnh, không có lý nào uống thuốc khi bệnh nặng lại bất kính với lương y.

4 – Hãy sống lành mạnh

Hãy lao động và tập luyện thân xác, do vậy nó sẽ bớt ham muốn và trở nên ngoan ngoãn, tập cho mình một lối sống lành mạnh và yên tĩnh, hạn chế lui tới những chỗ ồn náo để tránh loạn tâm... Có rất nhiều cách, tùy theo đặc tính của mỗi người mà chọn cách nào phù hợp, hãy yên tâm, khi ta có ý nguyện muốn đoạn trừ hành động sai trái đó thì nhân duyên tốt đẹp sẽ lại mở ra.

5 – Bảo dưỡng thân thể

Tập luyện dưỡng sinh và bồi bổ bằng thực phẩm và thuốc; thử tập 1 tuần rồi tăng dần 1 tháng, 1 năm, vv... không thủ dâm không xem phim rồi để ý sức khỏe xem; nếu có thể giữ được 1 tuần thì sẽ thấy sức khỏe cải thiện ngay, từ đó thêm lòng tin để tăng dần thời gian gìn giữ tinh lực; hãy tập dưỡng sinh những bài giúp cường kiện thận và chịu khó cất thuốc bổ uống đều theo chỉ dẫn của lương y; nhưng việc uống thuốc và dinh dưỡng phải đi kèm với tiết dục và tránh xa những yếu tố kích thích nếu không sẽ phản tác dụng.

6 – Tập cách ăn chay

Nên tập dần ăn chay và ít ăn thịt cùng rượu bia vì chất thịt và bia rượu cùng gia vị họ gừng, tỏi, hành, họ, vv... làm người ăn tăng trưởng dục vọng; hãy ý thức rằng ta đang chữa, đang dành lại tương lai của mình vì vậy khi ta có thể giữ được một thời gian và thấy tinh lực sung mãn hơn thì đừng để mất.

7 – Hộ sanh giới dâm

Giới sát, phóng sinh, giới dâm (*có thể sinh hoạt điều độ và đúng mực với vợ/chồng mình nếu đã lập gia đình, nhưng chớ nghĩ bậy bạ*), bổ thí thuốc men, thực phẩm, an ủi làm mọi người vui vẻ an tâm, cứu giải tai nạn cho chúng sinh v.v...đó chính là phước lành để trường thọ khỏe mạnh và an vui, nếu lo mình yếu mạng thì hãy chăm làm những việc đó, đèn tuy sắp tắt vì sắp hết dầu nhưng nếu đổ thêm dầu đèn sẽ lại sáng, thọ mạng tuy ngắn mà làm những việc thiện trên nhiều thì sẽ gia tăng.

8 – Trao đổi phẩm hạnh

Thường khuyên mọi người làm thiện, truyền bá điều lành, kiên quyết ngăn trừ điều ác, tư tưởng sai lệch, ta sẽ tích phước và tiêu trừ nghiệp chướng nhanh hơn. Lão pháp sư Tịnh Không dạy “chăm đọc kinh điển và chia sẻ với mọi người chính là cách rất tốt để đoạn trừ nghiệp chướng của mình”, vì vậy, suốt đời ngài không rời kinh điển và thuyết pháp. Vì hạnh phúc của chúng ta, vì tạo phúc cho các thế hệ

sau, vì xây dựng thế giới tốt đẹp và lương thiện, chúng ta phải kiên quyết không tuyên truyền những thói nhảm nhí dâm ô, thấy sách báo đồi bại ta đem đốt, thấy tranh ảnh đồi bại ta xóa bỏ, thấy kẻ tuyên truyền tà kiến ta phân tích cho họ hiểu chỗ sai lầm, những kẻ không thể khuyên răn ta hãy lánh xa để tránh bị tiêm nhiễm. Nên học tập đạo lý, thấy điều hay thì góp sức truyền bá cho nhân rộng, thấy người làm thiện hãy giúp sức, với người chưa làm thì khuyến khích động viên. Đối với việc lành hoặc trước tác của thiện tri thức, nếu thấy chỗ khiếm khuyết không nên chê bai mà hãy bổ khuyết thêm cho hoàn thiện. Những việc làm như thế để chuộc tội lỗi mình đã tạo khi chưa tỏ ngộ.

9 – Hành thiện tích đức

Nếu muốn được tướng mạo đoan chính, đẹp đẽ, có nhiều uy lực, vợ hay chồng cũng đoan trang quý phái, con cái hiền thảo không ai có thể phá hoại được thì hãy siêng làm việc thiện và tu phúc đức, công đức một cách đúng pháp. Đừng nghĩ rằng tại sao ta lại bỏ qua cơ hội tà dâm với người kia? Tiếc quá đó là một mỹ nhân! Tà dâm là ăn trước trả sau, trong kinh Phật có câu chuyện ngụ ngôn về một người ngốc, y thấy người ta bỏ muối vào canh cho vừa miệng liền nghĩ rằng muối tạo ra vị ngon, liền đổ thật nhiều muối vào nhưng chỉ thấy mặn chát. Ái dục điều độ và chính đáng đem lại chút hạnh phúc nhưng đắm đầu vào và đi tận cùng chỉ thấy con khát, lo sợ và mất phương hướng mà thôi.

10 – Lập chí thánh hiền

Ta khó thể giữ được mình sạch sẽ nếu môi trường xung quanh ô nhiễm vì tất cả đều liên đới nhau do vậy muốn thanh tịnh mình ta phải góp phần làm thanh tịnh thế giới, sự thanh tịnh thế giới bắt đầu từ thanh tịnh tâm mọi người, thanh tịnh tâm mọi người bắt đầu từ thanh tịnh tâm ta, thanh tịnh tâm ta bắt đầu ngay bây giờ. Đó là trước phải lập chí hướng, có chí hướng mới có thể tu sửa mình, tu sửa mình rồi mới có thể khiến nhà mình an ổn, khiến nhà mình an ổn mới có thể đem lại lợi ích cho xã hội.

11 – Phát tâm thiện lành

Hàng ngày nên dành khoảng thời gian nào mình không bị làm phiền, trút bỏ lo nghĩ, bình đẳng hướng tới vạn vật, phát tâm rằng: “Nguyện làm bạn lành của mọi chúng sinh, che chở dẫn dắt khỏi con đường hiểm. Xin đem sinh mạng ngắn ngủi này, muôn kiếp thực hành Bồ tát đạo. Dầu trải qua muôn khổ, tinh tấn chẳng thoái lui!” Đức Phật có dạy: “Bồ đề tâm là con đường lớn vì có thể đưa người vào cõi Nhất Thiết Trí, Bồ đề tâm là mắt sáng vì có thể thấy rõ hết thấy đường chính nẻo tà, Bồ đề tâm là trăng sáng vì soi rõ các tịnh pháp đều viên mãn, Bồ đề tâm là nước sạch vì rửa sạch tất cả dơ bẩn phiền não, Bồ đề tâm là ruộng tốt vì nuôi dưỡng chúng sinh trong sạch, Bồ đề tâm là hạt giống tất cả các đức Phật vì có thể sanh tất cả pháp của các đức Phật”. Do tâm Bồ đề có công đức lớn như vậy nên thường phát tâm Bồ đề thì có thể

phá diệt ma tâm, giữ gìn Bồ đề tâm thì có thể thoát khỏi đường tà, Bồ đề tâm như cái phao nổi, không chịu đắm chìm xuống bùn ngũ dục như nhóp.

12 – Kết giao bạn tốt

Làm gì cũng phải có thầy hay bạn giỏi, nếu không mình dễ thoái lui, một đốm lửa không chọi được với gió nhưng một đồng lửa thì không sợ, thậm chí gặp gió còn biến thành một đám cháy to. Nếu có một mình phải chống lại cám dỗ và tật xấu thì ta chỉ là một đốm lửa đương đầu với gió mạnh, nhưng nếu có bạn bè đồng tu cùng chí hướng thì ta dễ vượt qua hơn, nên tìm một đạo tràng nghiêm túc để xin kết bạn đạo cùng tu tập; nếu không có thời gian cộng tu thì cùng kết nhóm chia sẻ với những người đồng chí hướng trên các diễn đàn, vd: như Hội Bảo Thân Tiết Dục, Hội Thọ Khang Bảo Giám, vvv...

VII – SÁCH NÊN ĐỌC ĐỂ GIỚI TÀ DÂM, TÍCH PHÚC, CẢI MỆNH

1 – Thiếu Niên Bảo Thân (*Tiến sĩ Trung Y Bành Tân*)

2 – Căn Nguyên Tổ Thương (*Tiến sĩ Trung Y Bành Tân*)

3 – Tác hại nặng nề của thủ dâm (*Tiến sĩ Trung Y Bành Tân*)

4 – Phá vỡ quan niệm sai lầm hiện nay về thủ dâm (*Tiến sĩ Trung Y Bành Tân*)

5 – Thọ Khang Bảo Giám (*Ấn Quang Đại sư tăng đình*)

6 – Khai Thị Về Sắc Dục (*Hòa thượng Tuyên Hóa*)

7 – An Sĩ Toàn Thư (*Tiền sinh Chu An Sĩ*) (*Nếu tập khí Tà dâm nặng nên đọc tập 2 & 4 trước*)

Tập 1: Âm Chất Văn Quảng Nghĩa

Tập 2: Dục Hải Hồi Cường

Tập 3: Vạn Thiện Tiên Tư

Tập 4: Bất Tịnh Quán Tụng

8 – Văn Xương Đế Quân Âm Chất Văn (*Văn Xương Đế Quân*)

9 – Liễu Phàm Tứ Huấn (*Cư sĩ Viên Hoàng*)

10 – Ấn Quang Đại sư Gia Ngôn lục (*Ấn Quang Đại sư*)

11 – Làm thế nào hàng phục dâm dục (*Pháp sư Định Hoằng*)

12 – Quán sắc thân vô thường

13 – Những căn bệnh đáng sợ của tà dâm

14 – Lỗi dâm dục

Các cảnh giới địa ngục qua Địa ngục biến tướng đồ – tác giả: Giang Giật Tử tiên sinh

B. NHẬN THỨC THAI GIÁO

(*Những điều trọng yếu của thai giáo, ban biên tập Thọ Khang Báo Giám cfs: <https://www.facebook.com/thokhangbaogiam/>)*

Trên đời chẳng ai mà không muốn sinh ra những đứa con hiền ngoan hiếu thảo, làm rạng danh gia đình, vẻ vang đất nước. Từ người nông dân bần cùng cho đến hàng trí thức chí sĩ, tất cả đều mong mỗi điều này. Thế nhưng những điều mà họ mong mỗi và những việc họ làm có đôi phần trái ngược. Cho nên mới có chuyện con cái nghịch đối với cha mẹ, anh chị em kình chống lẫn nhau, gia đình bất hòa, vợ chồng ly dị... Xã hội cũng từ đó hiếm dần đi những đứa con hiền ngoan hiếu thảo:

*Muốn con hiếu thảo tài ba
Thì cha lẫn mẹ cần ra sửa mình
Sửa tâm, sửa tính, sửa tình
Sửa cho tốt đẹp dựng hình con soi*

Cha mẹ nào cũng mong muốn đứa con mình sinh ra được bình an khỏe mạnh, đời sống an lạc, hạnh phúc. Mà đời sống hạnh phúc mỹ mãn đến từ sự giáo dục tốt đẹp. Giáo dục gia đình là căn bản của mọi sự giáo dục. Người mẹ mang thai trong suốt chín tháng mười ngày, giữa mẹ và con hình thành nên sợi dây gắn kết khăng khít, dung hòa hòa thành một thể đồng nhất. Khoảng thời gian này là cơ hội cực kỳ tốt để tiến hành giáo dục con cái trở nên hiền đức tài ba. Từ trước đến nay, thai giáo được xem như là cội nguồn của **tiên thiên**, là

cơ sở vững chắc của việc làm người, đối nhân xử thế, thành gia lập nghiệp, thành công hạnh phúc. Thái giáo cũng là cơ sở để quốc gia phú cường, dân tộc thịnh vượng, bồi dưỡng nhân tài ưu tú cho nước nhà.

I – CỐT LÕI CỦA THAI GIÁO

Kinh Pháp Cú chép:

*“**Tâm** dẫn đầu các pháp,
Tâm làm chủ, tâm tạo tác;
Nếu với tâm ô nhiễm,
Nói lên hay hành động,
Khổ nã sẽ theo ta,
Như xe theo vật kéo”.*

*“**Tâm** dẫn đầu mọi pháp
Tâm làm chủ, tâm tạo tác
Nếu nói hay hành động
Với tâm tư thanh tịnh
Hạnh phúc sẽ theo ta
Như bóng không rời hình”.*

Nghĩa là: Trong các pháp, tâm dẫn đầu, tâm làm chủ, tâm tạo tác tất cả. Nếu đem tâm ô nhiễm tạo nghiệp nói năng hoặc hành động, sự khổ sẽ theo nghiệp kéo đến như bánh xe lăn theo chân con vật kéo xe. Trong các pháp, tâm dẫn đầu, tâm làm chủ, tâm tạo tác tất cả. Nếu đem tâm thanh tịnh tạo

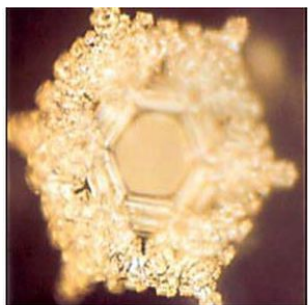
nghiệp nói năng hoặc hành động, sự vui sẽ theo nghiệp kéo đến như bóng theo hình.

Đức Phật đã dạy chúng ta một nguyên lý hết sức căn bản sau: *“Hết thấy các pháp sinh từ tâm tưởng”*. **Ý niệm** chính là **tâm tưởng**, nếu như ý niệm thanh tịnh thì hiện ra hoàn cảnh là thanh tịnh, ý niệm không thanh tịnh thì hiện ra hoàn cảnh là ô nhiễm. Tướng mạo của chúng ta thuận theo ý niệm mà biến đổi, sức khỏe cũng giống như thế. Ý niệm thiện thì tướng mạo đẹp, sức khỏe tốt; ý niệm ác thì tướng mạo xấu, sức khỏe kém. Điều đó cho thấy ý niệm của chúng ta dẫn đầu tất cả mọi phương diện. Sức mạnh của ý niệm là cực kỳ lớn. Thí nghiệm của Tiến sĩ Masaru Emoto trong cuốn **“Thông điệp của nước”** cho chúng ta biết: *khi chúng ta đối với nước khởi lên ý niệm: “Ta ưa thích người, ta yêu mến người”, nước sẽ tiếp nhận và phản ứng bằng cách kết tinh rất đẹp để cho chúng ta thấy. Chúng ta truyền cho nó một ý niệm khác: “Tao chán ghét mày, tao hận mày”, nó liền truyền tin tức trở lại bằng cách kết tinh rất xấu xí cho chúng ta thấy. Nước có thể nghe, thấy, cảm thụ được ý nghĩ của con người.* Nước là khoáng vật, là hiện tượng vật chất cũng có thể thấy, nghe, hiểu được ý nghĩ của con người. Khi chúng ta suy nghĩ điều gì thì làn sóng tư tưởng đó sẽ tác động đến các phân tử nước, khiến cho tính chất của nước liền biến đổi. Những điều này đã được trải nghiệm, thí nghiệm ròng rã hơn mười lăm năm liền, đã được chứng minh bằng thực nghiệm khoa học

và được công bố rộng rãi trên toàn thế giới! Nước không chỉ có thể thấy, nghe, hiểu được ý niệm của con người, mà gần đây một số nhà khoa học Mỹ còn phát hiện nước còn có ký ức (*khả năng nghi nhớ*).

Những điều này cũng hoàn toàn tương ứng với những điều được giảng trong kinh Phật: *Một hiện tượng vật chất dù nhỏ đến mấy đi nữa, nói theo danh từ trong kinh Phật là “vi trần”, nói theo khoa học hiện nay là “hạt cơ bản” (elementary particle), mắt thường không thấy được, vẫn có đầy đủ tất cả các thông tin trong vũ trụ*. Chúng là hiện tượng vật chất nhưng vẫn có hiện tượng tinh thần trong đó. Có Thọ, Tướng, Hành, Thức¹. Trong **hạt cơ bản** có Thọ, Tướng, Hành, Thức, nó thay đổi liên tục. Chúng ta khởi lên ý niệm, nó liền thuận theo ý niệm của chúng ta mà thay đổi. Ý niệm của chúng ta là thiện, sẽ chẳng có thứ gì không thiện; ý niệm của chúng ta là không thiện, sẽ chẳng có gì là thiện.

¹ Cái thân động vật của chúng ta do các duyên hòa hợp, gọi theo danh từ Phật học là Tứ Đại, Ngũ Uẩn. Tứ Đại là vật chất, Ngũ Uẩn là tinh thần, tức là Thọ, Tướng, Hành, Thức. Tứ Đại và Ngũ Uẩn hợp thành thân thể này. Hoa, cỏ, cây cối cũng vậy, cũng do các duyên hòa hợp mà sinh. Chúng ta thấy thân tướng của chúng là hiện tượng vật chất; chúng vẫn có Thọ, Tướng, Hành, Thức. Chỉ có điều không rõ ràng như động vật, chậm chạp hơn động vật rất nhiều, nhưng chúng có Thọ, Tướng, Hành, Thức.

Love

Thank you

I hate you

*Hình dạng tinh thể nước khi tiếp xúc với các **thông điệp cảm xúc** khác nhau. Thông điệp từ trái sang phải: “yêu thương”, “cảm ơn” và “tao hận mày”. Qua đó cho thấy sức mạnh của **ý niệm** của con người có thể điều khiển mọi vật. Gọi là: “dụng tâm khiển vật”.*

Bạn thấy đó, nước là khoáng vật mà còn có thể thấy, nghe, hiểu, nhớ được suy nghĩ của con người thì thai nhi trong bụng mẹ còn lợi hại hơn nước gấp trăm vạn lần. Khả năng cảm thụ của thai nhi đối với những ý niệm của người mẹ là vô cùng nhạy bén. Nghĩa là nói đứa bé sẽ chịu sự ảnh hưởng sâu sắc từ những ý niệm của người mẹ trong thời gian mang thai. Thai nhi là một thực thể đồng nhất với thai phụ. Nếu trong tâm người mẹ là chánh niệm thì thai nhi sẽ khỏe mạnh, thông minh, tốt nét... Suy nghĩ, lời nói và hành động của người mẹ đều là tham-sân-si thì thai nhi sẽ ốm yếu, đần độn, xấu tính... Cũng chính vì thế mà nhà Phật, nhà Nho đều cho rằng: *“thai nhi trong bụng mẹ có thể chịu sự ảnh hưởng của **lời nói, hành động và ý niệm** của người mẹ. Thai phụ cần phải tuân thủ lễ nghi - giới luật, đoan chính thân tâm để mang đến cho thai nhi một sự giáo dục tốt đẹp nhất.”*

Không ngẫu nhiên mà ông bà ta ngày xưa cũng có một câu nói với ý nghĩa tương tự như vậy: “*Đặt con vào dạ, mẹ phải đi tu.*” “**Tu**” ở đây chính là tu tâm dưỡng tính, điều chỉnh tư tưởng, vun bồi phẩm hạnh. Việc này rất quan trọng!

Trong **Kinh Địa Tạng Bồ Tát bản nguyện**, Đức Phật cũng dạy: “*Lại nữa, này Phổ Quảng! Như trong đời vị lai, nơi cõi Diêm Phù Đề, trong hàng Sát Lợi, Bà La Môn, trưởng giả, cư sĩ, tất cả các hạng người và những chủng tộc dòng họ khác, có người nào mới sinh được con trai hoặc con gái, nội trong bảy ngày, sớm vì đứa trẻ đó mà tụng Kinh điển không thể nghĩ bàn này, lại vì đứa trẻ mà niệm danh hiệu của Bồ Tát đủ một vạn biến; thì đứa trẻ mới sinh đó, hoặc trai hoặc gái, nếu đời trước có ương báo thì đều được giải trừ, lại thêm an ổn, vui vẻ, dễ nuôi, thọ mạng tăng trưởng, còn nếu là đứa nương nơi phước lực mà thọ sanh, thì đời nó càng được an vui hơn cùng sống lâu hơn.*”

Đức Phật dạy cho chúng ta một phương pháp sau: trong vòng bảy ngày, sớm vì đứa trẻ mà đọc tụng bộ kinh Địa tạng Bồ Tát bản nguyện. Khi người phụ nữ vừa biết mình cần thai thì mỗi ngày nên đọc tụng một bộ kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyện hoặc niệm vạn câu danh hiệu Địa Tạng Bồ Tát. Khi đọc tụng cần phải dùng **tâm chân thành, cung kính** thì mới đạt được sự lợi ích lớn. Bằng niệm lực chí thành, công đức của việc đọc tụng sẽ có thể hóa giải các chướng duyên, tăng

trường các thiện duyên của mẹ và con, khiến cho mẹ và con đều được an vui, yên ổn.

Phải biết rằng việc đọc tụng kinh điển thánh hiền cũng là một **cách tu tâm dưỡng tính**, điều chỉnh tư tưởng trở nên chân chính. Khi người mẹ hướng tâm mình vào những lời dạy bảo của thánh hiền, trong vô hình chung người mẹ đã làm thiện dần ý niệm của mình, đứa bé trong bụng cũng cảm nhận được điều đó. Luồng năng lượng thiện lành sẽ tràn ngập khắp thân và tâm của mẹ và bé. Nguồn năng lượng này chính là tinh hoa của vũ trụ, vô cùng dễ chịu và tốt lành. Nếu thai nhi thường được hòa mình vào dòng năng lượng thiện lành ấy, sau khi sinh ra chúng sẽ rất thông minh, hiền hậu hơn người. Đây chính là phương cách dùng **ý niệm thiện** để tác động lên thai nhi, hóa giải các nguồn năng lượng xấu, cộng hưởng và hấp thu nguồn tinh hoa quý giá của vũ trụ. Nó vô hạn vô lượng và chuyển hóa được mọi đau khổ, phiền não cũng như bệnh tật.

Tóm lại, trong khoảng chín tháng mười ngày người mẹ mang thai, thai nhi ở trong bụng cũng giống như ở trong địa ngục, nhà Phật gọi là **thai ngục**² (the womb prison). Người *mẹ uống một ly nước lạnh, thì thai nhi cảm nhận như ở trong địa ngục hàn băng. Mẹ uống một bát canh nóng, nó như đang*

² Thai ngục: chỉ cho Thai sinh trong Tứ sinh. Ví dụ những nỗi khổ mà người còn nằm trong thai mẹ phải chịu cũng giống như các nỗi khổ ở trong ngục tối, cho nên gọi là Thai ngục.

ở địa ngục bất nhiệt. Mẹ khởi lên suy nghĩ, ngôn ngữ, hành động, thai nhi ở trong bụng mẹ đều cảm nhận được hết. Hiện nay người Phương tây đã chứng minh được điều này. Họ dùng thuật thôi miên, thông qua thôi miên khiến chúng ta hồi tưởng lại ký ức thuở trước, trở về lúc đang còn ở trong tử cung của người mẹ, chúng ta có cảm giác như thế nào thì sẽ nói ra như thế. Người mẹ suy nghĩ điều gì, thai nhi cũng có cảm giác. Người mẹ ăn uống, thai nhi cũng có cảm giác. Cho nên người xưa rất chú trọng việc dạy con từ trong bụng mẹ. Khi người phụ nữ mang thai, trong chín tháng mười ngày này ý niệm phải đôn chính. Ngôn ngữ, hành vi, cử chỉ cần phải theo lễ tiết. Vì sao? Vì người mẹ sẽ truyền cái ý niệm này cho thai nhi. Ý niệm người mẹ là đôn chính, về sau tư tưởng của thai nhi này sẽ thuần chính. Khi đưa trẻ ra đời, tướng mạo lẫn thân thể đều đôn chính, dễ dạy dỗ và rất nghe lời. Đó đều là do người mẹ dạy từ trong thai mà thành. Người xưa gọi đây là thai giáo. Cho nên có thể nói cốt lõi của Thai giáo là nằm ở “tâm tưởng” hay còn gọi là “ý niệm”. Ý niệm chi phối tất cả mọi thứ. Thai giáo là sự giáo dục không ngoài nơi **tâm**, đây là chính **tâm giáo** (*giáo dục cái tâm*). Người thực thành thai giáo trước tiên cần chú trọng vào mặt **đưỡng tâm**, kế đó mới là **đưỡng sinh**. Nếu xem nhẹ thứ tự này thì việc thực hành thai giáo sẽ rất khó đạt được kết quả như mong muốn.

II – BA ĐIỀU TRỌNG YẾU CỦA THAI GIÁO

Dạy dỗ con cái trở nên ngoan hiền, hiếu thảo, giỏi giang là sự nghiệp vĩ đại nhất của đời người. Vì là sự nghiệp vĩ đại, chúng ta cần phải có sự chuẩn bị chu đáo. Không thể tùy tiện cầu thả được. Thai giáo không phải đợi đến lúc mang thai rồi mới tiến hành thai giáo mà thai giáo còn là một quá trình chuẩn bị kỹ lưỡng từ trước khi mang thai. Nếu đợi đến khi mang thai mới nghĩ đến thai giáo thì xem như hơi muộn rồi! Trước khi xuất trận người ta còn phải miệt mài tập trận hàng tháng hàng, có khi là hàng năm liền. Huống hồ người thực hành thai giáo hiện nay không chỉ “chiến đấu” với cái hữu hình ngoài đời mà còn chiến đấu với thứ vô hình, đó chính là “chiến đấu” với vô vàn những *tâm tính xấu xí* của bản thân.

Nếu như bạn sinh ra vào thế kỷ 18, 19 trở về trước thì việc thực hành thai giáo rất ư là tự nhiên. Vì con người thời ấy tâm tính rất hiền hòa, những chuẩn mực luân lý đạo đức, lễ nghi truyền thống vẫn còn được duy trì và thực tiễn trong đời sống hàng ngày, có thể họ không biết rõ thai giáo là như thế nào nhưng trong âm thầm họ đã thực hiện đúng theo tinh thần cốt lõi thai giáo.

Trước đây ở nước ta hầu hết mọi người đều ủng hộ những giá trị luân lý đạo đức truyền thống. Đa phần đều noi theo tinh thần đạo nghĩa của nhà Nho, từ bi trí huệ của nhà Phật. Thế nhưng kể từ khi nước nhà bị trị - cụ thể là vào thời

vua Tự Đức trở về sau, làn sóng văn minh Âu Tây ồ ạt tràn vào quốc nội, làm phai nhạt dần các giá trị văn hóa truyền thống. Cũng đã hơn 100 trôi qua, giờ đây chúng ta đang sống trong thời kỳ mà khoa học công nghệ phát triển thần tốc, lối sống thiên về vật chất hơn là tinh thần khiến chúng ta khó có cơ hội tiếp xúc đến những giá trị văn hóa truyền thống này. Do vậy phần nhiều người hiện nay ít ai hiểu được lễ nghi, phép tắc, cách đối nhân xử thế đúng mực. Cái mà họ làm, nói theo nhà Phật là *“thuận theo phiền não tập khí của bản thân mà hành xử, đầy dẫy những tham sân si trong tâm hồn”*.

Vì thế mới nói người thực hành giáo hiện nay có phần cực nhọc hơn lúc xưa, họ phải học lại những lễ nghi phép tắc, luân lý đạo đức truyền thống, chiến đấu với những tập tính không tốt của bản thân để bồi dưỡng nên tâm tính tốt đẹp. Người thời xưa thì đã học những điều này từ nhỏ, dần trở thành nếp sống thói quen nên họ ăn ở rất thiện lành, đến khi mang thì họ cũng không cần thay đổi quá nhiều. Chúng ta giờ đây mới bắt đầu tập tành học đến những điều này, hẳn là khó đạt được hiệu quả bằng người xưa. Thế nhưng, người xưa làm được thì chúng ta cũng có thể làm được, bằng tình yêu thương đối với con cái, mong cho con cái sau này nên người thì không có việc gì có thể làm nao lòng các bậc làm cha làm mẹ được.

Ba điều trọng yếu của Thai giáo. *Một là*, giữ gìn thân thể, tiết chế sắc dục để vun bồi Tiên Thiên. *Hai là*, giữ vẹn

luân thường, tích đức để lập nền phước. *Ba là*, khéo dạy từ khi còn trong thai để bồi dưỡng nên khí chất thuần chính cho con trẻ. Ba điều này cực kỳ quan trọng, cần phải nỗ lực thực hành.

1 – Thứ nhất, giữ gìn thân thể, tiết chế sắc dục để vun bồi Tiên Thiên

Tiên Thiên ở đây là những gì được truyền lại từ cha mẹ. Có thể nói tiên thiên thuộc về bẩm sinh, nó liên quan đến hệ gen của con người. *Nhà Phật luôn khuyên mọi người không nên tham đắm vào sắc dục, mặc dù là vợ chồng cũng cần phải có tiết độ, không nên phóng túng dục vọng, vì dục vọng làm con người dấy khởi lên tham sân si, khiến cho tinh thần lẫn thể chất ngày một đi xuống!* Người mà đam mê sắc dục thì khí Tiên Thiên chẳng đủ, đầu óc trì độn, tinh thần lẫn tài trí đều không được sung túc, dễ mang lấy các thứ tật bệnh vào người. Người hiện nay do không hiểu rõ đạo lý này nên nghĩ phải thường gần gũi với vợ để sinh được con. Quả là một điều lầm lẫn! Nếu không biết tiết dục thì tinh khí của cơ thể sẽ bạc nhược rất khó thụ thai được. Dù cho có thụ thai được đi chăng nữa nhưng cũng rất khó thành người! Dù được thành người, nhưng vì Tiên Thiên không đủ, đứa con sinh ra chắc chắn sẽ yếu ớt. Thân lực không được mạnh mẽ, cường tráng mà tâm lực cũng chẳng thông minh, sáng suốt, nhớ dai. Chưa già đã suy, không làm nên thành tựu gì!

Nam nữ sinh hoạt vợ chồng thì tạo thành thai. Tinh huyết là vật hữu hình thuộc về **hậu thiên**, linh khí là thứ vô hình thuộc về **tiên thiên**. Hai khí này khí này tụ hợp lại với nhau, tử cung tiếp nhận mà kết thành thai. Khí tiên thiên của người nam mạnh hơn, phần nhiều sẽ sinh con trai. Khí tiên thiên của người nữ mạnh hơn, phần nhiều sẽ sinh con gái. Nhưng nếu tinh của người nam loãng yếu, vô lực thì không thể kết thành thai được. Vợ chồng thời xưa, mấy tháng mới sinh hoạt một lần mà có được con một cách dễ dàng, con họ sinh ra thông minh, tuấn tú, dễ nuôi, nên người. Vì vậy tốt nhất là hãy **giữ cho tinh được sung mãn vài tháng** rồi vợ chồng mới gần gũi. Người xưa nói: *“ít ham muốn sẽ sinh được nhiều con”* chính là ý nghĩa này.

2 – Thứ hai, giữ vẹn luân thường, tích đức để lập nền phước

Nhà Phật và nhà Nho đều nhận thức rằng con người sinh ra ở đời, dù muốn hay không, cũng phải chịu sự chi phối của Định luật tự nhiên – Định luật nhân quả. Định luật này thấu vào một chữ “Đạo”, đạo của con người gọi là “Đạo nhân” (đạo làm người). Nó là một con đường, đi đúng thì an vui, bước sai thì khổ ải.

Đạo nhân chính là luân thường của con người. Luân thường là gì? Luân thường là **luân lý** và **đạo đức**. Thế nào là “luân lý”? “Luân” là mối quan hệ giữa người với người, “lý”

là “đạo lý”. Hiểu được mối quan hệ giữa con người với nhau, bạn mới có thể biết được cách đối nhân xử thế như thế nào. Cần phải dùng thái độ gì tâm trạng gì để đối nhân xử thế. Việc này rất quan trọng là căn bản để làm người. Thế nào là “đạo đức”? “Đạo” là quy luật của tự nhiên. Hay nói cách khác “đạo” không phải do con người đặt ra, cũng không phải do con người chế định, đó là quy luật của đại tự nhiên. Thuận theo tự nhiên thì gọi là “đức”, không thể đi ngược với quy luật tự nhiên, nhất định phải thuận theo tự nhiên. Về mặt con người, **đạo** tức là “ngũ luân”:

LUÂN THƯỜNG (Định Luật của tự nhiên)

NGŨ LUÂN <i>(năm mối quan hệ lớn)</i>	Phụ tử hữu thân (Cha con có mối quan hệ thân thiết)	Phụ phụ hữu biệt (Vợ chồng có trách nhiệm khác nhau)	Quân thần hữu nghĩa (Vua tôi có nghĩa lớn, giữa người lãnh đạo và người bị lãnh đạo có nghĩa lớn)	Trưởng ấu hữu tự (lớn nhỏ con tôn ty thứ tự)	Bằng hữu hữu tín (bạn bè giữ chữ tín)
NGŨ THƯỜNG <i>(năm đức hạnh thường hằng)</i>	Nhân (Nhân ái)	Lễ (Lễ độ)	Nghĩa (Đạo nghĩa)	Trí (Trí huệ)	Tín (Thành tín)
TỨ DUY <i>(bốn kỹ cương)</i>	Lễ	Nghĩa	Liên (Trong sạch)	Sĩ (Hổ thẹn)	
BÁT ĐỨC <i>(tám đức lớn)</i>	Hiếu - Đễ - Trung - Tín - lễ - Nghĩa - Liên - Sĩ (Hiếu thảo – Kính trọng – Trung thành – Tín nhiệm – Lễ phép – Nghĩa khí – Liên khiết – Hổ thẹn)				

Muôn sinh được đưa con phước đức, trí huệ, rạng danh tổ tiên, về vang đất nước, thì cần phải *giữ vẹn luân thường, trọn hết bốn phận, hiếu thuận cha mẹ, kính trọng người bề trên, đối đãi tốt đẹp với người thân thuộc, thương xót giúp đỡ người ăn kẻ ở*, đây là những điều cần phải làm trong gia đình. **Còn đối với xóm giềng và bạn bè** thì phải nên hòa mục, yêu thương lẫn nhau. Thường thường khuyên bảo, khiến cho người già khéo dạy trẻ nhỏ, trẻ nhỏ khéo hiếu thảo cha mẹ và người bề trên. Hay phổ biến những đạo lý “*giữ vẹn luân thường, trọn hết bốn phận, kiêng giết hại sinh vật, bảo vệ sinh mạng, ăn chay, niệm Phật*” cho mọi người xung quanh khiến họ biết tu tâm dưỡng tính, ai nấy cũng đều có thể trở thành một người công dân lương thiện. Người mà làm được như thế thì mỗi hành vi và việc làm đều có ích cho mình lẫn người, đều đáng làm gương mẫu cho xã hội noi theo, đưa con của họ sinh ra chắc chắn sẽ hơn người, về sau chắc chắn có thành tựu lớn lao.

Điều này phản ánh Quy luật nhân quả mà Đức Phật đã thuyết: *Nếu như những điều mình làm ở hiện tại đều là việc ác, về sau chắc chắn bị quả ác! Nếu những hành vi ở hiện tại đều là việc lành thì về sau nhất định sẽ hưởng quả lành!* Kinh Dịch cũng nói: “*Nhà nào tích chứa điều lành ắt có thừa niềm vui.*” Niềm vui ấy chính là có được một đứa con ngoan hiền, hiếu thảo làm rạng danh cha mẹ, tổ tiên. Muôn được như thế

thì cha mẹ cần phải giữ vẹn luân thường, tích đức để lập nên phước cho con cái của mình.

3 – Thứ ba, khéo dạy từ khi còn trong thai để bồi dưỡng nên khí chất thuần chính cho con trẻ

Trong thời kỳ mang thai thai phụ cần ra sức tránh **Tam nghiệp** và chừa **Thập ác**, cũng như muốn làm giàu thì đừng cho thiếu nợ, muốn con hiền thiện thì đừng làm điều ác gian.

Mỗi người đều có ba nghiệp chướng sau đây:

Thân nghiệp: *(tội lỗi do xác thân gây nên)*

Khẩu nghiệp: *(tội lỗi do miệng lưỡi gây nên)*

Ý nghiệp: *(tội lỗi do ý niệm gây nên)*

Ba nghiệp chướng ấy khiến con người phạm mười điều ác dưới đây:

Thân nghiệp sinh 3 điều ác	Sát sinh	Trộm cướp	Tà dâm	
Khẩu nghiệp sinh 4 điều ác	Nói dối trá không thật	Nói thô tục trau chuốt	Nói dâm thọc gậy chia rẽ hận thù	Nói lời ác độc, nguyên rủa người
Ý nghiệp sinh 3 điều ác	Tham lam	Sân giận	Si mê	

Muôn đưa con trong bụng hiền thiện, thuần chính thì cha lẫn mẹ đừng tạo những nghiệp không lành vừa nêu. Vì những nghiệp không lành này xuất phát từ những ý niệm không chân chính, từ trường của nó rất là tệ. Ảnh hưởng vô cùng xấu đến thai nhi. Như đã nói ở phần đầu, sức cảm thụ của thai nhi là cực kỳ nhạy bén, trẻ sẽ dễ dàng nhiễm phải những điều xấu ác đó ngay từ khi còn trong bụng mẹ thông qua làn sóng ý niệm (tu tưởng) của thai phụ. Nghĩa là thai phụ chỉ cần nghĩ đến một điều thiện thì đồng nghĩa với việc thai phụ đã dạy cho thai nhi một ngàn điều thiện. Thai phụ nghĩ đến một điều ác thì đồng nghĩa với việc thai phụ đã dạy

cho thai nhi một ngàn điều ác. Thử hỏi cuộc đời chúng ta nghĩ thiện nhiều hay nghĩ ác nhiều? Bình thường bạn có thể có những ý nghĩ ác độc, việc này không tránh khỏi! Thế nhưng khi đã biết mình mang thai rồi thì bạn cần phải hạn chế tối đa những ý nghĩ xấu ác đó. Nhân gian thường bảo “*Đặt con vào dạ, mẹ phải đi tu.*”, câu nói này vô cùng chuẩn xác, không hề nói quá chút nào. Người mẹ khi mang thai còn phải “tu” quyết liệt hơn các tu sĩ trong chốn chùa chiền là vậy.

Những bậc thánh nhân thuở trước đều do cha mẹ hiền khéo dạy mà thành, hướng chi người thường? Nếu bậc làm cha mẹ biết dùng cách thai giáo, đưa con nhất định sẽ hiền thiện. Sau khi cần thai rồi, người mẹ phải giữ sao cho *hình dung đoan trang, chân thành, thanh tĩnh, lời lẽ phải trung hậu, hòa bình, cư xử phải hiếu hữu, cung kính, hòa thuận* (xem thêm sách **Đệ Tử Quy**, có nói rất chi tiết những điều này). Đi, đứng, nằm, ngồi thường niệm thánh hiệu Quán Âm Thế Âm Bồ Tát. Không kể là niệm ra tiếng hay niệm thầm đều phải lắng tai nghe. Nếu nghe thì tâm dồn về một mối, công đức càng lớn. Nếu áo mũ tề chỉnh, rửa tay, súc miệng sạch sẽ thì niệm ra tiếng hay niệm thầm đều được. Nếu chưa tắm gội, súc miệng, đi đến nơi không sạch sẽ và những lúc ngủ nghỉ, hãy đều nên niệm thầm. Công đức niệm thầm giống như niệm ra tiếng, nếu những lúc ấy mà niệm ra tiếng thì không hợp nghi thức cung kính. Nhưng đến khi sinh nở thì đừng nên niệm thầm, vì lúc sinh nở phải dùng sức để đẩy đứa

con ra. Nếu ngậm miệng niệm, rất có thể sẽ bị bệnh tắc khí! Sản phụ tự niệm, người thân cùng niệm, chắc chắn sẽ không bị khó sinh, cũng không bị những điều nguy hiểm sau khi sinh nở. Nếu có thể cẩn thận giữ gìn ba nghiệp **thân – miệng** - ý như thế, kiên trì thành thật niệm danh hiệu Quán Thế Âm Bồ Tát mong cho thai nhi được hưởng chính khí thuần thiện ấy thì đứa con sinh ra chắc chắn không phải là hạng tầm thường.

Có tám điều chân chính³ mà thai phụ cần phải làm theo:

Chánh kiến	Chánh: đúng sự thật; Kiến: thấy, xem xét. Chánh kiến: dòm thấy, xem xét đúng theo sự thật.
Chánh tư duy	Tư tưởng chân chính
Chánh nghiệp	Việc làm chính đáng ngay thẳng
Chánh tinh-tấn	Tín ngưỡng chân chính và tinh tấn lướt tới
Chánh mạng	Sinh mạng chân chính, trong sạch.
Chánh ngữ	Lời nói chân thật.
Chánh niệm	Ghi nhớ sự chân chính.
Chánh định	Suy gẫm chân chính.

³ Bát chánh đạo

III. NHỮNG ĐIỀU CẤM KỴ ĐỂ TRÁNH HẬU QUẢ XẤU

Những người muốn có con thì vợ chồng phải ước định **ngưng quan hệ nửa năm** để bồi đắp Tiên Thiên cho đứa con. Hãy đợi khi người vợ sạch kinh nguyệt, rồi đôi bên gần gũi với nhau, sau sẽ thụ thai. Nếu chưa sạch kinh nguyệt thì đừng nên ân ái, một khi ân ái ắt sẽ bị bật kinh, gây ra bệnh bạch đới rất nguy hiểm. Lại cần phải nhằm ngày lành tháng tốt, khí trời trong trẻo, lúc mưa to gió lớn, sấm chớp sét lòa phải hết sức kiêng kỵ. Trong thiên Nguyệt Lệnh sách **Lễ Ký** có chép: *Cuối Xuân, trước khi sấm động ba ngày, viên quan nhà nước truyền lệnh dùng linh gỗ đi khắp các nẻo đường truyền lệnh: “Sấm có sấm động, kẻ nào chẳng kiêng chuyện ân ái thì sinh con chẳng toàn vẹn, ắt sẽ bị tai nạn hung hiểm”* (tức là chân tay, thân thể chẳng trọn vẹn, hoặc sinh ra quái thai, hoặc vợ chồng bị chết, hoặc bị bệnh ngặt nghèo, nên nói là “*ắt có tai nạn hung hiểm*”). Có thể hiểu như thế này: Sự vận hành huyết khí của thân người, vốn dĩ cùng với sự vận hành tiết khí của trời đất là ăn ý với nhau. Nếu như làm trái quy luật vận hành tiết khí mà chảy mất tinh khí, như vậy sự vận hành huyết khí của thân thể không thể hài hòa với sự vận hành tiết khí của đất trời. Lúc này tinh khí của thân thể bị tổn hại gấp trăm lần so với bình thường.

Hơn nữa, khi có thai mà quan hệ vợ chồng thì sẽ ảnh hưởng không tốt đến thai nhi. Vì xung động tình dục (dục

niệm) làm cho Tướng hỏa vọng động, lên đến cao độ sẽ dẫn đến Quân hỏa bùng phát. Cả Quân Hỏa và Tướng Hỏa đều phát động rất mãnh liệt trong quá trình hưng phấn làm tiêu hao một lượng lớn nguyên khí. Trước tiên là rất hưng phấn, sau đó thì rất bồn chồn, cuối cùng là trống rỗng. **Đây là biểu hiện của trạng thái mất năng lượng.** Chính vì sự tiêu hao năng lượng quá lớn sau mỗi lần quan hệ mà cơ thể thường có cảm giác bài hoại, toát mồ hôi, ớn lạnh, sắc mặt nhợt nhạt, hai mắt vô thần, gân xương yếu ớt, tim đập thành thịch, cả người nóng bừng, thần trí mơ hồ. Đó là vì các đốt xương mở ra, gân mạch lỏng lẻo. Tinh tủy đã bị tiết ra, khí huyết nơi một kinh đã bị thương tổn. Một kinh đã bị tổn thương, cần phải đợi bảy ngày sau khí huyết mới chuyển lại đến kinh ấy thì mới có thể hồi phục lại như cũ. **Người khỏe mạnh bình thường cũng phải mất trung bình 5 đến 7 ngày cơ thể mới có thể hồi phục** (các vận động viên thể thao đi thi đấu hiểu rất rõ điều này). Còn ở người đang bị suy thận hoặc phụ nữ đang mang thai thì thời gian hồi phục có thể lâu hơn thế. Nếu việc quan hệ quá thường xuyên, cơ thể không kịp hồi phục, âm tinh bị tổn thương, tinh hoa của cơ thể bị mất mát sẽ dẫn đến các chứng bệnh về thận suy và tính dục. Ở giai đoạn nặng hơn sẽ dẫn đến bệnh hư lao. Trên đây chính là căn cứ thật sự chứng tỏ xung động tình dục gây tổn thương đến sức khỏe con người, đặc biệt là đối với người mẹ và thai nhi trong bụng.

Cần chú ý rằng khi người vợ có thai, cứ một lần vợ chồng gần gũi thì thai nhi sẽ bị trúng độc một lần, lớp bọc thai nhi sẽ dày thêm một lần, sản nạm tăng thêm một tầng. Vì trong “tinh” nam nữ đều có chất độc. Nếu có thai lâu ngày rồi giao hợp, có thể bị sảy thai hoặc gây tổn thương cho thai. Trước khi thai được ba tháng mà làm chuyện vợ chồng thì do **đục niệm** dấy lên, tử cung lại bị mở ra, rất dễ bị nguy cơ chảy máu, động thai. Sau khi thai đã được ba tháng mà phạm lỗi ấy thì bọc thai sẽ dày, khó sinh. **Nên biết rằng lửa đục** làm tổn thương thai đến nỗi những chất như bản lắng đọng lại, làm mê mờ linh tánh sáng suốt của thai nhi. Hơn nữa, đứa bé sau này thân thường có chất như màu trắng, đậu mùa, ghẻ chốc khó chữa lành được đều là vì cha mẹ chẳng cẩn thận điều này.

Vì vậy khi biết mình có thai thì cần ngưng ngay chuyện quan hệ vợ chồng. Nếu làm được điều này, chắc chắn sinh được đứa con thân tâm mạnh khỏe, phước thọ sâu dày. Sau khi biết có thai, hãy nên ngủ riêng, tuyệt đục. Trẻ nhỏ sẽ không bị nhiễm các bệnh độc từ trong thai, sinh ra các chứng bệnh đậu mùa, kinh phong, cam tẩu mã v.v... Hai là đứa con sinh ra, con trai sẽ đoan nghiêm, chững chạc, con gái thì trinh lương, nhỏ nhẹ, hiền dịu, tự nhiên chẳng phạm lỗi dâm dật.

Tóm lại, **dưỡng thai bằng cách tuyệt đục, đây là điều trọng yếu nhất**. Vì thế, điểm cốt yếu đầu tiên để dưỡng thai là **phải kiêng chuyện vợ chồng**. Một khi vợ có thai rồi thì

phải hết sức kiêng quan hệ. Đó là lý do vì sao người xưa hề có thai liền ở phòng khác, chẳng ngủ chung với nhau nữa vì sợ dấy lên dục niệm.

Bài thơ về những kiêng kỵ trong việc mang thai

Khi đã có hài nhi trong bụng
Cha mẹ cần kiêng việc ái ân
Nếu không đưa bé muôn phần
Thân mang bệnh đậu, hồi lân ghẻ lây

Khi thân thể thường hay suy nhược
Cha mẹ cần kiêng việc ái ân
Nếu không đưa bé muôn phần
Động kinh dễ mắc xa gần đau thương

Khi đương lúc tinh thần hao mõi
Cha mẹ cần kiêng việc ái ân
Nếu không đưa bé muôn phần
Sinh ra mang thói quây quần tham dâm

Khi uống thuốc lòng thắm nóng nảy
Cha mẹ cần kiêng việc ái ân
Nếu không đưa bé muôn phần
Bệnh về máu huyết, khắp thân ghẻ lì

Khi đã có hài nhi trong bụng
Thai phụ cần đi đứng khoan thai
Nếu không đưa bé sau này
Sinh ra hình thể chẳng ngay xứng tròn

Khi đã có bé con trong bụng
Thai phụ đừng đụng đến rượu cay
Nếu không đưa bé sau này
Tham dâm quá độ mỗi ngày một tăng

Khi tinh khí chẳng thăng mà giáng
Cha mẹ cần kiêng việc ái ân

Nếu không đũa bé muôn phần
Sinh ra yếu ớt dần thành phế nhân

Khi thai phụ mới vừa sinh nở
Vợ chồng cần kiêng việc ái ân
Nếu như chẳng biết ngại ngần
Thì là cơ thể trăm phần tổn thương

IV – TỔNG KẾT

Không luận là Nhà Phật hay Nhà nho, giáo dục thời cổ xưa đích thực là bắt đầu từ thai giáo. Khi mang thai, nhất định phải nhắc nhở người làm mẹ: suy nghĩ tư tưởng của họ sẽ ảnh hưởng cực kỳ lớn đến thai nhi. Nếu ý niệm họ đều thuần chính, thai nhi này cũng được thuần chính. Nếu họ có suy nghĩ xấu xa, ý niệm không chính đáng, cũng ảnh hưởng đến đứa bé, khí chất của đứa bé sẽ bị hư hỏng. Ngôn ngữ, hành động cử chỉ của người mẹ cũng ảnh hưởng đến thai nhi, nên trong chín tháng mười ngày mang thai, phải được như mẹ của Chu Văn vương là bà Thái Nhậm, đó là một tấm gương rất tốt đẹp: *“Mắt không nhìn điều ác”, những gì khó coi không được nhìn. “Tai không nghe âm thanh dâm dục, miệng không nói ra lời ngạo mạn”*. Cho nên người làm mẹ nhất định phải nhớ điều này: *tư tưởng, suy nghĩ, ngôn ngữ, hành động của mình đều có ảnh hưởng đến thai nhi.*

V – TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. *Kinh Pháp Cú*, Hòa thượng Thích Minh Châu dịch Việt.
2. *Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyên*, Hòa thượng Thích Trí Tịnh dịch Việt.
3. Thích Ấn Quang, *Ấn Quang Pháp Sư Văn Sao (Chánh biên, Tam Biên, Tục Biên)*, Như Hòa biên dịch.
4. Thích Ấn Quang, *Thọ Khang Bảo Giám*, tặng đính từ quyển Bất Khả Lược.
5. Chu An Sĩ, *Khuyên Người Bỏ Sự Tham Dục*, Nguyễn Minh Tiến biên dịch.
6. Tiến sĩ Masaru Emoto, *Thông Điệp Của Nước*, NXB Từ Điển Bách Khoa, 2013.

C – NHẬN THỨC "ĐỒNG TÍNH" VÀ "ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI"

*(Khái quát về nhân quả và cách thức chuyển nghiệp,
ban biên tập Thọ Khang Bảo Giám cfs:*

<https://www.facebook.com/thokhangbaogiam/>)

Trong gần hơn 20 năm trở lại đây, xã hội đã thay đổi rất nhiều, giá trị quan của đại đa số quần chúng dần tiến triển theo chiều hướng đáng lo ngại. Càng ngày con người ta càng sống rời xa tự nhiên về cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. Ở các đô thị mọi người đua nhau chen chúc sống trong các cao ốc, nhà hộp chật chội quanh năm chẳng thấy trăng sao là gì. Thay vì đón lấy khí trời thiên nhiên và tự thân bước đi trên các nẻo đường, con người lại trằm mình vào bầu không khí lạnh lẽo của máy điều hòa và gửi tánh mạng của mình vào những chiếc ô-tô xe gắn máy. Thay vì sống hiếu thuận với cha mẹ, yêu thương anh chị em, chung thủy với vợ chồng con người ta lại bất hiếu với cha mẹ, giằng xé với anh chị em, ngoại tình khinh chung thủy. Chính cách sống và cách nghĩ xa rời tự nhiên, trái với quy luật của tự nhiên như thế đã cảm vờl lấy những hậu quả khôn lường.

Có một vấn đề mà chúng ta cần phải nói ra. Dù rằng nếu nói ra sẽ gặp phải khá nhiều phản ứng trái chiều, thế nhưng trên tinh thần nhân quả - yêu thương - chia sẻ, chúng tôi tin rằng đâu đó sẽ có người thấu hiểu căn nguyên của vấn đề để rời từ đó thay đổi cuộc đời mình. Đó chính là vấn đề “đồng

tính luyện ái”. Loạt phân tích dưới đây không hề có ý kỳ thị người “đồng tính”, chỉ là không cổ xúy cho loại hành vi “đồng tính luyện ái”.

I – “ĐỒNG TÍNH” KHÁC VỚI “ĐỒNG TÍNH LUYỆN ÁI”

“Đồng tính” là trạng **thái tâm lý thiên lệch** của một người nào đó bị hấp dẫn trên phương diện tình dục đối với những người có cùng giới tính với họ. Trạng thái đồng tính nằm ngoài lựa chọn của cá nhân và bản thân khuynh hướng đồng tính không phải là điều mà ai đó mong muốn mắc phải. Cũng giống như tham-sân-si, đây là dạng phiền não thuộc về nghiệp, vì là bệnh-nghiệp nên bác sĩ không thể nào tìm ra nguyên nhân và chữa trị nó được. Chỉ có đại y vương là Phật Đà mới có thể giúp người đó trị khỏi. (*Xem thêm cách chuyển hóa tại mục C-IV*)

“*Đồng tính luyện ái*” nghĩa là ‘*cùng giới luyện ái*’ chính là nói nam thì luyện ái nam, nữ thì luyện ái nữ, luyện ái còn có nghĩa là yêu đương hay quan hệ xác thịt. “*Đồng tính luyện ái*” là sự ‘*thực hành đồng tính*’ ám chỉ hành vi quan hệ tính dục giữa những người cùng giới tính với nhau.

Hay nói cách khác “*đồng tính*” là một trạng thái của nghiệp-lực còn “*đồng tính luyện ái*” là một hành vi tạo nghiệp. Bạn là “đồng tính” nhưng chưa hẳn bạn là “*đồng tính*

luyến ái”. Chúng ta cần phân biệt rõ giữa hai thuật ngữ này để hiểu vấn đề một cách thấu đáo hơn.

Bạn sinh ra với thân thể là một người nam, một người nữ nhưng xu hướng tính dục của bạn lại xuất hiện vấn đề và bạn không muốn điều này xảy ra. Vấn đề này xuất phát từ nghiệp dâm dục đã *huân tập* ở đời trước quá nặng khiến cho đời này tuy thân thể hoàn toàn là một người nam, một người nữ bình thường về mặt cơ thể học nhưng những ký ức phái tính ở đời trước vẫn còn chưa chuyển đổi hết nên dẫn đến trạng thái đồng tính này. Lại xét người tham dâm háo sắc thì trong lòng lúc nào cũng chỉ nghĩ đến gái đẹp. Do bị tình ý tham dục dẫn dắt nên từ giọng nói tiếng cười cho đến hình dung tướng mạo đều muốn bắt chước theo những dáng vẻ mỹ miều mà mình ưa thích, do đó mà khí-dương của nam tử phải mất dần, hình thể cũng tùy theo tâm thức mà thay đổi, nên đời sau tái sinh phải sinh làm thân nữ hoặc sinh thành người đồng tính. Hoặc là đời trước cùng với ai đó phát lời thề nguyện đời đời kiếp kiếp là vợ chồng, do vì nghiệp lực mỗi người có sự sai khác, không phải đời nào ta cũng cùng sinh ra là một cặp nam nữ, có những đời cùng sinh ra là nam, lại có những đời cùng sinh ra là nữ, chính vì nghiệp lực đó khiến họ xuất hiện trạng thái đồng tính để vện lời thề non hẹn biển khi xưa...vvv. Xét về tiền nhân hậu quả của chúng thì gần như mỗi một người là mỗi một câu chuyện khác nhau, 84 ngàn người thì có 84 ngàn câu chuyện nhân quả, nay chỉ nói

sơ lược! Nhân quả vốn dĩ rất thâm sâu và vi tế, mắt thường rất khó suy lường, thế nhưng đa phần đều là do tội tà-dâm, tâm dâm ái sâu nặng, loạn luân, lạm giao (bao gồm cả người với súc vật, người với thú, đến cả người thân của mình)... Chẳng hạn như câu chuyện dưới đây là một ví dụ minh chứng:

“Khi Hòa thượng Diệu Pháp dẫn tôi đến một đại đạo tràng nọ, thì Sư bà trụ trì Ni tự này kể cho Hòa thượng nghe nơi đây có hai Sa-di ni, khoảng hơn hai mươi tuổi, tướng mạo trang nghiêm, trước khi xuất gia họ đều đã tốt nghiệp đại học, có bằng thạc sĩ. Sau khi họ phát tâm xuất gia rồi, thì tụng niệm bài sám, kinh điển thuộc mau, các oai nghi, mỗi mỗi đều ổn. Lẽ ra hai cô này có thể nổi bật xuất sắc trong chúng, nhưng ngặt nỗi họ mắc phải chứng... “đồng tính luyến ái” mà trụ trì khuyên mãi không được.

Xin gọi họ là ni X và ni Y. Mới đầu hai cô này chẳng ai lìa ai, ngủ thì nằm sát đơn nhau, đứng đâu cũng đứng cùng, lên điện tụng kinh sớm tối thì một trước một sau, vào Thiền đường thì cũng ngồi kề bên nhau.

Thậm chí ngay cả đi rửa tay hai người cũng chẳng phân ly. Mới đầu đại chúng chẳng để ý, nhưng lâu dần, trong chúng bắt đầu lưu tâm, phê bình. Bởi vì khi Trụ trì phái một trong hai người đi làm việc, thì người kia nhất định phải đi theo, nếu không cho, thì làm ầm lên.

Lần đó thấy vấn đề tuy không nghiêm trọng nhưng lại ảnh hưởng đến sự thanh tịnh trong đạo tràng ni chúng; mặc dù cả chúng ngoài miệng không nói gì, nhưng thường để mắt đến họ, cũng không phát hiện họ có hành động gì phạm thanh quy.

Sư Trụ trì đã nhiều lần khuyên nhủ hai cô. Sau khi góp ý phê bình xong, thì ni X bắt đầu lánh xa ni Y, nào dè lại phát sinh việc không hay. Ni Y không chịu nổi cảnh ni X lánh xa mình, nên giữa hai người xảy ra gây cãi, mặc dù họ không dám lớn tiếng làm ồn, nhưng cả hai thường gây nhau đến đỏ mặt tía tai. Có tranh cãi cho lắm, Y vẫn không chịu để X xa mình nửa bước, cứ theo kè kè giống như mẹ che chở con đi trên đường vậy.

Theo như hai cô kể, tình cảm bọn họ có từ thời trung học, bắt đầu quen là thân ngay. Có thể nói rằng “vừa gặp mặt đã thấy thương liền”. Từ lúc quen biết đến giờ họ chưa hề xa nhau. Vào đại học cũng chung trường, ở ký túc xá sinh viên dù người giường trên kẻ giường dưới, nhưng hai người vẫn thường ngủ chung. Chỉ cần X ở ngoài tầm nhìn của Y là trong lòng Y rất bất an. Ni Y thưa với Trụ trì rằng:

– Con cũng cảm thấy như vậy là không bình thường, nhưng vô phương khống chế nội tâm mình.

Do vậy mà sư Trụ trì hi vọng Hòa thượng Diệu Pháp có thể giúp giải quyết vấn đề khó khăn này.

Hòa thượng trầm ngâm một lúc rồi kể:

“Cách đây ba đời, bọn họ từng là mẹ con: mẫu từ, tử hiếu.

Kiếp thứ hai thì họ tái sinh làm phu thê quan hệ càng khăng khít, như keo sơn quân quýt không rời suốt cả một đời. Do tâm dâm ái sâu nặng, nên kiếp vừa rồi họ sinh làm đôi chim yến, sớm tối chẳng lìa nhau.

Đôi chim yến này làm tổ nơi cây đại thọ trước chùa, nhờ vậy mà ngày ngày được nghe kinh thánh pháp, nên đời nay có thể cùng chuyển sinh làm người, cùng mang thân nữ, có trí thông minh, nhớ dai, lại được đồng xuất gia tu đạo.

Nếu tu hành tốt, đời này họ có thể liễu sinh thoát tử. Nếu như tâm cứ mãi đắm chìm trong tình ái sâu đậm từ nhiều đời đến nay chẳng thể buông bỏ – thì kiếp sau nhất định họ sẽ đọa địa ngục, có muốn tiếp xúc với Phật pháp cũng khó được”

Kể xong Hòa thượng đáp ứng lời sư Trụ trì thỉnh cầu, đặc biệt khai thị cho hai cô Ni kia.

Khi hai cô hiếu rõ nhân duyên của họ rồi. lập tức phát nguyện buông bỏ hết. Họ cùng lên đại điện xin sám hối, phát thệ sẽ tu hành tốt.”

(Trích Báo Ứng Hiện Đời – Tập 3, Hạnh Đoan sưu tầm và biên dịch)

Xét về sự giáo dục trong gia đình, đây cũng là một trong những nguyên nhân dẫn đến trạng huống trên. Những bậc cha mẹ ngày nay chưa biết cách làm cha mẹ đúng đắn, làm cha mà không hành xử như một người cha; làm mẹ không hành xử như một người mẹ. Mặc dù, họ sinh ra con cái, nhưng trọng tâm của họ không ở con cái, họ chỉ tham lam khoái lạc và thỏa mãn ham muốn tình dục. Họ hành động chỉ để thỏa mãn chính họ, họ chỉ biết sinh đẻ mà không biết gì về cách giáo dục con cái. Đàn ông và đàn bà ở đất nước chúng ta đang bắt chước các trào lưu ở Âu Châu và Mỹ Châu, đắm mê tình ái và đắm say tình dục, hẹn hò bữa bãi và theo đuổi người khác phái; họ nghĩ họ rất thời thượng khi làm như vậy! Nhiều người cho rằng nếu một người đàn ông mà không có bạn gái thì đó là một kẻ khờ. Tương tự như vậy, nếu một cô gái không có bạn trai trước khi kết hôn thì bị cho là bị bệnh tâm thần và không ai muốn kết hôn với cô ta! Vì những người này điên cuồng đắm mình vào tình ái và tình dục, họ chẳng quan tâm về con cái sau khi sinh ra chúng; họ chỉ quan tâm đến chính họ. Như thế, chỉ cần hai ngày rưỡi sau hôn lễ là họ bắt đầu chán nhau, và cuối cùng là ly dị. Những đứa trẻ lớn lên thiếu vắng sự dạy dỗ của cha hoặc mẹ và rồi phát triển thiếu toàn diện về tâm sinh lý, chúng dần buông thả không còn biết phân biệt cái đúng, cái sai và làm bất cứ những gì mình thích. Chúng mất niềm tin vào hôn nhân thông thường, thế là chúng tìm đến tình yêu đồng giới. Và có những người đàn ông bị đàn bà bỏ, và có những người đàn bà bị đàn ông sao nhãng,

họ đi quá trớn. Họ trở thành “đồng tính luyện ái”; và học những hành vi ngược lại nhân tính. Bởi vì vợ chồng không biết cách cư xử với nhau như vợ chồng, cuối cùng họ tạo ra những vấn đề xã hội như ngày nay. Khi gia đình đổ vỡ, quốc gia cũng đổ vỡ. Nếu mọi người có thể như bà mẹ của **Mạnh Tử** hay bà mẹ của **Nhạc Phi**, cả hai đều biết dạy con trở thành vĩ nhân thánh thiện, thì sẽ không có những tình trạng này.

II – “ĐỒNG TÍNH LUYỆN ÁI” CÓ ĐI NGƯỢC LẠI VỚI QUY LUẬT TỰ NHIÊN?

Kinh Dịch nói: *"Nhất âm nhất dương chi vị đạo, thiên âm thiên dương chi vị tật."* Nghĩa là *"Âm dương hòa hợp là cái đạo của đất trời, âm dương không hòa hợp liền sanh ra bệnh tật"*. Cái gọi là có ban ngày thì có ban đêm, có thiện thì có ác, có nghịch thì có thuận, có trời thì có đất, đây là điều rất bình thường, cũng là đạo lý tương đối. Cho nên thánh nhân ngày xưa đề xướng nam nữ ở một phòng, đây là đại-luân của con người, cũng do đó mới định ra "lễ nhạc", cái gọi là nam tử 30 mới lấy vợ, nữ nhân 20 mới gã chồng, đây là một loại luân-thường, cho nên gọi *quân thân, cha con, anh em, vợ chồng, bạn bè*, đây gọi là ngũ-luân; lại có bát đức là *"hiếu đễ trung tín lễ nghĩa liêm sĩ"*. Cần phải căn chiếu vào **ngũ-luân bát-đức** này để làm người. Phàm trời sanh trai gái, thánh nhân phỏng theo trời lập ra quy củ cho nam nữ lập gia đình, chính là mối quan hệ lớn nhất giữa người với người, trên liên quan đến phong hóa, dưới để tiếp nối giống nòi.

Chưa từng nói người nam cùng người nam ở chung phòng là đại-luân của con người. Không thể nào nam cùng nam, nữ cùng nữ sống chung [ăn ở cùng nhau như vợ chồng], điều này thật đã vi phạm **nhân luân**. Do đó nếu mà chúng ta có hành vi “đồng tính luyến ái” thì khác gì phá vỡ thiên luân của trời đất, đi ngược lại với đạo lý của đại tự nhiên.

Đã xét thấy đồng tính là một trạng thái thuộc về **tâm lý thiên lệch** và về mặt sinh lý họ vẫn mang đầy đủ yếu tố sinh học và cơ thể học của một người nam hay một người nữ bình thường. Thử xét thêm Ion (điện tích) cơ bản trong "tinh" của người nam là ion dương (dương tính). Nếu ion dương này chạy vào trong cơ thể người nữ, điều đó sẽ là "*âm dương trung hòa*"; nếu như ion dương này rơi vào cơ thể của người nam, thì sẽ biến tính thành chất độc cực độc. Người xưa đã từng nói: "*Tam tinh thành nhất độc*" nghĩa là tinh dịch của ba người nam trộn lại với nhau sẽ tạo thành một loại độc có độc tính cực kỳ mạnh. Vì sao? Trong "tinh" của con người đều có độc, chất độc của những người đồng giới (cùng giới) thì kỵ nhau, tương kỵ (tương khắc) đến cực điểm thì biến thành bệnh (bệnh AIDS là một ví dụ điển hình phát sinh từ loại hành vi này). Hai người khác phái thì có thể điều hòa lẫn nhau. Nam nữ khác phái giao-hợp thì có thể điều hòa chất độc này, tựa như "điện", điện âm và điện dương chạm nhau thì có ánh sáng. Điện dương với điện dương, điện âm với điện âm chạm nhau thì không có ánh sáng, không những không có

ánh sáng mà nó còn nổ tung. Do đó nếu mà chúng ta có hành vi “đồng tính luyến ái” thì khác gì đi ngược lại với sinh lý của cơ thể, đã ngược với sinh lý của cơ thể thì trăm bệnh liền phát sinh.

Con người sống trong vòng trời đất, bầm thọ tú khí của Ngũ Hành, sẵn có chí khí chánh trực. Chồng chồng, vợ vợ, chính là luân thường của loài người. Dù bạn là đồng tính nam thì chung quy bạn vẫn là một người nam, dù bạn là đồng tính nữ thì chung quy bạn vẫn là một người nữ. Dù bạn đồng tính hay không thì bạn vẫn là một con người, vẫn cùng với trời đất xung là “tam tài” (thiên-địa-nhân)! Trời đất cao dày ai có thể biết được; con người với tám thân sáu thước sao lại có thể cùng trời cao đất dày khôn lường cùng xung là Tam Tài cho được? Ấy là vì con người có thể kế tục bậc thánh đời xưa, mở lối cho hàng hậu học đời sau, dự phần vào cuộc sanh thành, dưỡng dục của trời đất vậy. Con người chỉ là một loài động vật cao năm sáu thước mà sánh cùng trời đất xung là Tam Tài thì danh xưng Con Người cao quý không chi bằng được! Danh đã tôn quý, hiển nhiên phải có thực chất đáng tôn quý thì mới có thể gọi là Người! Nếu không, chính là loài vật mặc áo đội mũ, do chẳng có khí phận của con người.

Vì vậy, bất kể bạn là ai nếu bạn có hành vi “đồng tính luyến ái” thì bạn đã phụ đi cái danh xưng con người, không thể xứng với trời đất xung là “tam tài” được. Bởi vì hành vi

này thực sự đi ngược lại chánh khí của trời đất, ngược lại với **thiên tánh, luân lý** và **sinh lý**.

III – “**ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI**” CÓ THUỘC VỀ TÀ DÂM?

Phàm nếu đối với những kẻ không phải là vợ hoặc chồng chính thức của mình mà có quan hệ tình dục với họ thì gọi là tà dâm. Dù là vợ chồng chính thức đi nữa cũng phải giữ một số giới luật (xin xem thêm trong sách Thọ Khang Bảo Giám), nếu không cũng là phạm tội tà dâm. Vợ chồng quan hệ tình dục vào thời gian không thích hợp, hoặc ở địa điểm không thích hợp, hành dâm ở bộ phận khác ngoài bộ phận sinh dục đều gọi là tà dâm...

Vì vậy chúng ta có thể thấy rằng hành vi "đồng tính luyến ái" là thuộc về tà dâm, bởi chúng không phải là sự kết hợp giữa một nam - một nữ đơn thuần và vi phạm hầu hết những điều nói trên, sự nhân quả này rất đáng lưu tâm. Ở "*Chư Kinh Phật Thuyết Địa Ngục Tập Yếu*", trong quyển sách này có nói đến, đặc biệt nói trong đó có địa ngục, nếu mà những "*đồng tính luyến ái*" kia ở trong địa ngục này, khi bạn nhìn thấy người mà bạn yêu thích đi phía trước, bạn sẽ đuổi theo, vừa bước đến trước mặt họ, bạn phát hiện họ là Kim Cang, con quý Kim Cang này rất đáng sợ! Toàn thân nó đều bằng sắt, sắt được thiêu cháy đỏ rực. Sau đó nó kéo bạn lại ôm thật chặt, bỗng chốc khiến cho toàn bộ thân thể của

bạn đều bị tan nát, bạn chịu sự thống khổ như thế đó. Bạn muốn chạy, nó sẽ đuổi theo bạn, bạn càng chạy quyết liệt hơn, kết quả phía trước bạn là vách núi, bạn không cẩn thận, bỗng chốc rơi xuống đó. Rơi xuống không trung thì lập tức có loài *chim miệng sắt*, ở tại thời điểm bạn rơi xuống không trung, con chim miệng sắt này sẽ mổ người bạn, vẫn còn chưa rơi xuống mặt đất, thân thể đều bị ăn sạch hết. Trước khi bạn rơi xuống đất, thân thể của bạn liền đột nhiên khôi phục lại bình thường. Bởi vì địa ngục do hóa sanh mà ra, thân thể của bạn không cần sanh trưởng, trong một niệm bạn liền hóa xuất ra. Sau khi hóa sanh trở lại, tiếp đó bạn rơi xuống mặt đất, vẫn còn phải chịu những sự thống khổ lúc rơi từ vách núi xuống. Sau nữa dưới đất có rất nhiều chó sắt tới ăn thịt của bạn. Trên kinh giảng điều này thật sự không phải giả, Phật là bậc chân ngữ, bậc thực ngữ, không phải là người vọng ngữ, không phải là người cuồng ngữ, không phải là người dị ngữ, tuyệt đối nói là lời chân thực. Ngài căn cứ theo đầu đuôi gốc ngọn của hiện trạng đó, từ đầu chí cuối nói ra cho bạn nghe, không có thêm mắm dặm muối, địa ngục này đáng sợ như thế đó!

Cho nên tâm dâm nhất định phải đoạn trừ, đây là tập khí ác nghiệp từ vô thủy kiếp đến nay. Chúng ta đời đời kiếp kiếp luân hồi không ra được, chính là đã bị cái ái dục này hại thế hại thảm, khiến cho chúng ta đọa địa ngục chịu thống khổ, đều là loại tâm ái dục này, nó là nguồn gốc của luân hồi. Cho nên, bạn phải nhận thức được cái nhân quả của nó, cái quả

báo đó thực đáng sợ, bạn phải mang nó buông xả đi, phải cầu sanh Thế giới tây phương cực lạc, vĩnh viễn thoát ly luân hồi, phải nhổ sạch hết căn bản của ái dục, cái căn bản của luân hồi này phải đoạn sạch hết, phải phát khởi "đại thế nguyện", thế trừ tà dâm, đây là ma. Công cụ để ma không chế hết thầy chúng sanh, chính là dùng cái tâm dâm này, khiến chúng sanh không thể xuất ly luân hồi, ra không nổi dục giới.

IV – BIỆN PHÁP THAY ĐỔI TRẠNG THÁI ĐỒNG TÍNH

Nếu bạn chân chánh muốn dứt bỏ nhanh chóng, thứ nhất bạn phải phát "**đại thế nguyện**", ngưỡng cầu tam bảo gia trì bạn. Đoạn trừ cái phiền nào này, thực sự cũng không phải dễ, đây là phiền não lớn nhất của hết thầy chúng sanh, chúng sanh lục đạo luân hồi, là phiền não căn bản nhất. Bạn phải đoạn trừ - nhất định phải kính ngưỡng nương nhờ Phật-lực, nương nhờ Phật-lực có biện pháp. "Kinh Pháp Hoa, Phẩm Phổ Môn" nói, "Nếu có chúng sanh, lòng nhiều dâm dục, thường niệm cung kính Quán Thế Âm Bồ Tát, liền được lìa dục". Bạn hy vọng có thể lìa dục, rời xa ái dục, rời xa tà-dục, thì bạn cần niệm thánh hiệu Quán Thế Âm Bồ Tát. Tốt nhất mỗi ngày có thể niệm đủ 3000 thánh hiệu, Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát, Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát, 3000 lần, lễ bái Quán Thế Âm Bồ Tát, đặc biệt cầu Quán Thế Âm Bồ Tát gia trì. Quán Thế Âm Bồ Tát có cái nguyện này, có thể cứu giúp hết thầy chúng sanh đoạn trừ phiền não dâm dục,

nhanh chóng quả A La Hán, điều này có thể làm được, chỉ cần bạn thực sự kiên thành cầu ngài, chí thành cảm thông. Nếu chính bạn thực sự phát nguyện, mong muốn trừ bỏ, mong muốn vãng sanh, mong muốn đoạn dục, vậy cái cảm ứng này của bạn rất rõ ràng, Quán Thế Âm Bồ Tát có thể từ trong tâm tối, giúp bạn đem những ác duyên kia thanh trừ hết. Chính bạn cũng phải ra sức rời xa ác duyên, không được tiếp xúc nó, không để cho bản thân có cơ hội phạm tà hạnh, nghe kinh thính pháp nhiều. Bình thường có thể siêng đọc "An Sĩ Toàn Thư - Dục Hải Hồi Cuồng" và "Thọ Khang Bảo Giám" hai bộ sách này chuyên môn dạy chúng ta đoạn dâm dục. Những sách này vô cùng tốt, thuở đó Ấn Quang Đại Sư vô cùng tán thán, hiện tại đã dịch ra Tiếng Việt. Con người chỉ cần chân thành phát nguyện cải sửa ăn năn hối lỗi, khẳng định có thể làm được. *"Trên đời không có việc gì khó, chỉ sợ người không có tâm (lòng)"*, hướng chi cái này không cần cầu người khác, cầu bản thân mình là được, cầu tam bảo gia trì là được

Trong kinh **“Kinh Đại Thừa Công Đức Tạo Tượng Phật”** cũng dạy rõ cách chuyển nghiệp rằng **“tội kia đã diệt tâm nọ cũng dứt”**, Kinh chép:

Di Lặc! Có bốn thứ nhân duyên, khiến những người nam chịu thân huỳnh môn. Những gì là bốn?

Một là: Tàn hại hình dáng người và súc sanh.

Hai là: Đối với Sa môn gìn giữ tịnh giới mà nổi sân hận chế giễu chê bai.

Ba là: Tình nhiều tham dục, cố tâm phạm giới

Bốn là: Gân người phạm giới, lại khuyên người phạm.

Nếu người nam nào trước làm điều này, sau khởi lòng tin tạo hình tượng Phật, mãi đến thành Phật chẳng chịu báo đó, thường làm đàn ông các căn đầy đủ.

Di Lặc! Có bốn thứ nghiệp hay khiến đàn ông chịu thân hai hình, thấp hèn nhứt trong tất cả mọi người. Những gì là bốn?

Một là: Loạn dâm như nhớp ở chốn tôn nghiêm.

Hai là: Với thân người nam mà đắm nhiễm bậy

Ba là: Chính tự nơi mình làm việc dâm dục.

Bốn là: Mua bán nữ sắc cho những người khác.

Nếu chúng sanh nào làm các việc ấy, rất tự trách lỗi, hối lỗi phạm trước, khởi lòng tịnh tín tạo tượng Phật, mãi đến thành Phật, chẳng chịu thân ấy.

Di Lặc! Lại có bốn duyên khiến những người nam, tâm họ **thường sanh ái dục của nữ** (thích người nam), thích người với mình làm chuyện đàn ông. Thế nào là bốn?

Một là: Hoặc ngờ, hoặc giận báng bỏ người khác.

Hai là: Ủa lỗi phục sức trang điểm của nữ.

Ba là: Làm chuyên tâm như với người nữ bà con.

Bốn là: Thật không đức tốt, vọng nhận người lạ.

Do nhân duyên này khiến những đàn ông khởi những phiền não khác biệt như thế. Nếu như ăn năn những lỗi đã phạm, chẳng tạo lỗi mới, tâm sanh tin ưa tạo hình tượng Phật, tội kia đã diệt tâm nọ cũng dứt.

V – BÀI CHIA SẺ CỦA MỘT BẠN ĐỌC ĐẾN TỪ TRUNG QUỐC

Xin chào mọi người, mình là Huệ Thế năm nay 23 tuổi, người Cấp Nhĩ Tân, vì từ nhỏ được gia đình cưng chiều và tiếp xúc không ít bạn quây, tính cách có phần hướng nội, lúc đại học có khuynh hướng "*tâm lý đồng tính*". Đã từng phạm tà dâm (thủ dâm) cùng với hai nam sinh, chỉ vì dục vọng tràn lan. Vô cùng hối hận. Mình xin thật tâm sám hối.

Đầu tiên nói về giải trừ tà dâm và điều kiện để sửa đổi "*tâm lý đồng tính*":

Một là, quyết tâm, nhất định phải quyết tâm chân thành, không có một chút giả dối nào, phải cải biến triệt để. (Đại nguyện lực)

Hai là, nhất định phải dựa vào Phật lực gia trì mới có thể sửa đổi triệt để. (Lựa chọn Kinh điển hoặc là Phật hiệu phù hợp với bản thân)

Ba là, nghe nhiều lời khai thị Phật pháp, thấu đáo rõ ràng sự tình.

Bốn là, hành động sửa đổi chính mình, rời xa hết thầy người và sự vật không sạch sẽ (*trang web đen và bạn bè truy lạc...*).

Năm là, cần phải có sự chuẩn bị sẵn sàng để thực hiện trong thời gian dài. Nếu thất bại thì phải biết hồi đầu. Phật pháp cũng phải trường kỳ huân tu không hề gián đoạn.

Sáu là, tu học Phật pháp cần có thứ tự (*đề cử Đệ Tử Quy, Nhận Thức Phật Giáo, Liễu Phàm Tứ Huấn, Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp Đạo Kinh, Đại Thừa Vô Lượng Thọ Kinh*)

Nhất định không nên tham triết học Phật giáo, phải tiếp nhận sự giáo dục của Phật đà.

Minh bạch hàm nghĩa của tự lợi lợi tha, chuyên nhất pháp môn, chuyên nhất sư thừa. Chuyên nhất Phật hiệu. Chuyên nhất kinh điển.

Ở vào thời gian giới-dâm, tốt nhất phải phóng sanh thật nhiều, làm công khóa nhiều, hồi hướng cho các oán thân trái chủ [cản trở] mình, cầu Phật Bồ Tát gia trì, hiệu quả bất khả tư nghì. Trường kỳ huân tu, tự nhiên trong vô hình không cầu mà tự ứng.

Nói về những việc trải qua của mình [thật là vô cùng hổ thẹn], thuở nhỏ coi như là người thông minh. Thế nhưng trung học năm 15 tuổi, trong lúc vô tình đã học được thói xấu thủ dâm, một bước không thể vãn hồi. Ban đầu tôi học tập rất ưu tú, kết quả thi cấp 3, thi đại học đều không tốt. Công việc của đơn vị đáng lẽ phải diễn ra rất tốt, kết quả là cứ ì ạch [gặp nhiều biến cố]. Đầu là báo ứng của sự dâm loạn. Nhưng vì thời học đại học đã từng tiếp xúc Phật pháp, đã biết niệm Phật. Cho nên hoàn cảnh không có chuyển biến xấu gì mấy. Về sau thân thể xuất hiện yếu kém. Ở đại học có mấy bạn nữ theo đuổi tôi nhưng mà tôi sợ tổn thương bọn họ nên đều cự tuyệt. Nhưng dục vọng đưa đẩy tôi đến với một bạn nam, cậu ấy rất tuấn tú, cao to. Trải qua một thời gian kết giao, cậu ấy nói thích tôi. Nhưng tôi suy nghĩ cậu ấy còn có tương lai, còn có cha mẹ. Tôi định cự tuyệt cậu ấy, nhưng cậu ấy nói uy hiếp tôi, tôi không đáp ứng thì sẽ phải sa đọa. Lúc đó tôi rất khờ khạo. Tôi nghĩ mình có thể cải biến [thay đổi] cậu ấy. Kết quả lần thứ nhất, tôi không khống chế được cái tâm dâm loạn của chính mình, đã cùng cậu ấy làm chuyện tà dâm (thủ dâm). Nhưng vì tội ác và sự tự trách mình, sau cùng tôi đã chấm dứt mối quan hệ điên đảo đó. Chúng tôi đều quay trở lại cuộc sống bình thường, cậu ta cũng không phải là đồng tính. Vì cậu ấy đã quá thích tôi [dẫn đến xu hướng lệch lạc]. Sau này tôi lại phạm tà dâm (thủ dâm) cùng một nam sinh nữa, chỉ vì dục vọng hư-huyền của mình mà nên nổi thảm trạng này.

May mắn thay, tôi lên mạng quen biết đệ tử của Lão Hòa Thượng, họ giới thiệu tôi Phật pháp chân thực là giáo dục, tôi bắt đầu sửa đổi, ngày thường đi phóng sanh. Đi chùa chiền bố thí gạo mì và thuốc. Thấm thoát tâm tánh đồng tính được sửa đổi, dần dần ý niệm đó giảm đi rất nhiều. Mỗi ngày đều kiên trì đọc tụng “Phổ Môn Phẩm” thành tâm câu Quan Thế Âm Bồ Tát gia trì, rất linh nghiệm cai lần thứ nhất 14 ngày. Một ngày nọ do uống rượu say lên web đen, rốt cuộc đã thất bại, rất thương tâm. Nhưng mà tôi không nhục chí, vì tôi biết Bồ Tát đang gia trì, nếu không thì tuyệt đối chẳng thể vượt qua lần thứ nhất 10 ngày, vì tôi thủ dâm dài đến 10 năm. Hiện tại mỗi ngày kiên trì đọc tụng kinh điển, tâm rất thanh tịnh, hơn nữa công việc cũng có phần chuyển biến tốt đẹp, đến đơn vị trong thời gian một năm liền được chọn làm người phụ trách ban nhóm. Trước kia học tập tâm chẳng thể định được, bây giờ cũng có thể tịnh tâm học tập rồi.

Nhìn thấy mọi người ở đây đều rất nỗ lực, tôi rất kính phục. Hy vọng mọi người cùng nhau nỗ lực, cố gắng nỗ lực hơn, Phật Bồ Tát luôn âm thầm gia hộ chúng ta, chúng ta phải hành động, chúng ta phải cố lên!

VI – LỜI KHUYÊN

Như đã nói trên, chúng tôi không hề có ý kỳ thị người “đồng tính”, chỉ là không cổ xúy cho loại hành vi “đồng tính luyện ái”. Nên biết rằng trạng thái đồng tính nằm ngoài sự

lựa chọn của cá nhân và bản thân khuynh hướng đồng tính không phải là điều mà ai đó mong muốn, những người đồng tính phải được đón nhận với sự tôn trọng, thông cảm và tế nhị. Người ta cần phải tránh tất cả những dấu hiệu của sự kỳ thị bất công đối với họ, hơn nữa cũng nên giúp họ nhận thức rõ vấn đề này để từ đó có những giải pháp thay đổi tốt đẹp, khiến cho đời sống của họ được hạnh phúc và an lạc hơn. Đồng tính là trạng thái của nghiệp lực, một dạng phiền não đặc biệt. **Nếu các bạn không mai bị nghiệp nhân này lôi kéo** thì hãy mau chuyển đổi trở lại ý niệm (suy nghĩ), chỉ cần ý niệm chuyển đổi lại rồi thì cuộc đời bạn sẽ trở nên tươi sáng. Thay vì thuận theo phiền não tập khí mà tạo nghiệp, chúng ta hãy chuyển nghiệp để thay đổi đời mình. Còn nữa! Chúng ta không nên có loại hành vi “đồng tính luyến ái” bởi vì nó đi ngược với quy luật của đại tự nhiên, vi phạm giới thứ ba trong ngũ giới, khiến cuộc đời ta gặp rất nhiều khổ đau và bất trắc.

Mong sao loạt chia sẻ trên sẽ mang lại lợi ích cho những ai đọc được nó, *tội kia đã diệt tâm nọ cũng dứt vậy*. Thành kính sẽ chia!

Nhận thức lại
thủ tâm hết

--- -⊙- ---

